

91770353734051

3
vrednost v
MEDIA BAR
TOČKE

INTERVJU

Timi Zajc: Smučarski skakalec za volanom dirkalnika [Str. 18-19](#)

CELJE

Je prav Stari grad ali Celjski grad? [Str. 6](#)

ŠMARJE PRI JELŠAH

Očitki na račun dveh vzgojiteljic [Str. 7](#)

novi tednik 80 LET

Tednik za Savinjsko regijo / št. 33 / Leto 80 / 14. avgust 2025 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Rekorder je radar na Ljubljanski cesti, globe od 40 do 1.200 evrov

Potem ko je Mestna občina Celje (MOC) zadnji teden v juliju na Ljubljanski cesti postavila samodejni merilnik hitrosti oziroma radar, je deležna tako odobravajočih kot negativno nastrojenih odzivov občanov. Nekateri so namreč prepričani, da želi MOC z radarji predvsem polniti občinsko blagajno. Globe znašajo od 40 do 1.200 evrov. Lani se je v proračun iz naslova plačanih kazni steklo več kot 200 tisoč evrov. V celjski občinski upravi očitke, da je namen radarjev polniti občinsko blagajno, odločno zavračajo. Poudarjajo, da želijo izboljšati prometno kulturo ter zmanjšati tveganje za prometne nesreče predvsem na območjih, kjer je veliko pešcev – v bližini vrtcev, šol in drugih javnih ustanov. Kmalu bo občina postavila radar tudi na Kidričevi cesti. [Str. 5](#)

Foto: Andraž Purg

GOSPODARSTVO

Novi glavni direktor družbe Štore Steel Matevž Fazarinc [Str. 5](#)

SAVINJSKA DOLINA

Hmeljska letina bo spet podpovprečna [Str. 9](#)

PRILOGA

TV SPORED

STOP SPORED

nonSTOP

Dare Kaurič

KELLEY MACK: Smrt mlade zvezde serije Živi mrtveci (The Walking Dead)

Izredno je ustvarjalni, a marsikaj mu še vedno ni kristalno jasno

Ines Erbus: »Komu boš zaupal, če ne svojemu očetu«

Prevoze na klic za invalide naj bi uvedli tudi v Celju

Številne prepreke za gibalno ovirane

Krovni protidiskriminacijski zakon o ize-
načevanju možnosti invalidov velja že od
leta 2010. Dostopnost v javnem potniškem
prometu za invalide oziroma gibalno ovi-
rane je še vedno pomanjkljiva, čeprav se
bo 15-letni zakonski rok za pri-
lagoditev železniškega prometa
iztekel letos, rok za prilago-
ditev avtobusnega se je že
pred petimi leti. V Nacio-
nalnem svetu invalidskih
organizacij Slovenije
opozarjajo, da zgolj
posodobitev voznega
parka javnega potni-
škega in železniškega
prometa ne zadostuje,
če postajališča in poti do
njih ne bodo dostopni in varni.
»Kadarkoli invalidi pristojne
službe prosimo za novosti, s
katerimi bi nam olajšali po-
tovanje, slišimo argument,
da nas je premalo in da se ne
splača,« pravi slep Sebastjan
Kamenik iz Celja.

BARBARA FURMAN

Celjan **Sebastjan Kamenik** je
slep od rojstva. Od doma se vedno
odpravi z belo palico in s psom vo-
dnikom. Pravi, da so njegove izku-
šnje z vožnjo z avtobusom in vla-
kom dobre in slabe. »Pred leti sem
se z avtobusom pogosto vozil iz
Celja v Zgornjo Savinjsko dolino.
Vozniki avtobusov so bili prijazni
in ustrezljivi do mene. Ko je bilo
treba, so mi priskočili na pomoč,«
poudarja in dodaja, da je imel le
enkrat slabo izkušnjo. »Voznik
mojemu psu vodniku ni dovolil
vstopiti na avtobus, čeprav Zakon
o zaščiti živali tem psom dovolju-
je vstop v vsa sredstva javnega
prevoza.«

Sebastjan Kamenik ne bo nikoli
pozabil, da s psom vodnikom ni
smel vstopiti na avtobus, čeprav
zakon to dopušča. (Foto: arhiv
NT/Sherpa)

Na Železniški postaji Celje je
le delno poskrbljeno za gibalno
ovirane potnike.

Ker se ne plača

Ob tem je Kamenik posebej pohvalil
kondukerje v železniškem prometu.
»Prijetno sem bil presenečen nad
njihovo informiranostjo oziroma
osveščenostjo ter vljudnostjo. Ko
sem potoval z vlakom, so mi po-
magali pri vstopanju in izstopa-
nju. Zato se jim želim tudi javno
zahvaliti. Tudi od drugih oseb z
invalidnostjo sem slišal pohvale
na njihov račun. Grajo si Slove-
nske železnice zaslužijo zaradi po-
gostih zamud vlakov. Iz Celja sem
se najpogosteje vozil v Ljubljano in
Maribor.«

**Da bo potovanje invalidov čim bolj ne-
moteno, bo, kot poudarjajo v NSIOS, treba
omogočiti izobraževanje in usposablja-
nje vsem zaposlenim v javnem potniškem
prometu. Pomembno je, da osvojijo ve-
ščine, kako pomagati potnikom z inva-
lidnostjo.**

Opaža tudi, da vedno več voznikov Cele-
busa ne zna govoriti slovensko, zato se tež-
ko sporazumevajo s potniki. »Slepi in slabov-
idni si želimo, da bi na avtobusih mestnega
in tudi medkrajevnega prometa zagotovili
zvočne napovedovalnike imen postajališč.

Prevozi na klic za invalide

Septembra lani je začel de-
lovati pilotni projekt prevozov
na klic za gibalno ovirane ose-
be, ki ga v sodelovanju z mini-
strstvom za okolje, podnebje
in energijo izvaja Družba za
upravljanje javnega potniškega
prometa (DUJPP). Kot je
povedala **Urška Ojsteršek** iz
DUJPP, projekt omogoča inva-
lidom prevoze do največ 50

kilometrov oddaljenega me-
sta. Če invalid potuje v bolj
oddaljen kraj, ga pripeljejo do
najbližje postaje javnega po-
tniškega prometa. »Prva faza
pilotnega projekta v Ljubljani
in Mariboru se je končala le-
tos februarja, sčasoma naj bi
ga uvedli tudi v Celju, Novem
mestu, Novi Gorici, Kranju in
Kopru. Prevozi na klic so na-

menjeni gibalno oviranim ose-
bam, ki pri gibanju uporabljajo
različne tehnične pripomočke,
prevoze pa izvajajo vozniki s
prilagojenimi kombiji za ose-
be z invalidskimi vozički,« še
pojasnjuje sogovornica.

Zahteven izziv

Organizacija prevozov na
klic za gibalno ovirane ose-

be je zahteven izziv. »Da bi
invalidom zagotovili prilago-
dljivo, varno in zanesljivo
prevoze, je treba urediti še
dostopnost do avtobusnih
in železniških postaj tako v
mestnih središčih kot tudi v
manjših krajih ter zagotoviti
dovolj vozil, ki so prilagojena
potrebam invalidov. Tiste, ki
bodo opravljali prevoze na
klic, bo treba izobraziti. Tovr-
stne prevoze bo v nekem oko-
lju smiselno uvajati postopno.
Uvajanje tega projekta
mora biti postopno. Začel se
bo s testiranjem. V testnem
obdobju bodo pridobljene in-
formacije, kako ga čim bolj
učinkovito vpeljati v prakso,
saj ima vsako okolje svoje po-
sebnosti. Odzivi invalidskih
organizacij so pozitivni. Pod-
pirajo sistemske rešitve in jih
tudi aktivno sooblikujejo,« še
pravi Urška Ojsteršek.

V nacionalnem svetu inva-
lidskih organizacij pravijo, da

gre pri prevozih na klic za do-
bro rešitev, vendar se bojijo,
da bo prišlo do težav zaradi
pomanjkanja ustreznega ka-
dra in prilagojenih vozil.

Slovenske železnice: »Trudimo se«

Približno 570 vlakov dnev-
no vozi po slovenskih žele-
znicah. V družbi Slovenske
železnice, ki upravlja žele-
zniško infrastrukturo, po-
jasnjujejo, da je trenutno
v železniškem omrežju 59
novejših postaj z visokimi
peroni in vso pripadajočo
opremo za neoviran dostop
oseb z omejeno mobilno-
stjo. Invalidnim osebam je
omogočen dostop tudi na
približno sto drugih postajah
drugod po Sloveniji, vendar
sta vstop v vlak in izstop iz
njega nekoliko otežena za-
radi nižjega perona. »Število
prilagojenih postaj se bo gle-
de na načrtovane prenovе, ki

so v pristojnosti direkcije za
infrastrukturo, v prihodnje
povečevalo. Dvigala so v
okvari predvsem zaradi van-
dalizma, kar skušajo odpra-
viti v najkrajšem času. Glede
taktilnih oznak se je stanje
tudi po zaslugi sodelovanja z
invalidskimi organizacijami
v zadnjih letih zelo izboljša-
lo,« navajajo v Slovenskih
železnicah.

Napovedujejo posodobitve

Kot še pravijo v Sloven-
skih železnicah, bodo do
konca letošnjega leta na
več železniških postajah z
izboljšavami zagotovili in-
frastrukturo, prilagojeno
invalidom. »Izboljšali bomo
kakovost prevozov na nee-
lektrificiranih železniških
progah, po katerih še vedno
vozi nekaj starejših vlakov.
Letos bomo kupili dvajset
novih sodobnih klimatizira-

Na celjski železniški postaji je
zagotovljeno dvigalo.

**»Prevozi na klic so namenjeni gibalno oviranim osebam, ki pri
gibanju uporabljajo različne tehnične pripomočke, prevoze pa
izvajajo vozniki s prilagojenimi kombiji za osebe z invalidskimi
vozički,« pojasnjuje Urška Ojsteršek iz Družbe za upravljanje
javnega potniškega prometa.**

Na avtobusih v Ljubljani in Mariboru jih imajo,« pojasni. »Kadarkoli invalidi pristojne službe prosimo za novosti, s katerimi bi nam olajšali potovanje, slišimo argument, da nas je premalo in da se ne splača. Ne zavedajo se, da bi bile spremembe dobrodošle tudi za številne starejše ljudi, ki se težje gibajo, slabše vidijo ali slišijo,« še poudarja Kamenik.

Številne kritike

V nacionalnem svetu invalidskih organizacij (NSIOS) opozarjajo, da večina vlakov in avtobusov še vedno nima dvigalk oziroma zapornic za invalidske vozičke. Invalidi se marsikje soočajo tudi z gradbenimi in s komunikacij-

»Potovanje s starejšimi vlaki je za večino invalidov preveč naporno zaradi višinske razlike do perona ali neustreznih pomožnih naprav,« opozarjajo v nacionalnem svetu invalidskih organizacij

skimi ovirami, kot so preozka vrata, višinske razlike, slabo označevanje ter nerazumljive ali nečitljive informacije. »Potovanje s starejšimi vlaki je za večino invalidov preveč naporno zaradi višinske razlike do perona ali neustreznih pomožnih naprav. Država še vedno ni sprejela minimalnih normativov pri koncesionarjih za prevoze, ki bi omogočili uvedbo prilagoditev za invalide v medkrajevnem prometu,« še pravijo v nacionalnem svetu invalid-

skih organizacij, kjer so nezadovoljni tudi zato, ker razpisi za podelitev novih koncesij za izvajanje medkrajevnega avtobusnega linijskega potniškega prometa niso vsebovali zahtev, da morajo biti novi avtobusi prilagojeni potrebam invalidov. Opozarjajo še, da morajo biti razporedi voženj napisani v dovolj veliki pisavi, morajo biti na voljo tudi v digitalni obliki in v aplikacijah dostopni za branje za slepe in slabovidne potnike.

Da bo potovanje invalidov čim bolj nemoteno, bo, kot poudarjajo v NSIOS, treba omogočiti izobraževanje in usposabljanje vsem zaposlenim v javnem potniškem prometu o tem, kako pomagati potnikom z invalidnostjo.

S pritiskom na gumb se odpre izvlečna stopnica.

»Naročanje oziroma najavljanje potovanja z vlakom dan ali dva prej je nedopustno za informacijsko družbo. To je znak okorelosti Slovenskih železnic,« so prepričani predstavniki invalidskih organizacij.

nih in dostopnih potniških vagonov. Na vrata vlakov bomo tudi v prihodnje še nameščali izvlečne stopnice za preprostejši vstop v vlak in iz njega,« so zapisali. V železniškem prometu je kar nekaj vlakov prilagojenih potrebam invalidov – predvsem mednarodnih, kot sta intercity in eurocity. »Se pa pogosto zatakne pri spremljajoči infrastrukturi. Nič namreč ne koristi nizkopodni vlak, če so železniške postaje, peroni in dostopi do peronov težko dostopni ali sploh ne. In so na primer klančine prestrme, dvigala v okvari, peroni prenizki, sanitarije nedostopne, taktilne oznake nepravilno postavljene,« opozarjajo predstavniki invalidskih organizacij. Prepričani so, da bi bilo z dobro logistiko in s komunikacijo mogoče marsikaj rešiti.

Najave voženj?

Slovenske železnice invalidom svetujejo, naj jih o nameravanih vožnjah obvestijo vsaj 24 ur pred začetkom potovanja in si s tem

zagotovijo lažje in udobnejše potovanje. »Odlično imajo to urejeno letalske družbe. Invalidi se morajo prijaviti uro pred predvidenim letom in gredo prvi na letalo, pri pristanku pa zadnji z njega. Naročanje oziroma najavljanje potovanja z vlakom dan ali dva prej je nedopustno za informacijsko družbo. To je znak okorelosti Slovenskih železnic,« so prepričani predstavniki invalidskih organizacij. V Slovenskih železnicah po-

udarjajo, da bodo vsem potnikom zagotovili boljšo digitalno podporo pri uporabi železniškega prometa.

Foto: Andraž Purg

Približno 570 vlakov dnevno vozi po slovenskih železnicah. Več kot polovica jih ima izvlečno stopnico za prevoz invalidne osebe oziroma osebe z omejeno mobilnostjo.

V Slovenskih železnicah v napovedujejo nove posodobitve, s katerimi bodo invalidom olajšali potovanje. Tudi na celjski železniški postaji.

ZADETKI

»Kar je uspelo Primožu Rogliču, uspe enemu na milijon ali na več milijonov ljudi. Ostal bom v svojem športu, dokler bom lahko.«

Timi Zajc, smučarski skakalec

»Potrebujemo nove kupce v drugih dejavnostih, zlasti v strojearnosti. Izdelovali bomo jekla z višjo dodano vrednostjo, kar nam bo omogočalo boljše preživetje na trgu.«

Matevž Fazarinc, glavni direktor družbe Štore Steel

»V komisiji so kineziolog, učitelj telovadbe, socialni delavec. Po novem naj bi bil v komisiji tudi strokovnjak s področja zdravstva, ki ga bo izbrala država. Kako bo ta zdravnik, ki me ni nikoli videl, lahko ocenil, kakšno pomoč potrebujem?»

Andreja Pader, bojevnica za pravičnejšo osebno asistenco

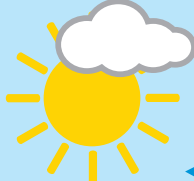
»Gasilci doživimo tudi vesele dogodke, ko se nezgode in nesreče srečno končajo. Na primer, ko prideš pravočasno, nudiš pomoč, rešiš muco z drevesa ali v požaru rešiš ljudi in imetje.«

Robert Šuman, gasilec in zbiralec modelov gasilskih vozil

»Ko te enkrat opeče ta grenka roža, si jo zapomniš za vedno.«

Božo Kobold, novi hmeljarski starešina

ČETRTEK	PETEK
 33 18	 33 19
SOBOTA	NEDELJA
 34 19	 28 18

Vir: ARSO

Novi glavni direktor družbe Štore Steel Matevž Fazarinc

»Težko bi govoril o krizi, a je poslovanje letos zelo zahtevno«

Predvidoma v septembru bo v štorski jeklarni s polno paro začel delovati center sekundarne metalurgije. Gre za največjo naložbo v zgodovini družbe, ki je zelo pomembna tudi za njeno nadaljnje poslovanje. Nove peči in naprava za vakuumsko obdelavo jeklene taline ji bodo omogočile izdelavo čistejših, visoko trdnih jekel ter nekaterih orodnih jekel. Z novimi izdelki bo na evropskem jeklarskem trgu, ki ga v zadnjih letih pretresajo precejšnje težave, še bolj konkurenčna, obeta si tudi nove naročnike. Družba Štore Steel letos posluje bolje kot lani.

JANJA INTIHAR

S centrom sekundarne metalurgije v Štorah odpirajo novo poglavje v svojem delovanju. Doslej so bili vezani predvsem na avtomobilsko industrijo. Pred leti je veljalo, da ima vsak tretji kamion, narejen v Evropi, vzmeti, za katere je bilo jeklo izdelano v štorski jeklarni. Ker je proizvodnja avtomobilov že nekaj časa v krizi, so tudi v Štorah dobivali manj naročil. Lani se je najprej zmanjšalo povpraševanje v industriji tovarnih vozil in kmetijske mehanizacije, v drugem polletju še v avtomobilski industriji. »Center sekundarne metalurgije končujemo ravno v pravem času, ko se moramo usmeriti stran od avtomobilске industrije. Sodelovanja z njo ne bomo

ukinili, takšne želje niti nima. Vendar potrebujemo nove kupce v novih dejavnostih, zlasti v strojearnji in orodjarstvu. Izdelovali bomo jekla z višjo dodano vrednostjo, kar nam bo omogočalo boljše preživetje na trgu,« pravi glavni direktor **Matevž Fazarinc**, ki je vodenje družbe Štore Steel prevzel maja letos.

Zaposleni v družbi Štore Steel so letos dobili 2.150 evrov regresa za letni dopust.

V Štorah so postavitev centra sekundarne metalurgije napovedali že leta 2018 in takrat

Novi glavni direktor družbe Štore Steel napoveduje drugačen proizvodno-prodajni program, da se torej jeklarna nekoliko umakne iz avtomobilске industrije in razprši tveganja oziroma uspe še v kateri drugi industriji. »Treba je najti nove niše. Tehnologijo in znanje, da lahko to naredimo, imamo,« pravi.

naložbo ocenili na približno 15 milijonov evrov. Z leti se je vrednost naložbe povečevala in Fazarinc ocenjuje, da bo na koncu znašala nekaj čez 30 milijonov evrov. »Vse se je podražilo, opraviti je bilo treba vrsto dodatnih del, ki na začetku niso bila predvidena. Je pa zelo pomembno, da so celoten projekt s svojim inženirskim in tehnološkim znanjem vodili ljudje iz podjetja,« poudarja.

Gradnja centra ni bila samo dražja, kot so v družbi pričakovali, ampak je tudi trajala dlje časa. Razlog za to so zastoji pri dobavah opreme v času covid-a, ob tem je bil tudi projekt zelo zahteven, saj zaradi novega centra niso gradili nove stavbe, ampak so ga umestili v proizvodne prostore.

Prve vroče poskuse so že opravili in so z rezultati zelo zadovoljni. Redna proizvodnja se bo začela najkasneje prihodnji mesec.

Tri ključne naloge

Zaradi proizvodnje novih jekel v Štorah ne načrtujejo večjih dodatnih zaposlitev. Trenutno je v podjetju 485 zaposlenih, njihovo število želijo povečati na 500. »Nimamo tako izrazitih problemov s pomanjkanjem kadrov kot nekatera druga proizvodna podjetja. A je res, da so zaradi tistega manjkajočega dela sedanjí zaposleni bolj obremenjeni. Novi sistemi, ki jih vgrajujemo, zahtevajo več procesnega in tehnološkega znanja, kar pomeni, da na nekaterih delovnih mestih potrebujemo bolj tehnično izobražen kader. Zavedamo se, da prihaja nova generacija, ki ima drugačne vrednote in tudi drugačne zahteve, ki jih v tradicionalni industriji, kot je naša, ni lahko izpolniti. Najkasneje v petih letih se bomo morali spremeniti, da

ne bomo imeli težav,« pravi Matevž Fazarinc.

Novi glavni direktor družbe Štore Steel je z zaposlenimi že opravil več pogovorov. Pri tem je poudaril, da sta za dobro poslovanje ključna nenehno zagotavljanje varnega in zdravega delovnega okolja in takšen kadrovski razvoj, da bo podjetje več kot le zaposlovalec. Tretja sprememba, na katero je opozoril, je drugačen proizvodno-prodajni program, da se torej jeklarna nekoliko umakne iz avtomobilске industrije in razprši tveganja oziroma uspe še v kateri drugi industriji. »Treba je najti nove niše. Tehnologijo in znanje, da lahko to naredimo, imamo,« pravi.

Izziv niso količine, ampak cene

Matevž Fazarinc navaja, da likvidnost podjetja sicer ni takšna, kot si jo želijo, vendar o takšni krizi, na kakršno je pred kratkim opozoril Skei, v družbi Štore Steel ne morejo govoriti. Je pa letošnje poslovanje zelo zahtevno. Slabo lansko povpraševanje se je nadaljevalo v prvih dveh mesecih, nato so se razmere začele izboljševati.

»Proizvodnjo imamo zdaj v celoti zasedeno. Naš izziv trenutno niso količine, ampak cene izdelkov. Prodajnih cen ne moremo zviševati, v primerjavi z lani so se celo nekoliko

znižale. Na evropskem trgu je veliko cenejšega jekla iz tretjih držav, zlasti iz Kitajske in Indije. Ob tem, da je električna energija pri nas zelo draga in da so zaradi marsikaterih dejavov, ki sta jih uvedli Slovenija in Evropska unija, proizvodni stroški zelo visoki, je težko biti konkurenčen,« opozarja. Zato upa, da se bodo uresničile napovedi o emisijskih kuponih, ki bi jih plačevali tisti, ki kupujejo jekla iz tretjih držav. Z uvedbo emisijskih kuponov bo pritisk na cene manjši. Zato ga prihodnost jeklarske industrije in podjetja Štore Steel ne skrbi. Razmere na trgu se počasi izboljšujejo, tako imenovana varnostna mreža se veča in načrtovanje postaja lažje kot v zadnjih letih, ko tudi v jeklarstvu niti za mesec naprej niso vedeli, kaj se bo dogajalo na jeklarskem trgu.

Lani izguba, letos poslovanje boljše

Štorska jeklarna, ki od 65 do 70 odstotkov svojih izdelkov izvozi, največ v Nemčijo, izvozniki pa so večinoma tudi njeni kupci v Sloveniji, je lani poslovala najslabše po covidnem letu 2020. Ustvarila je 133 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je za petino manj kot predlani, in imela malo manj kot 700 tisoč evrov čiste izgube. Načrtovala je, da bo v letu 2024 prodala 140 tisoč ton jekel, a jih je malo manj kot 118 tisoč ton.

Matevž Fazarinc ocenjuje, da bo podjetje, če bo tudi v naslednjih mesecih naročil toliko, kot jih ima zdaj, letos količinsko proizvodnjo povečalo za 20 odstotkov. Za približno toliko odstotkov naj bi se v primerjavi z lani zvišali tudi prihodki. »Trenutno na mesečni ravni posluje s pozitivno ničlo, zato govorimo o izredno zahtevnem poslovanju. Ni tako, kot bi si želeli mi ali naši lastniki. Seveda si želimo mnogo več. Če bomo lahko znižali stroške energentov, zlasti pri energentih, in če bo Evropska unija uvedla omejitve za uvoz azijskega jekla, da ne bo več takšnega pritiska na končne cene, prihodnost štorske jeklarne ni ogrožena,« poudarja.

Foto: Andraž Purg

Energetika Celje

razpisuje prosto delovno mesto

VODJA FINANČNO-RAČUNOVODSKEGA SEKTORJA

Nudimo:

- zaposlitev za nedoločen čas s 6-mesečnim poskusnim delom,
- možnost strokovnega izpopolnjevanja,
- varno, razgibano in strokovno delo v urejenem delovnem okolju.

Kratka vsebina dela:

- vodenje (načrtovanje, organiziranje, usklajevanje, nadzor dejavnosti in ljudi v procesu financ in računovodstva za zagotavljanje skladnosti poslovanja procesa z zakonodajo in s podzakonskimi predpisi ter internimi akti družbe,
- sodelovanje pri sestavi strategije družbe, letnega poslovnega načrta družbe in na kolegiju direktorja,
- izvajanje strategije oz. finančne politike družbe, nadzor nad izvajanjem plačilnega prometa in sodelovanje z bankami pri zagotavljanju likvidnih sredstev,
- zbiranje podatkov in sestavljanje vseh vrst poslovnih analiz, poročil, računovodskih izkazov, pojasnil, statističnih obdelav in predlogov za odločanje vodstva, za potrebe nadzornih organov, občinskih in državnih organov, agencije za energijo, zavarovalnic in drugih ustanov (sodelovanje z revizorji, inšpektorji, s Fursom, Ajpesom,
- spremljanje zakonodaje s področja dela in uvajanje novosti v proces,
- vodenje in sodelovanje pri postopkih izterjave.

Pričakujemo:

- VII. stopnjo izobrazbe ekonomske ali finančno-poslovne smeri,
- 3 leta delovnih izkušenj na področju računovodstva, finančnega poslovanja, organizacije in vodenja,
- odlično poznavanje SRS in davčne zakonodaje.

Kandidati pošljejo prošnje z dokazili in življenjepisom s podrobnim opisom delovnih izkušenj na naslov sedeža podjetja v Celju, **Smrekarjeva ulica 1** ali na e-naslov **info@energetika-ce.si**.

Prijave zbiramo **do 31. 8. 2025**.

Kdo je dr. Matevž Fazarinc?

Matevž Fazarinc je prvi glavni direktor jeklarne, ki ni Štorovčan.

Po kraju rojstva je Ljubljčan, izhaja iz znane celjske družine, je prvi glavni direktor jeklarne, ki ni Štorovčan. Po izobrazbi je metalurg, iz metalurgije je tudi doktoriral.

Poklicno pot je začel kot raziskovalec in si, kot pravi, »nikoli nisem mislil, da bom kdaj kakšen direktor«. Takoj po doktoratu se je zaposlil v Acroniju, nato je približno pet let delal v podjetju Knauf Insulation.

Aprila 2022 je na povabilo nekdanjega direktorja Acronija odšel v Steklarno Hrastnik, kjer je bil zaposlen malo manj kot tri leta, od tega zadnjih osem mesecev kot generalni direktor. V začetku leta 2025 se je zaradi različnega pogleda na razvoj steklarne razšel z njenim lastnikom ter se prijavil na razpis družbe Štore Steel. Za novega glavnega direktorja je bil izbran med petimi kandidati.

CELJE – Radar na Ljubljanski cesti v treh tednih zabeležil že skoraj 240 prekoračitev hitrosti

Rekorder je radar na Ljubljanski cesti, kmalu radar tudi na Kidričevi

Potem ko je Mestna občina Celje (MOC) zadnji teden v juliju na Ljubljanski cesti postavila samodejni merilnik hitrosti oziroma radar, je deležna tako odobravo kot negativno nastrojenih odzivov občanov. Nekateri so namreč prepričani, da želi MOC z radarji predvsem polniti občinsko blagajno. Globe znašajo od 40 do 1.200 evrov. Lani se je v proračun iz naslova plačanih kazni steklo več kot 200 tisoč evrov. V celjski občinski upravi očitke, da je namen radarjev polniti občinsko blagajno, odločno zavračajo. Poudarjajo, da želijo izboljšati prometno kulturo ter zmanjšati tveganje za prometne nesreče predvsem na območjih, kjer je veliko pešcev – v bližini vrtcev, šol in drugih javnih ustanov. Kmalu bo občina postavila radar tudi na Kidričevi cesti.

BARBARA FURMAN

V celjski občini trenutno deluje štiri samodejni merilniki hitrosti. Peti radar bo Mestna občina Celje v sodelovanju z Direkcijo Republike Slovenije za infrastrukturo in s Policijsko upravo Celje kmalu postavila tudi na Kidričevi cesti.

Učinkovit ukrep

Na Ljubljanski cesti je radar postavljen od 24. julija. Gre za odsek od krožišča pri Policijski upravi Celje proti središču mesta, kjer so stavbe upravne enote, mestne občine in okrožnega celjskega sodišča. »Na tem območju je veliko pešcev in kolesarjev. V zadnjih mesecih smo zaznali več primerov agresivne in prehitre vožnje. Meritve so pokazale, da vozniki omejitve hitrosti 30 km/h pogosto

niso spoštovali, zato smo bili primorani postaviti samodejni merilnik hitrosti,« pojasni Alen Obrez, vodja službe za odnose z javnostmi v Mestni občini Celje. Ob tem dodaja, da je radar na Ljubljanski cesti do danes zabeležil že približno 240 prekoračitev hitrosti.

V letu 2024 se je v proračun Mestne občine Celje iz naslova pobranih glob zaradi prekoračitve hitrosti steklo 201.671 evrov. »Izkušnje kažejo, da se je na odsekih, kjer so postavljeni radarji, zmanjšala hitrost vožnje in s tem povečala prometna varnost,« dodaja Obrez.

Neslavni rekorderji

Do 30. junija letos je bilo izdanih 1.319 plačilnih nalogov, lani tak čas bistveno več, in

»Najvišja izmerjena hitrost v letu 2024 je bila 117 km/h na cesti z omejitvijo 50 km/h, v letu 2025 112 km/h na cesti z omejitvijo 70 km/h,« je povedal Alen Obrez, vodja službe za odnose z javnostmi v MOC.

sicer 4.705. V letu 2024 je bilo največ prekoračitev hitrosti za

beleženih na Cesti Janeza Cvirna, v letu 2025 na Cesti v Dobrovo, ki vodi do Šmartinskega jezera. »Najvišja izmerjena hitrost v Celju v letu 2024 je bila 117 km/h na cesti z omejitvijo 50 km/h, letos 112 km/h na cesti z omejitvijo 70 km/h,« je nanizal podatke vodja službe za odnose z javnostmi.

Radarji edina rešitev?

»Ne, radarji pri zagotavljanju večje prometne varnosti niso edina rešitev. Njihova prednost je predvsem, da imajo takojšnji učinek, njihova postavitev pa

je hitra in preprosta,« odgovarjajo v Mestni občini Celje, pri čemer napovedujejo še nekaj novosti za zagotavljanje bolj varnega prometa.

Še letos bo občina postavila dve hitrostni grbini na območju umirjenega prometa, in sicer v Trubarjevi ulici pri vrtcu ter na Partizanski cesti proti Liscam, kjer želi vozniške jeklenih konjičkov še pred vstopom v naselje spodbuditi k počasnejši vožnji. Za večjo varnost pešcev in kolesarjev občina prav tako načrtuje ureditev nivojskega prehoda za pešce v Gregorčičevi ulici.

Globe od 40 do 1.200 evrov:

do 10 km/h nad omejitvijo: 40 evrov globe

od 10 do 20 km/h nad omejitvijo: 130 evrov in tri kazenske točke

od 20 do 30 km/h nad omejitvijo: 500 evrov in sedem kazenskih točk

več kot 30 km/h nad omejitvijo: 1.200 evrov in 18 kazenskih točk.

Merilniki hitrosti

V mestni občini Celje je postavljen tudi več merilnikov hitrosti. Kot pojasnjuje Alen Obrez, merilniki hitrosti služijo več namenom. »Njihov namen je krepiti prometno kulturo. Ko voznik na tabli vidi izmerjeno hitrost svoje vožnje, lahko takoj prilagodi hitrost predpisani omejitvi in s tem zagotovi večjo prometno varnost predvsem v urbanih območjih, kjer je promet gostejši. Z merilniki hitrosti pristojne službe pridobijo podatke o tem, kje najpogosteje prihaja do prekoračitev predpisanih hitrosti – kje so torej prometno najbolj kritične točke v občini. Ti podatki so jim v pomoč pri načrtovanju nadaljnjih ukrepov – bodisi z infrastrukturnimi posegi ali s postavitvijo radarjev.«

Voda in splet za Sedraž

LAŠKO – Občina je uspešno končala prvo etapo gradnje vodovoda Sedraž, in sicer na odseku Govce–Sedraž. Zgrajenih je bilo približno 2.200 metrov vodovoda, na katerega je priključenih 16 gospodinjstev.

Projekt po navedbah laške občine pomembno prispeva k izboljšanju oskrbe s pitno vodo na tem območju. Sočasno z gradnjo vodovoda je bilo položeno tudi telekomunikacijsko omrežje Rune, kar bo prebivalcem omogočilo boljše digitalno povezanost. Dela je izvedla Komunala Laško. BA

S čim je Frankolovo očaralo turistično komisijo?

VOJNIK – Frankolovo, ena od treh krajevnih skupnosti v občini Vojnik, je minuli teden obiskala državna ocenjevalna komisija v okviru projekta Moja dežela – znak gostoljubnosti 2025, ki ga vodi Turistična zveza Slovenije. Komisijo je vodila predsednica Lenka Molek, ki je bila nad urejenostjo kraja in srčno predstavitev po navedbah vojniške občine vidno navdušena.

Občina Vojnik že vrsto let dejavno deluje na področju turizma in skrbi za uspešno predstavitev krajev občine na nacionalni ravni. V občini se tako lahko pohvalijo že s tremi priznanji: leta 2002 je Nova Cerkev osvojila 3. mesto v kategoriji drugi kraji, leta 2004 je Vojnik v isti kategoriji dosegel 1. mesto, leta 2013 pa je Nova Cerkev osvojila še 2. mesto v kategoriji trška jedra. Tokrat je komisija v okviru ocenjevanja obiskala Frankolovo, ki je s svojo urejenostjo, z živahnim kulturnim življenjem in s pristno gostoljubnostjo po navedbah vojniške občine pustilo močan vtis.

Znamenitosti, doživetja in priložnosti

Obisk Frankolovega je ocenjevalna komisija začela v

Galeriji Piros v Globočah, kjer jo je toplo sprejel ustanovitelj galerije in vsestranski kulturni ustvarjalec Jože Žlaus. Ob njem ustvarja tudi njegova žena Jelka Žlaus, ki sodeluje pri oblikovanju razstav in kulturnih dogodkov. Kot pravijo v Občini Vojnik, skupaj predstavljata srce umetniškega utripa, saj s svojo predanostjo ohranjata spomin na domačo in evropsko kulturno dediščino ter jo skozi umetnost prenašata mlajšim generacijam.

Komisijo sta nato po Frankolovem vodili dolgoletna članica Turističnega društva Frankolovo in lokalna turistična vodnica Občine Vojnik Marija Železnik ter članica Prosvetnega društva Antona Bezenška Janja Srebot. Marija Železnik je med ogledom izpostavila, da Turistično društvo Frankolovo letos praznuje 70 let. Gre za eno

najstarejših društev v kraju, ki je v teh desetletjih pustilo izjemen pečat pri urejanju kraja, organizaciji delovnih akcij ter vzdrževanju skupnostnega duha. Člani komisije so si ogledali več pomembnih točk v kraju – cerkev sv. Jožefa, okolico osnovne šole in vrtca, ki sta zgledno urejena, novo večnamensko igrišče ter park pri graščini Verpete, ki s svojo urejenostjo omogoča kakovostno preživljanje prostega časa. Poseben vtis je pustil tudi paviljon v parku, ki predstavlja prostor srečevanj, kulturnih dogodkov in druženja krajanov. Ob tem je komisija občudovala pogled proti Gobji, ki odpira razgled na širšo dolino, ter spoznala pomen ruševin gradu Lindek, ki ponujajo izjemno izhodišče za nadaljnji razvoj turizma in interpretacije kulturne dediščine. Sledil je obisk bazena,

kjer je predsednik Mladinskega društva Frankolovo Timej Srebot predstavil raznolike dejavnosti, ki jih društvo organizira v poletnih mesecih. Predstavitev je bila zgleden primer povezovanja mladih, društev, skupnosti in podjetništva. Predsednik Krajevne skupnosti Frankolovo Dušan Horvat je komisiji predstavil aktualne ter načrtovane razvojne projekte v kraju.

Zaključek obiska je bil v Gostilni Turist, ki že vrsto let predstavlja pomembno točko družabnega in gostinskega življenja v kraju. Posebno mesto v gostilni zavzema spominska soba Antona Bezenška, jezikoslovca in stenografa, enega najpomembnejših krajanov Frankolovega, po katerem se imenujeta tudi tamkajšnja osnovna šola in prosvetno društvo.

BA, foto: Občina Vojnik

CELJE – O poimenovanju grajskega lepota nad Celjem

Stari grad ali Celjski grad?

Poenotenje imena je nujno tudi zaradi turizma in kulture knežjega mesta.

Celjani in Celjanke, a tudi številni turisti vedo, da je eden največjih turističnih temeljev knežjega mesta Stari grad. Uh, se opravičujemo: pravilno je Celjski grad. Ali ste tudi vi namreč opazili, da občinske službe, organizacije strogo uporabljajo naziv Celjski grad? Čeprav pristni Celjani grajsko utrdbo ves čas največkrat poimenujejo Stari grad. Zakaj torej prihaja do različnih poimenovanj in zakaj se v zadnjih letih vedno bolj uporablja poimenovanje Celjski grad?

SIMONA ŠOLINIČ

Celjski grad je s tem imenom že vrsto let, in sicer že od leta 1996, uradno vpisan tudi v register nepremične kulturne dediščine. Tega vodi Ministrstvo RS za kulturo. V njem so poleg imena Celjski grad navedeni tudi nekateri sinonimi, ki se pojavljajo v zgodovinskih za-

pisih in so pogosto še danes uporabljeni za poimenovanje – Gornje Celje, Stari grad in Cylie.

Poenotenje

»Za učinkovito komuniciranje in promocijo mesta je pomembno tudi poenotenje poimenovanja oziroma na-

vajanja glavnih kulturnih vsebin, stavb kulturne dediščine in tudi mesta. To smo izpostavili v strategiji razvoja kulture,« pravijo v Mestni občini Celje.

»Opazno dihotomijo v navajanju sta v preteklosti tako na strani občine kot občinskih zavodov povzročili različni programski poimenovanji mesta: Celje, mesto grofov in Celje, knežje mesto. Prav tako so se pojavile različne prakse navedbe simbola arhitekturne kulturne dediščine v občini, Celjskega gradu, kjer se poleg omenjenega naziva v javnih komunikacijah uporablja tudi lokalno tradicionalen naziv Stari grad,« še pojasnjujejo v celjski občini.

Na družbenem omrežju Facebook obstaja stran z naslovom Stari Grad Celje. Glede na opis strani naj bi bila to celo uradna stran, saj je med objavami zaslediti številna uradna vabila na prireditve na gradu. Poimenovanje je na družbenem omrežju še vedno Stari grad in ne Celjski grad. Je pa zanimivo tudi, da je v poimenovanju strani celo slovnična napaka, saj besedo grad v poimenovanju gradu nad Celjem zapisujemo z malo začetnico in ne veliko ...

Podobno sta se tudi za Knežji dvor uveljavili tudi poimenovanji: Knežji dvorec in Spodnji grad.

Celjska občina si je zaradi želje po enotnem navajanju in krepitevi simbolne vrednosti poimenovanj v Strategiji razvoja kulture v Mestni občini Celje tako zastavila operativni cilj, in sicer da se »pri navajanju gradu uporablja poimenovanje Celjski grad, pri navajanju dvora pa poimenovanje Knežji dvor.«

Kot so za Novi tednik še pojasnili v celjski občini, si prizadevajo, da se poimenovanji uporabljata v vseh javnih komunikacijah občine, hkrati bodo k temu spodbujali tudi druge občinske organizacije: »To usmeritev smo nato upoštevali tudi v strategiji razvoja turizma, ki je bila sprejeta nekoliko kasneje in ki naslavlja področje, kjer je enotna terminologija ključnega pomena za uspešno promocijo destinacije.«

Foto: Andraž Purg

Grajski lepoteč je Celjski grad že od leta 1996.

Zagotovili dvigala za invalide

CELJE – Mestna občina Celje je končala prvi javni razpis za sofinanciranje izboljšav za odpravo arhitektonskih ovir in podelila malo več kot 30 tisoč evrov za dve tovrstni naložbi.

Na razpisu sta bila uspešna dva prijavljena projekta, in sicer vgradnja dvigala v večstanovanjski stavbi v Iršičevi ulici 6 v višini 15 tisoč evrov ter vgradnja

dvigala v večstanovanjski stavbi v Ulici Frankolovskih žrtev 1a v višini 14 tisoč evrov.

»Razpis za odpravo arhitektonskih ovir v stanovanjskih objektih na območju MOC smo letos izvedli prvič, in sicer da bi ustvarili čim bolj prijazno bivalno okolje za gibalno ovirane osebe. K temu nas zavezuje tudi poslanstvo, ki ga imamo kot prejemnik naziva

Občina po meri invalidov,« pravijo v Mestni občini Celje.

Na razpisu je bilo skupno na voljo 50 tisoč evrov, od tega je bilo 40 tisoč evrov namenjenih sofinanciranju stroškov v večstanovanjskih stavbah in 10 tisoč evrov sofinanciranju stroškov v enostanovanjskih stavbah. Prijavitelji so lahko kot upravičene stroške prijavili stroške gradnje dvigal,

klančin in dviznih ploščadi v stanovanjskih stavbah ali stroške izdelave projektne dokumentacije za gradnjo takšne izboljšave. Ker na razpisu niso bila podeljena vsa razpoložljiva sredstva, bodo v prihodnjih dneh za preostanek sredstev objavili nov razpis, s katerim bodo nadaljevali podporo naložbam za odpravo arhitektonskih ovir.

SŠol

Menjava strehe zaradi zamakanja in nevarnosti

CELJE – Začela se je obnova strehe nad Zimskim kopališčem Golovec. Streha je zamakala, obnova pa je bila nujna tudi zaradi večje varnosti kopališča, savn in kegljišča.

Projekt zajema celovito prenovu strešne konstrukcije ter obnovo zunanje maske kopališča, pri čemer bo ohranjena njena značilna arhitekturna podoba, ki povezuje dvorani A in B. »Cilj naložbe je zagotoviti večjo varnost in uporabnost objekta, preprečiti nadaljnje poškodbe zaradi vremenskih vplivov ter učinkovito zaščititi notranje

prostore zimskega kopališča, savn in kegljišča,« pravijo v Mestni občini Celje.

Med pripravljalnimi deli je bilo ugotovljeno, da je podkonstrukcija močno dotrajana, zato bo obnovljen tudi ta del. Ob tem bo obnovljena zunanja maska strehe, ki bo ohranila prvotni videz. Dela bodo tako potekala v dveh fazah. Prva bo končana do konca letošnjega poletja, druga je predvidena v letu 2026, in sicer v skladu s proračunskimi možnostmi Mestne občine Celje. Vrednost del prve faze znaša malo več kot 79 tisoč evrov.

Tudi nujna vzdrževalna dela

»Pred odprtjem zimskega kopališča, ki bo tradicionalno sledilo koncu Mosa, bodo opravljena tudi nujna vzdrževalna dela – obnova bazenske školjke, pregled požarne in varnostne razsvetljave, zamenjava poškodovanih ploščic, obnova fug, redni letni servisi sanitarij ter namestitev novega reševalnega stolpa. Zaradi starosti sistema so zahtevna tudi redna vzdrževalna dela na strojnici in, na področju filtracije vode,« dodajajo v občini. S tem bodo zagotovi-

li ustrezno kakovost kopalne vode in nemoteno delovanje sistema.

ZPO Celje v poletnem času izvaja tudi celovito prenovu sanitarij za invalide v dvorani Golovec. Obnova, vredna 170 tisoč evrov, bo končana do konca poletja. Prav tako so bila pred kratkim v dvoranah A in B ter v dvorani Zlatorog in drsališču v mestnem parku zamenjana vhodna vrata z elektronskim nadzorom vstopa, kar zagotavlja večjo varnost objekta in omogoča lažji dostop za redne uporabnike.

SŠol

ŠMARJE PRI JELŠAH – Vodstvo vrtca pravi, da gre za neresnične in škodljive navedbe

Domnevni očitki na račun dveh vzgojiteljic

Julija je v naše uredništvo prispelo pismo s kupom domnevnih nepravilnosti, ki naj bi se dogajale v dislocirani enoti Sveti Štefan, ki sodi pod okrilje Otroškega vrtca Šmarje pri Jelšah. Ena vzgojiteljica naj bi otrokom, ki se grdo vedejo, domnevno govorila, da imajo črn srček, silila naj bi jih s hrano, jim ob sporih z otroki domnevno naložila, da naj z nogo brcajo v steno ... Anonimka domnevno neprimerno ravnanje očita še eni tamkajšnji vzgojiteljici. Na elektronski naslov, od koder smo prejeli pismo, smo poslali vprašanje, ali se je pošiljatelj pripravljen izpostaviti z imenom in s priimkom, a se na naše sporočilo ni odzval. Ravnateljica vrtca Jelka Kitak pravi, da gre za neresnične in škodljive navedbe, ki so bile poslane z lažnega e-naslova. Ta je nakazoval, da naj bi pismo poslal eden od staršev otrok iz enote Sveti Štefan. Ta starš to zanika in je zaradi tega prizadet ter se je obrnil tudi na policijo, dodaja ravnateljica.

TINA STRMČNIK

V anonimnem pismu je navedeno, da se v enoti vrtca dogajajo stvari, ki se ne bi smele. Med drugim naj bi ena od vzgojiteljic sramotila otroke, če jim pade na tla hrana ali pribor, silila naj bi jih tudi s hrano. Pri ravnanju z otroki naj bi delala razlike med starejšimi in mlajšimi – mlajši otroci naj bi ostajali v enoti s pomočnicami, ko naj bi vzgojiteljica s starejšimi odšla ven ali na dejavnosti. Pomočnicam naj bi zapovedala, da mlajšim ne smejo po-

magati pri obuvanju, oblačenju in podobno, čeprav naj bi otrokom nato zmanjkalo časa za dejavnosti na prostem. Neprimerno naj bi obravnavala tudi pomočnice, z njimi naj bi grdo ravnala in jih domnevno zaničevala.

Večino obtožb zaenkrat zanikajo

Ravnateljico smo vprašali, ali sta vodstvo vrtca ali svet zavoda prejela kakšno obvestilo, prijavo, pismo o dogajanju v vrtcu in kako sta se na to od-

zvala. Jelka Kitak je v izjavi za javnost zapisala, da Otroški vrtec Šmarje pri Jelšah odločno zavrača večino navedb iz anonimne prijave. »Podane so bile resne, a povsem neutemeljene in neresnične obtožbe na račun posameznih zaposlenih in vodstva vrtca. Kot ravnateljica se zavedam resnosti očitkov in zato poudarjam, da bodo nekateri očitki predani v presojo nepristranskemu strokovnemu organu – Zavodu RS za šolstvo (ZRSŠ) – s čimer želi vrtec zagotoviti preglednost in strokovnost pri razjasnjevanju razmer.«

Anonimno pismo med drugim omenja, da naj bi imela vzgojiteljica s Svetega Štefana, ki naj bi počela domnevne nepravilnosti, veliko podporo ravnateljice. Slednja v izjavi za javnost odgovarja, da gre za nadaljevanje osebnih obračunavanj, ki trajajo od njenega ponovnega imenovanja na to delovno mesto. Spomnimo, da

smo sredi marca poročali, da je v obdobju postopka izbire ravnateljice zaokrožilo več anonimnih pisem, ki so Kitakovi očitala domnevno šikaniranje, pisma so navajala še, da naj bi bili v vrtcu slabi odnosi med sodelavci. Kitakova je takrat anonimne navedbe zavrnila. Svet zavoda jo je tretji petek marca ponovno imenoval za še en mandat na čelu šmarskega vrtca.

Presojo prepustili zavodu za šolstvo

Ravnateljica Otroškega vrtca Šmarje pri Jelšah je v izjavi sporočila, da bo o očitkih, navedenih v pismu, kot

Inšpektorat za šolstvo je seznanjen z domnevnimi očitki o dogajanju v dislocirani enoti Sveti Štefan. Inšpekcijski postopek še traja, inšpektorat do konca postopka dogajanja ne komentira. V Zavodu RS za šolstvo so potrdili, da jih je ravnateljica šmarskega vrtca seznanila z dogajanjem. »Inšpektorat za šolstvo bo ZRSŠ v postopke vključil, če bo ocenil, da je to potrebno. Ravnateljici smo sicer ponudili oporo pri razreševanju razmer v obliki svetovalnih storitev,« so sporočili iz zavoda, ki je osredotočen na razvojno, strokovno in svetovalno delo v vzgoji in izobraževanju.

so domnevna uporaba izraza črn srček, metode sproščanja čustev, med drugim jeze, strokovno presojo ZRSŠ. Vse druge navedbe, tudi glede domnevnega snemanja otrok med fiziološkimi potrebami, izključevanja pri prehranjevanju, plezanja po visoki ograji brez nadzora, je zavrnila kot neresnične. »Nikoli, v nobenem od pedagoških nadzorov, hospitacij ali evalvacij, ni bila ugotovljena ena sama kršitev, ki bi potrjevala tovrstno ravnanje. Tudi pomočnice vzgojiteljic, ki so v prvi vrsti odgovorne za zaznavanje morebitnih nepravilnosti, niso nikoli podale nobenega opo-

zorila ali zadržka,« je zapisala Jelka Kitak.

Med drugim je omenila, da je v teh dneh v vrtcu prisotna inšpekcija. In dodala, da sta vzgojiteljici zaradi očitkov o domnevnih nepravilnostih globoko prizadeti.

Problematične anonimke

Kitakova je poudarila, da omenjeni javni zavod spodbuja kulturo odprtega dialoga. Zato jo skrbi način komuniciranja s pomočjo anonimnih pisem, ki po njenih besedah temeljijo na pavšalnih, nepreverjenih in izkrivljenih trditvah. Med drugim je omenila, da bi lahko bil avtor anonimnega pisma celo kdo iz vrst zaposlenih, kar po njenih besedah odpira vprašanja o strokovni in osebnostni primernosti takega posameznika za delo v vzgojno-izobraževalni ustanovi. Napovedala je, da bo vodstvo vrtca v tej smeri poiskalo ustrezno pravno podporo.

Da obstaja dvom o resničnem avtorstvu anonimnega pisma, kjer na koncu piše, da so ga poslali »starši otrok iz enote Sveti Štefan«, meni tudi predsednik sveta staršev šmarskega vrtca dr. Marko Samec, sicer direktor šmarske knjižnice in kulturnega doma. Po njegovih besedah je z izbiro anonimnega in enosmernega načina komuniciranja, ki ne omogoča odgovora, storjena škoda za vse vpletene – otroke, vzgojiteljico, starše. Prav tako se mu ne zdi prav, da je bilo omenjeno pismo poslano medijem.

»Anonimnost ne sme in ne more biti ščit za neresnice. Če kdo ne more stati za svojimi besedami z imenom in s priimkom, potem je to zgovorno samo po sebi,« pravi ravnateljica Otroškega vrtca Šmarje pri Jelšah Jelka Kitak.

(Foto: TS)

Namestitve za zahtevnejše goste

CELJE – Lani je v celjski turistični destinaciji 53 ponudnikov namestitvenih kapacitet ponujalo skupno približno 1.200 ležišč, kar je 70 odstotkov več kot leta 2019, ko je bilo v Celju pet hotelov, danes so štirje. »Ta podatek je spodbuden, vendar se zavedamo, da bomo morali več nočitvenih zmogljivosti zagotoviti za zahtevnejše goste,« poudarja mag. Maja Voglar, direktorica Zavoda Celeia Celje. Trenutno se s štirimi zvezdicami ponašajo le Hotel Evropa ter trije ponudniki zasebnih namestitev – Apartma Alma, Apartma Sokol in Hiša Barbara. Namestitvene kapacitete se v Celju povečujejo tudi letos. V Hotelu Evropa so uredili 15 novih sob s 35 ležišči.

»S povečanjem namestitvenih kapacitet želimo podpreti rast in razvoj turistične ponudbe na Celjskem. Predvsem želimo gostom ponuditi kakovostno storitev nočitve z zajtrkom, s čimer imajo možnost odkrivanja lokalne ponudbe, kar je izredno pomembno za oživitev starega mestnega jedra,« je povedal Aleksander Pinter, direktor družbe Hoteli Eurotas, ter dodal, da želijo prispevati tudi k trajnostnemu razvoju destinacije in regije.

Pri obnovi hotela so kot partnerji Zelene sheme slovenskega turizma posebno pozornost namenili trajnostnim rešitvam. Izbrali so okolju prijazne materiale, energetske učinkovito razsvetljavo in sodobne sisteme za zmanjšanje porabe vode ter energije. Prav tako so optimizirali izolacijo in ogrevalne sisteme, s čimer so zmanjšali ogljični odtis.

BF

Psi so dobili svoj park, vile in celo bar

PODČETRTEK – V Termah Olimia so konec junija odprli prenovljen Športni park Gaj, ta teden so še Park za pse Canisia. V njem so poleg psov hotelskih gostov dobrodošli tudi štirinožni prijatelji vseh enodnevnih obiskovalcev, ki prihajajo na kopanje in nimajo zagotovljenega varstva za svoje pse ali želijo, da so v njihovi bližini.

Terme Olimia že ponujajo možnost bivanja za manjše in večje hišne ljubljence v izbranih hotelskih sobah in apartmajih, povsem nova pridobitev pa je Park za pse

Canisia, ki so ga uredili ob glavni cesti pri spodnjem parkirišču s sončno elektrarno.

Sedem pasjih vil

V parku Canisia je sedem ograjenih pasjih vil, v dveh je omogočeno spremljanje živali s pomočjo aplikacije na telefonu. Na ograjeni zelenici lahko kosmatinci brezskrbno tekajo in se igrajo s številnimi pripomočki. Postavljeni so pasji pitniki z vodo. Poleg velike travne površine sta še dva ločeno ograjena prostora, eden za igro in drugi z vodno fontano in s tušem za pse. Psi imajo tudi svoj bar – Rexi bar.

Prenovljen Športni park Gaj ponuja raznovrstno rekreacijo. (Foto: Terme Olimia)

V Parku Canisia so dobrodošli psi, ki so starejši od štirih mesecev, so zdravi in niso nevarni drugim živalim. (Foto: Terme Olimia)

Kot še pravijo v Termah Olimia, so v parku dobrodošli psi, ki so starejši od štirih mesecev, so zdravi in niso nevarni drugim živalim. Prav tako morajo biti med igro na travnatih površinah ves čas pod nadzorom lastnika, igra brez povodca pa je dovoljena pod pogojem, da so psi obvladljivi. V nujnih primerih je lastnikom psov na voljo 24-urna veterinarska pomoč.

Raj za rekreativce

Športni park Gaj po celoviti prenovi ohranja teniški igrišči,

dodali so igrišča za košarko, odbojko, zelenico za igranje nogometa ter povsem nov kolopark. Park je namenjen tako rekreativcem kot tudi družinam, ki želijo aktivno preživljati prosti čas. Obiskovalcem parka nudijo tudi možnost izposoje koles in kolesarskih čelad, teniških kompletov, kompletov za badminton ter žoge za košarko, odbojko in nogomet. Igrišča za odbojko, košarko in nogomet ter pump-track so odprta ves čas, medtem ko je uporabo teniškega igrišča treba rezervirati. BF

Grad Podčetrtek je za obiskovalce ponovno odprt od avgusta lani. Občina je za projekt, vreden 2,5 milijona evrov, na razpisu kulturnega ministrstva takrat prejela približno 1,6 milijona evrov sofinanciranja. (Foto: arhiv NT / Andraž Purg)

PODČETRTEK – Obeta se še več zanimivih vsebin

Nova 1,2-milijonska naložba v grad Podčetrtek

Ministrica za kulturo Asta Vrečko in župan Občine Podčetrtek Peter Misja sta minuli teden podpisala pogodbo o sofinanciranju 1,2 milijona evrov vrednega projekta Zgodovinsko in kulturno doživetje gradu Podčetrtek. S tem se nadaljuje obnova enega najstarejših gradov v Sloveniji, ki ga je občina po več kot desetletjih lani avgusta spet odprla za javnost. Tokrat bodo v gradu med drugim uredili vhodno in notranje dvorišče, dostopni hodnik pred kapelo ter prostore v nadstropju, kjer bodo uredili knjižnico in muzej.

SINTIJA JURIČ

Grad Podčetrtek so za obiskovalce ponovno odprli avgusta lani, potem ko je bila končana obsežna 2,5-milijonska obnova, ki sta jo ministrstvo za kulturo in Občina Podčetrtek izvedla tudi s pomočjo sredstev iz načrta za okrevanje in odpornost. V okviru novega projekta bo grad zdaj doživel nadaljnjo

vsebinsko in infrastrukturno nadgradnjo. »Gre že za drugo pogodbo, ki jo v tem mandatu podpisujemo za obnovo gradu Podčetrtek. Predvidena nova obnova ne pomeni zgolj obnove objekta, temveč pomeni nadgradnjo za dodatne kulturno-umetniške, izobraževalne in turistične dejavnosti, s čimer se krep

trajnostna raba dediščine in pospešuje regionalni razvoj,« je ob podpisu pogodbe poudarila ministrica Asta Vrečko.

Ponovno uspešni na razpisu

Občina Podčetrtek bo v okviru tokratnega projekta obnovila štiri dele gradu – vhodno dvorišče s kulturnim prizoriščem, notranje dvorišče, dostopni hodnik pred kapelo in prostore v nadstropju, v katerih bosta knjižnica in muzej. Kot poudarjajo na ministrstvu za kulturo, projekt temelji na celostnem pristopu, ki bo omogočil ohranjanje pristnosti gradu. Obenem bo objekt preoblikovan v dostopno, trajnostno in interaktivno kulturnoturistično točko.

S projektom je bila občina uspešna na javnem razpisu za sofinanciranje projektov obnove in oživljanja kulturnih spomenikov v izključni lasti občin na območju kohezijske regije vzhodna Slovenija. Ministrstvo za kulturo je za obnovo gradu tokrat zagotovilo približno milijon evrov, od tega približno 850 tisoč evrov iz evropskega sklada za regionalni razvoj in približno 150 tisoč evrov iz državnega proračuna.

Vlaganje v turistična doživetja

Pri obnovi gradu, ki bo v skladu z načeli varovanja kulturne dediščine, bo poudarek na uporabi lokalnih in tradicionalnih materialov, ki so bili zgodovinsko prisotni pri gradnji gradu. Po obnovi bosta v gradu muzej z razstavami zgodovinskih artefaktov in knjižnica, ki bo omogočila dostop do zbirke profesorja dr. Jožeta Krašovca z interaktivnimi zasloni in digitalnimi platformami.

V okviru obnove bodo razvili tudi tematske turistične produkte oz. kulturnoturistična doživetja, ki bodo vključevala interpretacijo dediščine, povezavo z lokalno gastronomsko ponudbo in vodstvo po gradu. Na dvorišču gradu bodo vzpostavili prizorišče za kulturne dogodke, kot so koncerti, gledališke predstave in tematske prireditve. Z obnovo bo grad dostopen vsem obiskovalcem, tudi invalidom in osebam z različnimi omejitvami. Celoten projekt, vključno z vsebinami muzeja in knjižnice, bo digitaliziran in dostopen javnosti na spletni strani občine.

Izbrali ponudnika za dolgotrajno oskrbo

ŽALEC – Občina je pred dnevi podpisala pogodbo z Domom Nine Pokorn Grmovje, ki bo občankam in občanom nudil storitev dolgotrajne oskrbe na domu ter storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti. Kot je ob podpisu pogodbe povedal direktor doma Tomaž Lenart, so v ta namen že začeli postopek zaposlitve koordinatorja, ki bo skrbel za to storitev.

Zakon o dolgotrajni oskrbi lokalnim skupnostim narekuje, da izberejo ponudnika oziroma izvajalca, ki bo občankam in občanom nudil dolgotrajno oskrbo na domu ter storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti. V žalski občini bo za omenjeno skrbel Dom Nine Pokorn Grmovje, ki v lokalni skupnosti že več kot 20 let izvaja storitev pomoč družini na domu. Ta bo še nekaj časa potekala vzporedno z dolgotrajno oskrbo. »Podpis pogodbe pomeni predvsem nove izzive v smislu, kako zagotavljati dovolj kadra, da bomo lahko občanom zagotovili vse pravice, ki izhajajo iz dolgotrajne oskrbe,« je ob podpisu pogodbe povedal direktor doma Tomaž Lenart in dodal, da sicer z žalsko občino že vrsto let zelo dobro sodelujejo.

Občina Žalec bo z Domom Nine Pokorn Grmovje po tej pogodbi sodelovala pri načrtovanju in izvajanju storitve z namenom zagotavljanja kakovostnih storitev za svoje občane. »Ljudje morajo vlogo čim prej vložiti na center za socialno delo, da bodo dobili ocenitev in bodo videli, kakšna pomoč jim pripada,« je poudaril župan Janko Kos. Lokalne skupnosti bodo sofinancirale le izvajalce dolgotrajne oskrbe, ne pobirajo pa prispevkov od delojemalcev, saj jo izvaja država s sistemom socialnega zavarovanja. Storitve tako ne bodo financirane iz občinskega proračuna niti jih občina za upravičence ne bo dolžna doplačevati. SJ

Žalski župan Janko Kos in direktor Doma Nine Pokorn Grmovje Tomaž Lenart sta pogodbo o izvajanju storitev podpisala pred nekaj dnevi. (Foto: Samo Sadnik)

Športna dvorana z novim dvigalom

SLOVENSKE KONJICE – Osebe z invalidnostmi bodo odslej še raje obiskovale konjiško športno dvorano, saj je občina zagotovila denar za nekatere tehnološke posodobitve. Med drugim so v njej namestili dvigalo.

Poleg dvigala so v športni dvorani uredili sanitarije za invalide. Tako v notranjosti kot na zunanosti objekta so namestili ustrezne talne in vizualne označbe za lažje gibanje. Kot poudarjajo v konjiški občinski upravi, so z omenjenimi novostmi zagotovili enake možnosti uporabe športnih površin za vse – športnike, rekreativce, šolsko mladino in tudi za osebe z invalidnostmi.

»Občina Slovenske Konjice tako nadaljuje uresničevanje vizije dostopnega, vključujočega in sodobnega športnega okolja, ki omogoča kakovostno preživljanje prostega časa vsem generacijam in vsem skupinam prebivalstva,« še pravijo v občini.

Skupna vrednost omenjenih pridobitev znaša malo več kot 60 tisoč evrov. Približno 25 tisoč evron je prispevala Fundacija za šport, preostanek denarja je zagotovila Občina Slovenske Konjice. BF

Športno dvorano bodo odslej lažje uporabljale tudi osebe z invalidnostjo. (Foto: arhiv Občine Slovenske Konjice)

Župan Peter Misja in ministrica Asta Vrečko po podpisu pogodbe (Foto: Nebojša Tejić/STA)

SAVINJSKA DOLINA – Na pridelek hmelja so močno vplivale vremenske razmere

Hmeljska letina bo spet podpovprečna

S hmeljem je letos zasejanih 41 hektarjev manj površin kot lani. (Foto: Andraž Purg)

Slovenski hmeljarji tako kot lani tudi letos pričakujejo podpovprečen pridelek hmelja. Na pričakovano slabšo letino sta vplivali tako junijska vročina kot avgustovska toča, po kateri je na tleh pristalo kar nekaj hmeljskih kobulic. O natančnih količinah letošnjega pridelka še sicer ni mogoče govoriti, saj ga bodo hmeljarji začeli obirati v teh dneh. Najprej bodo začeli obirati savinjski golding, nadaljevali z auroro in nato še z drugimi sortami, je napovedal specialist za hmeljarstvo pri celjski enoti Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Blaž Dimec.

SINTIJA JURIČ

V Sloveniji letos hmelj prideluje 118 hmeljarjev na 1.603 hektarjih površin, kar je 41 hektarjev manj kot lani. Največ hektarjev, in sicer 1.240, je v Savinjski dolini. Hmeljarji slovenski hmelj večinoma prodajo v tujino, doma ga ostane le približno odstotek, je poudaril Dimec.

Vročinski stres

Rast in razvoj hmeljskih rastlin je tudi letos narekovalo vreme. Predvsem zaradi vročine v juniju so nekatere zgodnejše sorte

zaradi vročinskega stresa prešle v cvetenje prej in naredile tudi slabše nastavke storžkov. Julija je bilo tudi nekaj hladnejših dni, prvo avgustovsko soboto je hmeljarjem predvsem v Preboldu dodatne preglavice povzročila toča. »Tudi trenutno kaže na vroče dni in visoke temperature, kar ni dobro za hmelj. Letos zato spet pričakujemo podpovprečno letino hmelja,« je poudaril Dimec.

Večina hmeljišč je sicer v dobri kondiciji, prav tako so

zdrave rastline. Izjema so le hmeljišča, ki so bila v poplavih avgusta 2023 poplavljenjena. Na teh se hmelj še vedno slabše prirašča in ne dosega vrha žičnice, saj je koreninski sistem še vedno poškodovan. Večjih težav z boleznimi in s škodljivci ob tem niso zaznali, kar je še dodatno pripomoglo k dobremu stanju nasadov. Kot je poudaril Dimec, se obiranje hmelja v teh dneh šele začinja, zato je o končnih številkah pridelka težko govoriti.

Kdo je letošnji hmeljarski par?

Na nedeljski slavnostni seji Združenja hmeljarjev Slovenije so razglasili tudi nov hmeljarski par, ki je prevzel naloge promocije slovenskega hmeljarstva. Hmeljarski starešina je postal Božo Kobold iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu, hmeljska princesa pa je Urška Brinovec iz Podloga.

Nov hmeljarski starešina Božo Kobold je s hmeljem povezan že od otroštva. Že kot osnovnošolec si je z obiranjem hmelja na hmeljiščih služil denar za šolske potrebščine. Zdaj se s hmeljarstvom ukvarja že 40 let. »Ko te enkrat opeče ta grenka roža, si jo zapomniš za vedno,« je dejal. Tudi novo hmeljsko princeso, ki so jo

Nov hmeljarski starešina Božo Kobold in hmeljska princesa Urška Brinovec sta vlogu novega hmeljarskega para prevzela na 63. Dnevu hmeljarjev. (Foto: Nik Jarh)

izbrali mladi člani iz društev podeželske mladine, Urško Birnovec hmelj spremlja že od otroštva. Pri šestih letih se je z mamo preselila k očimu,

ki z bratom obdeluje 7 hektarjev hmeljišč. Urška tudi trenutno opravlja sezonsko delo pri enem večjih hmeljarskih podjetij v Sloveniji.

NE SPREGLEJTE

Reportaže s 63. Dneva hmeljarjev v Braslovčah na str. 21

Avtobus spet do slapa

SOLČAVA – V Krajinskem parku Logarska dolina so se srečali predstavniki Občine Solčava, Družbe za upravljanje z javnim potniškim prometom (DUJPP) in podjetja Nomago. Na sestanku so preverili stanje na terenu in našli ustrezno rešitev za ponovno vzpostavitev javne avtobusne linije do končne postaje Logarska dolina – slap, ki bo začela obratovati septembra.

Predstavniki vseh treh organizacij so dosegli dogovor o konkretnih korakih za ponovno vzpostavitev linije, ki od poletja 2024 ne obratuje, ter načrtali smernice za dolgoročno sodelovanje. »Gre za pomemben korak k dostopnejši in bolj trajnostni prihodnosti našega parka,« je ob tem poudarila županja Občine Solčava Katarina Prelesnik. Občina Solčava je sicer ena najbolj dejavnih občin na področju spodbujanja trajnostne mobilnosti, kar dokazuje tudi z aktivnim sodelovanjem v Evropskem tednu mobilnosti. V septembru se bo v občini zvrstil celovit program dogodkov, ki bodo obiskovalce spodbujali k trajnostnemu prihodu v krajinski park in spoštovanju njegove mirne narave. Vrhunec dogajanja bo v soboto, 20. septembra, ko bo Logarska dolina zaprta za vozila dnevnih obiskovalcev. Vstop bo dovoljen le gostom z rezervacijami, domačinom in interventnim vozilom. Obiskovalci bodo tako imeli edinstveno priložnost doživeti dolino v popolni tišini, brez hrupa motorjev, ter občutiti njeno pravo naravno veličino.

SJ

Kmalu obnova Malteške ceste

POLZELA – Občina je začela projekt prve faze obnove regionalne Malteške ceste. Projekt vključuje obnovo vozišča, ureditev pločnikov za pešce, ureditev odvodnjavanja in cestne razsvetljave. Obnovljeni bodo tudi cestni priključki in urejeni komunalni vodi ter prometna signalizacija.

Za omenjen projekt je podjetje GHC-Projekt z Dobrne že izdelalo projektno dokumentacijo za gradnjo. Direkcija za infrastrukturo (DRSI) bo na podlagi izdelanega projekta zdaj začela postopke za odkup zemljišč, ki so potrebna za izvedbo projekta. »Z izvajanjem ukrepov DRSI in Občina Polzela zagotavljata varnost vseh udeležencev v prometu, izboljšujeta prevoznost, dostopnost in uporabnost javne prometne infrastrukture,« poudarjajo v polzelski občinski upravi. Dodajajo še, da bodo ukrepi ugodno vplivali na gospodarski in prostorski razvoj občine ter hkrati zmanjševali obremenitve naravnega in bivalnega okolja. Vse lastnike zato prosijo za sodelovanje pri postopkih pridobivanja zemljišč.

SJ

Novi kanalizacijski sistemi

PREBOLD – Občina pridobiva gradbeno dovoljenje za projekt Opremljanje aglomeracije Prebold 2019. Gre za gradnjo javnega kanala fekalne kanalizacije na območju Zgornjega Prebolda in delno Dolenje vasi, s katerim bo zagotovljena priključenost na javno kanalizacijsko omrežje. Gradnja je načrtovana v letu 2026.

Namen projekta je gradnja manjkajoče fekalne kanalizacije z vključitvijo 26 objektov v sistem javnega odvajanja komunalne odpadne vode in pripravo priključkov za stavbna zemljišča ob trasi. Odpadne vode bodo speljane v centralno čistilno napravo Kasaze. S tem bodo zagotovljeni skladnost z zakonodajo in varovanje vodnih virov ter zmanjšanje negativnih vplivov na okolje. Z izvedbo predlagane nove javne kanalizacije s pripadajočimi kanalizacijskimi priključki ter izvedbo še drugih manjkajočih kanalizacijskih priključkov bo Občina Prebold do leta 2029 dosegla 98-odstotno priključenost v aglomeraciji. Novogradnja predvideva gradnjo treh sistemov in enega črpališča. Skupno gre za 1.542 metrov javnega kanala gravitacijske in tlačne fekalne kanalizacije.

Preboldska občina je s projektantom iz podjetja Proinfra in upravljavcem omrežja JKP Žalec vsem zainteresiranim občanom projekt predstavila že januarja. Z gradnjo je tako že seznanila lastnike zemljišč, po katerih poteka trasa kanala, lastnike objektov, ki se bodo priključevali, in lastnike stavbnih zemljišč ob trasi. Občina Prebold bo za projekt v okviru mehanizma dogovor za razvoj regij zaprosila tudi za nepovratna sredstva Kohezijskega sklada v okviru Programa evropske kohezijske politike 2021–2027.

SJ

Znane nominirane zbirke za Veronikino nagrado

Pet izbranih

Znanih je pet zbirk, ki so nominirane za Veronikino nagrado 2025. Med zbirkami, ki so izšle v obdobju med lanskim junijem in letošnjim majem, je izbirala strokovna komisija.

SIMONA ŠOLINIČ

Od 19. do 26. avgusta bodo pesniško vzdušje v mestu stopnjevali z Veronikinim tednom poezije, ko se bodo zvrstili dogodki v kavarni Zvezda in na Mestni plaži. (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

Nominirane zbirke so V drevo avtorice Ane Pepelnik, Žalostinke za okroglo Zemljo avtorja Petra Semoliča, Drevo delfin avtorice Alojzije Zupan Sosič, Tuja mehkoba avtorice Natalije Milovanovič in Vznožje avtorice Stanke Hrastelj.

»Strokovno komisijo Veronikine nagrade letos sestavljajo literarna teoretičarka, pesnica in prevajalka Varja Balžalorsky Antić, Veronikin nagrajenec, pesnik, pisatelj in literarni kritik Denis Škofič ter kulturni novinar, predavatelj, doktor umetnostne zgodovine in turistični vodnik Miha Zor,« pravijo v Mestni občini Celje.

Prejemnika oziroma prejemnico Veronikine nagrade bodo razglasili na Veronikinem večeru poezije in glasbe v torek, 26. avgusta, ob 20. uri na Celjskem gradu, ko bodo posthumno podelili tudi zlatnik poezije za pesniški opus in ustvarjalno žlahtnjenje slovenskega jezika in kulture Petru Kolšku ter malo Veroniko za najboljšo dijaško pesem Hani Vuga.

Slavnostna govornica bo Celjanka Alenka Jovanovski, pesnica, prevajalka in sopotnica Veronikine nagrade. Veronikin večer snujejo glasbeniki Nuša Ofentavšek, Matic Dokler in Jan Ulaga ter Andreja Šraj s plesalkami Društva za umetnost plesa Harlekin.

Še smo tu

V Savinovem likovnem salonu v Žalcu bodo danes ob 19. uri odprli razstavo Še smo tu, na kateri bodo svoja likovna dela predstavili člani likovnega krožka žalske univerze za III. življenjsko obdobje. Razstava bo na ogled do petka, 5. septembra.

Po letu premora in negotovosti so se člani likovnega krožka UTŽO Žalec spet združili. Večina že izkušenih, nekaj tudi novih ljubiteljev slikanja z novim mentorjem Božidarjem Ščurkom in na novem mestu. Tokrat na platnih predstavljajo kulturno dediščino. Njihovi najpogostejše upodobljeni motivi so kozolci, ki so že skoraj izginili, ampak so še tu – tudi obnovljeni. Predstavljajo tudi krajinske podobe in zanimivosti domačega kraja. Ob odprtju razstave bo o likovnih delih spregovoril mentor likovnega krožka Božidar Ščurek. V kulturnem programu bosta nastopila citrar Božo Trnovšek in recitatorka Mateja Mohorko. Razstavo bo odprla predsednica UTŽO Žalec Cvetka Mastnak Čulk. Razstava bo na ogled ob ponedeljkih, torkih in četrtek od 10. do 17. ure, ob sredah od 10. do 18 ure in ob petkih od 10. do 16. ure. Vstop je prost.

SJ

Člani likovnega krožka na platnih predstavljajo našo kulturno dediščino. (Foto: ZKŠT Žalec)

klikni!

Prve in verodostojne informacije iz savinjske regije

www.novitednik.si

PREDIZBOR ZA DRŽAVNO PRVENSTVO 2025

CLD

Poezija

Vstop prost

Začnemo ob 19. uri

Pridi, tudi ti se lahko uvrstiš!

SOBOTA - 16. 8. 2025 - ŠPITAL ZA PRIJATELJE

zavod celeia celje

EUROTAS HOTELI

MESTNA OBČINA CELJE

Mozaik Vsesledja in Supernove

20. 8. 2025 ob 19h

Terasa Hotela Evropa

sladkanje s poezijo, prozo in glasbo,

Vstop prost, pijača zagotovljena

Tango med kartuzijanskimi obzidji

V soju skorajšnje polne lune je izzvenel koncertni nastop, ki ga bodo obiskovalci še dolgo pomnili. Kvintet Piazzolleky in džezovska vokalistka Ana Bezjak sta v Žički kartuziji pričarala izjemno vzdušje, v katerem so se prepletali strast, čutnost in temperament tradicionalnega tanga. Občinstvo ju je nagradilo s stoječimi ovacijami.

Člani Kvinteta Piazzolleky so ponovno dokazali, da niso samo izvajalci tanga – oni tango so. Vsi so mojstri svojih glasbil. Tisto, po čemer izstopajo, je glasbeni občutek. Glasbeni poznavalci še poudarjajo, da so dobri misijonarji te zvrsti tudi zato, ker kljub imenu ne ostajajo le pri repertoarju Astorja Piazzolle, ki jih je povezal. Predano raz-

iskujejo bogato zakladnico tradicionalnega tanga.

Ko na koncertu Kvinteta Piazzolleky zazvenijo zvoki tanga, občinstvu spregovori- jo življenje, njegova čutnost,

tišina, žalost, lepota, celo brutalnost. Letos je zasedba izdala svoj tretji album, Na koncertu v Žički kartuziji se ji je na odru pridružila uveljavljena vokalistka Ana Bez-

jak, ki je ob koncu nastopa dejala, da upa, da so v glasbi uživale tudi duše kartuzijanskih menihov. Koncert sodi v sklop Poletnih glasbenih večerov v Žički kartuziji, ki jih organizira Center za kulturne prireditve Slovenske Konjice.

BF

Koncert v Žički kartuziji je bil razprodan. (Foto: Matej Nareks)

Pri varnostnem pasu je ključna tudi pravilna uporaba. In pravilno sedenje za volanom. Preveč zleknen položaj na sedežu, ki je pogosto privlačen za marsikoga, ki se v prometu rad postavlja, je izrazito tvegan v primeru nesreče in delovanja varnostnega pasu v trenutku trka.

Bi polovica žrtev nesreč letos preživel, če bi uporabljala varnostni pas?

Ko varnostni pas reši življenje

Vozniki in potniki v osebnih avtomobilih predstavljajo skoraj polovico smrtnih žrtev v prometnih nesrečah in spadajo med najpogostejše žrtve. Letošnja statistika prometnih nesreč na Celjskem dokazuje, da se je prometna varnost izjemno poslabšala. Vseslovenska statistika kaže, da bi bilo smrtnih žrtev manj, če bi vozniki dosledno uporabljali varnostni pas.

SIMONA ŠOLINIČ

Dosledna uporaba varnostnega pasu zmanjša tveganje za smrtni izid nesreče za polovico, skoraj toliko zmanjša tudi tveganje za hude poškodbe ter za skoraj četrtino za nastanek lažjih poškodb tako pri voznikih kot pri sopotnikih na sprednjih sedežih. Po statističnih podatkih približno tretjina smrtnih žrtev med vozniki in potniki v osebnih vozilih v zadnjih petih letih ni uporabljala varnostnega pasu. Glede na težo posledic, ki jih utrpijo vozniki v prometnih nesrečah, podatki kažejo, da je bila pripetost le 71-odstotna, pri huje poškodovanih 80-odstotna in pri lažje poškodovanih 94-odstotna. Ti podatki potrjujejo izsledke raziskav, da varnostni pas pomembno zmanjšuje težo posledic v primeru nesreče. Varnostni pas in zračna

blazina pri trku upočasni in prepreči gibanje telesa proti trdim delom v vozilu in tako prepreči velike sile, ki se sprosti ob trku. Posledice za potnike so blažje, kot bi bile brez uporabe teh varnostnih pripomočkov.

Lahko bi preživel

Letošnji zelo slabi podatki o prometni varnosti v Sloveniji kažejo, da polovica umrlih voznikov in potnikov v avtomobilih ni bilo pripetih. Prav tako je slovenska policija letos obravnavala že skoraj 15 tisoč kršitev zaradi neuporabe varnostnega pasu. V primerjavi z drugimi evropskimi državami je Slovenija ena tistih, kjer je odstotek pripetosti z varnostnim pasom še precej visok. »Zadnja tovrstna raziskava, ki je vključevala 29 držav Evrop-

ske unije, je pokazala, da v Sloveniji 95,4 odstotka potnikov uporablja varnostne pasove. Pri tem je bilo 96 odstotkov voznikov in sopotnikov pripetih v opazovanih primerov, potniki na zadnjih sedežih pa v 85,6 odstotkih primerov. Več kot polovica držav Evropske unije ima podobno pozitivno statistiko rabe varnostnih pasov,« pravijo v agenciji za varnost prometa.

Mnogi vozniki in potniki se očitno še ne zavedajo dovolj, da varnostni pas ni le eden najpomembnejših elementov zadrževalnih sistemov v avtomobilu, ki ob trku aktivno pomaga razpršiti kinetično energijo po najbolj čvrstih delih telesa. Obenem preprečuje udarce telesa in glave ob trde dele karoserije in pomaga ob trku zadržati telo v sedežu. S tem prepreči smrtno nevarno katapultiranje iz avtomobila. »In pomembno pomaga vozniku pri nenadnih manevrih zadržati telo v sedežu, da lahko bolj učinkovito upravlja vozilo,« pravijo v agenciji.

»Pri tem je treba znova poudariti, da varnostne zračne blazine niso nadomestki pa-

sov, temveč njihova nadgradnja. Čelne in bočne (a tudi kolenske) zračne varnostne blazine in zračne zavese namreč upoštevajo delovanje oziroma zadrževalne učinke varnostnih pasov. Njihov učinek je optimalen le ob pravilni in predvsem dosledni rabi pasov oziroma ob pripenjanju,« pojasnjujejo v agenciji za varnost prometa.

Ključna pravilna uporaba

Ne glede na številne tehnične inovacije ali ravno zaradi njih je pravilna raba varnostnega pasu obvezna, da lahko sistem deluje. »Sodobni varnostni pas ima namreč zategovalnik, ki v trenutku trka poskrbi za pravilno zategnjenost pasu ob telo. Hkrati se takoj zatem sproži načrtovano popuščanje zatezne sile. Vse zato, da bi pas ob trku čim manj poškodoval telo in organe in čim bolj zaščitil potnika,« dodajajo v agenciji. Ključno je, da je pas nameščen po liniji med vratom in ramenom in do zaponke ob boku, spodnji del pa na liniji tesno od kolka do kolka. Nikakor ne po trebuhu.

Varnosti pas se mora tesno prilagajati telesu, ne sme biti pomečkan ali celo zavito. Sodobni sedeži sicer preprečujejo zdrs pod pasom ob trku, a kljub temu strokovnjaki za varnost odsvetujejo preveč zleknen položaj za volanom. Ta je sicer tako ali tako neprimeren za učinkovito in varno vožnjo. »Vrh naslona za glavo naj bo med vrhom ušesa in vrhom glave. Tako bo vzglavnik odigral svojo vlogo predvsem pri preprečevanju tako imenovanega učinka biča ob trku,« še svetujejo v agenciji.

Foto: Pixabay

Številni bi v letošnjih tragičnih nesrečah lahko preželi, če bi uporabljali varnostni pas.

Umrli na parkirišču

V soboto okoli poldneva se je na Celjskem zgodila tragična prometna nesreča, in sicer na območju Vranskega. Do nje je prišlo na makadamskem parkirišču, kjer je za zdaj še neznan voznik, ki je vozil iz smeri Vranskega proti Trojanam, zapeljal z vozišča in trčil v parkirano prikolico tovornega vozila. Voznik je na kraju nesreče umrl. Policisti okoliščine nesreče še preiskujejo.

Požar zaradi kratkega stika

Pretekli četrtek je zagorelo v Spodnjem Grušovju. Požar je zajel poslovne prostore nad delavnico. Do njega je najverjetneje prišlo zaradi kratkega stika na električni napeljavi. Tujo krivdo so policisti po ogledu kraja izključili.

Ukradel denar in prstan

V zadnjih dneh so morali policisti posredovati v enem od gostinskih lokalov v Šempetru v Savinjski dolini, kjer se je zgodila drzna tatvina. Eden od gostov, šlo naj bi za državljana Romunije, je ukradel denar. Medtem ko je bila zaposlena na terasi lokala, je moški stopil za točilni pult in ukradel dnevni izkupiček. Poleg tega je ukradel še ženski prstan, ki ga je zaposlena sicer našla v sanitarnih prostorih.

Ponovno ugriz psa na območju Šentjurja

O problematiki spuščenih psov na območju Šentjurja smo v Novem tedniku pred kratkim že poročali. Več kot očitno se težava še vedno nadaljuje. V zadnjih dneh so bili šentjurski policisti ponovno obveščeni, da lastniki svojih psov ne zavarujejo primerno oziroma da živali nimajo v ogradah oziroma na povodcih. V enem primeru se je pred psi oškodovanka na svojem domu še pravočasno skrila v hišo, v drugem primeru je prišlo do ugriza. V obeh primerih gre za kršitvi, zaradi katerih bosta lastnika psov dobila tudi globo.

90,6 94,8 95,1 95,9

radio celje

Vedno z menoj!

Devet tekem v novi sezoni in le en poraz nogometašev Celja

Olimpija, Lugano, Mura – 13 : 0 za Celje

Po štirih krogih v 1. slovenski nogometni ligi je celjsko moštvo še naprej stoodstotno. Danes ga v Celju čaka formalnost proti Luganu po izredni zmagi moštva Alberta Riere v Švici s 5 : 0. Zdaj je vprašanje le, s kom se bo pomerilo v zaključku kvalifikacij za uvrstitev v konferenčno ligo, ali z Banikom iz Ostrave ali z dunajsko Austro.

DEAN ŠUSTER

V državnem prvenstvu se vsaj zaenkrat zdi, da bo sezona minila v boju za drugo mesto in preostale vozovnice za evropska tekmovanja.

Edini z domačo zmago

Riera je namreč resnično spet ustvaril stroj za gole in nedotaknjeno mrežo. V devetih tekmah v novi sezoni je Celje doživelo zgolj en poraz. Rezultati so bili: Sabah Baku – Celje 2 : 3, Celje – Sabah 3 : 3, Maribor – Celje 1 : 2, Celje – AEK Larnaca 1 : 1, Celje – Kalcer Radomlje 2 : 0, AEK – Celje 2 : 1, Olimpija – Celje 0 : 5, Lugano – Celje 0 : 5 in Celje – Mura 3 : 0. Proti moštvu iz Murske Sobote je dva gola dal Franko Kovačević, prvega pa Nikita Josifov. Najboljši igralec Celja je bil vratar Žan Luk Leban, kajti

Mura je bila boljša v prvem polčasu. Štirikrat je sprožila proti notranjosti okvirja vrat (izvedla je sedem podaj iz kotov), Celje le enkrat, a je to bilo dovolj za vodstvo. Prav to je odlika močnih moštev. Olimpija je zbrala 9 točk, Koper, Maribor in Aluminij po 7. Izidi so bili: Bravo – Aluminij 1 : 2, Koper – Kalcer 1 : 2, Domžale – Olimpija 1 : 3, Celje – Mura 3 : 0 in Primorje – Maribor 0 : 2. Od gostiteljev so zmagali le celjski nogometaši, vsi preostali so izgubili.

Napad odličen, tudi obramba

Nogometaši Celja so na prvi tekmi 3. kroga kvalifikacij za konferenčno ligo preseNETILI celotno nogometno javnost. V Thunu so premagali Lugano s 5 : 0. Tudi v Švici so imeli celjski tekmeči prvo

zrelo priložnost (to se Rierovemu moštvu dogaja na zadnjih tekmah), a se je v 1. minuti odlično odzval vratar Žan-Luk Leban. Kasneje se je celjsko moštvo razigralo in izkoristilo celotno zmedenost švicarskega moštva. Dvakrat je zadel Franko Kovačević, po enkrat so bili natančni Mario Kvesić, Mark Zabukovnik in Danijel Šturm. »Morda je bila to naša najboljša predstava, vsekakor je bila dobra. Želeli smo v branjenje prisiliti tekmece. Obenem smo pokazali, da je Celje dobro tudi v obrambi. Mi bi morali biti nekoliko bolj potrpežljivi in mirni, ko smo imeli žogo v svojih nogah. To bomo potrebovali na povratni tekmi,« je govoril Riera in zdelo se je, da je iskal dlako v jajcu.

Foto: Andraž Purg

Kapetan Žan Karničnik izjemno vodi svoje soigralce do zmag. Obenem obstaja vedno večja bojazen, da mu bo zmanjkalo časa za odhod v ustrezen tuj klub.

Celje proti Luganu: Leban, Karničnik, Tutiškinas, Bejger (od 78. Boben), Nieto, Zabukovnik, Avdyli, Kvesić, Josifov, Šturm, Kovačević.

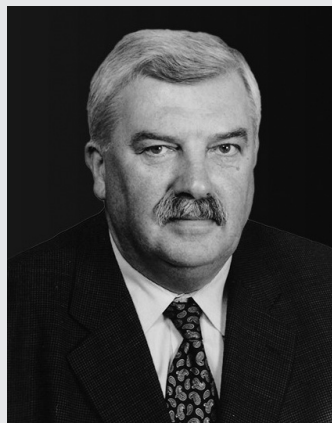
Nikita Josifov nenehno ustvarja zmedo v nasprotnikov obrambah.

Franko Kovačević se je odlično znašel v celjskem dresu. Dosegel je že 10 zadetkov.

V SPOMIN

Štefan Jug (1. 6. 1944–10. 8. 2025)

Štefan Jug – življenje med športom, glasbo in ljudmi. 10. avgusta sta slovenski šport in kultura izgubila enega svojih najvidnejših ustvarjalcev in povezovalcev, Celjani pa smo izgubili enega naših najbolj prizadevnih in znanih meščanov, ki se je trudil za lepše in

boljše Celje. V 82. letu je po dolgotrajni bolezni zapustil svet, v katerem je pustil neizbrisen pečat kot rokometni sodnik svetovnega formata, športni organizator, glasbenik in predan Celjan. Rodil se je 1. junija 1944 v Celju. Leta 1971 je postal najmlajši zvezni sodnik v nekdanji Jugoslaviji. S sodniškim partnerjem Herbertom Jegličem sta v naslednjih desetletjih ustvarila zgodbo, ki jo poznajo v vsem rokometnem svetu – enajst let zapored sta bila razglašena za najboljši sodniški par v državi, sodila sta na najpomembnejših tekmovanjih: 11 svetovnih prvenstvih, 10 finalih svetovnih pokalov in dvakrat na olimpijskih igrah, v Seulu 1988 in Barceloni 1992. Nje-

gova sodniška drža je bila prepoznana po mirnosti, doslednosti in spoštovanju do vseh udeležencev igre. Bil je mož, ki je znal povezati strogo spoštovanje pravil z razumevanjem človeškega dejavnika – lastnost, ki ga je postavila med legende svojege poklica.

Po koncu aktivne športne poti ni zapustil igrišč. Postal je kontrolor in delegat tekem, član strokovnih komisij in lektor ter predavatelj pri Mednarodni in Evropski rokometni zvezi. Posebno vlogo je posvetil izobraževanju mladih sodnikov, ki jim je bil mentor in zgled. V Društvu rokometnih sodnikov Celje je bil naš mentor, učitelj in prijatelj. Za sojenje rokometne je navdušil veliko mladih

sodnikov, njegova varovanca sva bila tudi Darko Repenšek in Janko Požežnik. In ko sva opravila mednarodni izpit, je bil preprosto srečen in ponosen mogoče celo bolj kot midva. Skupaj smo praznovali ta uspeh v takratni Turški mački in spomini na ta dan ne bodo zbledeli nikoli.

Športu je bil predan tudi širše – kot član Atletskega društva Kladivar Celje je med letoma 1973 in 1986 pomembno prispeval k ponovnemu razcvetu celjske atletike. Od leta 1982 je deloval kot mednarodni atletski sodnik, kasneje tudi kot podpredsednik Mednarodnih iger šolarjev. A šport je bil le polovica njegovega sveta. Drugo polovico je predstavljal glasba. Leta 1957 je

postal član Celjskega godalnega orkestra, med letoma 1981 in 1984 je bil koncertni mojster, od leta 2001 predsednik orkestra. Tudi tukaj je veljal za predanega in spoštovanega vodjo, ki je znal združiti visoke umetniške standarde s toplino in humorjem. V izjemnih trenutkih, ko je bil obdan s prijatelji bodisi v Sloveniji ali kje v tujini, je zapel Ave Marija, vedno čustveno in doživeto, kot je to znal le on. Ali pa je vzel v roke violino in njegove melodije so vsem prišle do srca.

Za svoje delo je leta 2004 prejel srebrni celjski grb, priznanje, ki simbolizira spoštovanje njegovega mesta do vsega, kar je storil za skupnost. Leta 2009 je postal

častni član Rokometne zveze Slovenije, s Herbertom Jegličem sta prejela tudi Bloudkovo plaketo. A Štefan Jug ni deloval zaradi priznanj – deloval je, ker je verjel v ljudi, v moč športa in glasbe, da povezujeta in navdihujeta. Njegova smrt močno odmeva doma in v tujini. Rokometna zveza Slovenije ga je opisala kot človeka, ki je s predanostjo, z dostojanstvom in s širino pustil neizbrisen pečat. Mednarodna rokometna zveza ga je imenovala »mogočen steber rokometnega sodništva«. Štefan Jug bo ostal v spominu kot človek, ki je znal živeti polno – z nogami na igrišču, z rokami na violini in s srcem med ljudmi.

JANKO POŽEŽNIK

Mlad celjski atlet spet izboljšal državni rekord v teku na 400 metrov z ovirami

Matic Ian Guček z novo rekordno znamko

Na mitingu srebrne serije Svetovne atletike v Banski Bystrici je tekmoval tudi član Atletskega društva Kladivar Celje Maric Ian Guček. Na Slovaškem je zmagal v teku na 400 metrov z ovirami in s časom 48,25 sekunde postavil slovenski rekord.

DEAN ŠUSTER

Za Gučkom je bil drugi na nizkih ovirah Patrik Domotor, ki je izenačil slovaški rekord z 48,94 sekunde, tretji pa Joshua Abuaku iz Nemčije (49,02).

Rekord ob izgubi časa

»Želel sem si zmago in jo tudi pričakoval, saj sem imel daleč najboljši prijavljen izid. To sem skušal na tekmi tudi dokazati. Na nekaj ovirah sem malo preveč skočil čez njih in izgubil nekaj časa. Tek sem sicer opravil zelo tekoče, kar kaže dosežen čas, ki je zelo dober. Vem, kje še imam rezerve,« je govoril Guček. Lahko si samo predstavljamo njegov čas, ko ne bo previsoko skakal čez ovire ... Hitreje od 48 sekund namerava teči na svetovnem prvenstvu v Tokiu v septembru.

Ponovil bo preverjen recept

21-letni Celjan je v norveškem Bergnu 19. julija na evropskem prvenstvu za mlajše člane osvojil bronasto medaljo, ko je s časom 48,34 sekunde izenačil svoj prejšnji članski slovenski rekord. Tega je dosegel 10. junija lani v Rimu v finalu evropskega prvenstva. »Vesel sem, da sem zelo dobro pripravljen. Trenutno nimam v načrtu tekme pred potjo na Japonsko. Zaradi poškodbe nisem tekmoval tudi junija, a sem se spočil in mi gre zdaj zelo dobro. In še medaljo z evropskega prvenstva do 23 let imam v žepu. Tako da bom ponovil preverjen recept. Če je bil tak način uspešen za evropsko prvenstvo, potem bo tudi za svetovno,« razmišlja Guček. Seveda bo sprejel mikavno povabilo na katerega od izstopajočih mitingov. Članica Velenja Anita Horvat na Slovaškem ni končala nastopa na 800 metrov. Povedala je, da mora najprej odpraviti zdravstvene težave, ki jo mučijo že dva meseca, preden se bo vrnila na tekmovališče.

Pri Maticu lanu Gučku poškodba v začetku sezone ni pustila usodnih posledic. (Foto: DŠ)

Poraz z Madžari, v torek v Velenje

Rokometaši Celja Pivovarne Laško bodo v torek v Velenju proti Alkaloidu odigrali drugo prijateljsko tekmo. Na prvi so na Madžarskem izgubili proti Ferencvárošu z razliko šestih golov. Precej časa so bili enakovredni, trener Klemen Luzar je možnost za igro ponudil vsem mlajšim rokometašem. Celjani so osemnajstkrat izgubili žogo, kar so domačini izkoristili za hitre protinapade in ustvarili razliko. Šest golov je dal Luka Perić, pet Uroš Miličević, po štiri sta dosegla Oleksandr Onufrienko in Alex Bognár. Zaradi obveznosti na kadetskem svetovnem prvenstvu so manjkali Mai Marguč, Matevž Mlakar in Aljuš Anžič, ki je zablestel v Egiptu na obračunu z Norvežani. Dosegel je 23 golov! Komaj 17-letni igralec članskega moštva Celja Pivovarne Laško je za dosežek potreboval samo 25 strel, dodal je še tri podaje. Naši mladi rokometaši so kljub temu igrali le neodločeno, čeprav so pet minut pred koncem vodili za tri gole. S tem so si zmanjšali možnosti za uvrstitev v četrtfinale. DŠ

Aljuš Anžič ima komaj 17 let. Pri Mednarodni rokometni zvezi so na družbenem omrežju zapisali, da gre za predstavo, vredno Guinnessovega rekorda, in celjskega 17-letnika označili za rokometnega Lamina Yamala. (Foto: RK Celje)

Najprej lokalni derbi v Šentjurju

Državno prvenstvo za košarkarje se bo začelo 27. septembra. Sodelovalo bo 11 moštev, a v resnici le 10, kajti pri nas je možno, da nek klub ne igra v rednem delu. V uvodnem krogu bo v Šentjurju, kjer bo gostovala Rogaška, večni lokalni derbi, Polzelani bodo odpotovali v Senčur, Laščani v Novo mesto in Podčetrtni v Ljubljano k Ili-riji. DŠ

Letos je minilo deset let, odkar so šentjurski košarkarji postali državni prvaki. (Foto: Andraž Purg)

Pričakovana zmagovalca

Članica Kladivarja Tina Šutej in Kristjan Čeh sta zmagovalca Mednarodne atletske lige, ki jo vodi Atlet-ska zveza Slovenije. Za skupni seštevek tekmovalca je letos štel devet preizkušenj, in sicer poleg petih mitingov lige še zimsko državno prvenstvo v metih, ekipno prvenstvo v krosu, atletski pokal Slovenije in državno prvenstvo. Zmagoval-cema je pripadlo po dva tisoč evrov. DŠ

Tina Šutej je že na državnem prvenstvu v Celju obelodanila seštevek in zmago v skupni razvrstitvi. V torek je prepričljivo zmagala na mitingu zlate serije Svetovne atletike v Budimpešti. Preskočila je 4,73 metra in postavila rekord mitinga. (Foto: Andraž Purg)

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 14. 8.
19.00 Savinov likovni salon Žalec
Še smo tu <i>Odprije skupinske razstave likovnih del članov Likovnega krožka UTŽO Žalec</i>
19.00 Športno igrišče Graška Gora
Graška gora poje in igra 49. tradicionalni mednarodni festival narodno-zabavne glasbe
19.00 Pred kletjo Zlati grič Slovenske Konjice
SmeH & vino <i>Nastopajo: Perica Jerković, Uroš Kuzman, David Gorinšek, Eldar Omerčić</i>
SOBOTA, 16. 8.
10.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Sobotne lutkarije: Zaljubljeni mačkon Berto <i>Igrana predstava gledališča Pravljičarna; v primeru slabega vremena odpade</i>
20.00 Vrt Ipavčeve hiše Zgornji trg Šentjur
Kud Mesarija Elvis <i>Monokomedija Renata Jenčka; vstop prost; v primeru slabega vremena v dvorani Glasbene šole skladateljev Ipavcev Šentjur</i>
20.30 Paviljon Tempel Rogaška Slatina
Anin festival 2025: Etnomad <i>Koncert</i>
NEDELJA, 17. 8.
11.00 Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor
Celeia – mesto pod mestom <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
SREDA, 20. 8.
19.00 Velenjski grad
Prešmentane citre: Neža Drame in Ana Pogladič <i>Koncert; vstop prost; v primeru slabega vremena v mali dvorana Doma kulture Velenje</i>
19.00 Park za Domom kulture Slovenske Konjice
Poletna kulturnica: Tone Partljič <i>Pogovorni večer; vstop prost</i>
20.30 Paviljon Tempel Rogaška Slatina
Anin festival 2025: Flat Hats <i>Koncert</i>

Poletje v Celju
PETEK, 15. 8.
20.00 Restavracija Cankarjeva Celje
Bravo 90' hits <i>Preпустite se zvokom kitar, bobnov, vokalov in klavirske harmonike, ki vas bodo spomnili na te dobre stare čase</i>
18.00 Vodni stolp
Kino pod zvezdami: Poletje v školjki <i>Velika uspešnica slovenskega filma osemdesetih let</i>

SOBOTA, 16. 8.
10.00–17.00 Spomenska hiša Alme M. Karlin
Sobotnica v Hiši Alme Karlin <i>Alma je potovala daleč, a največja potovanja je opravila v sebi; vabljeni, da spoznate svet, kot ga je doživljala Alma</i>
10.00–19.00 Celjski grad
Živa zgodovina na Celjskem gradu <i>Grajska tiskarna, druženje z vitezi in dvornimi damami, grajska kuhinja, mečevanje, srednjeveška glasba in ples; tudi v nedeljo ob istem času</i>
16.00 Drevesna hiša v Mestnem gozdu
Zmajeva reka <i>Predstava za otroke, zaključek z delavnico</i>
20.00 Restavracija Cankarjeva Celje
Amadea & Jurij <i>Glasbeni večer z izjemno poevko ob spremljavi odličnega kitarista</i>
NEDELJA, 17. 8.
18.00 Oder pod Drevesno hišo v Mestnem gozdu
Prisluhi 2025: Trio Firšt <i>Zaključek festivala; vstop prost</i>
SREDA, 20. 8.
10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Beremo pod drevesom <i>Počitniška druženja s knjigami, prijatelji in knjižničarko Katjo; brezplačno za otroke od 5. do 12. leta</i>
19.00 Terasa Hotela Evropa
Literarni večer: Vsesledje <i>Celjsko literarno društvo vabi na literarni večer Mozaik vsesledja in supernove</i>
19.00 Celjski grad
Celjski Vsi – Potopitveno gledališče na Celjskem gradu <i>Potopite se v znano zgodbo rodbine celjskih, ki jo boste doživeli povsem na novo</i>

Kino pod zvezdami:
Vodni stolp Celje
ČETRTEK, 14. 8.
18.00 Princ Ki-ki-do
Kratki animirani filmi; primerno za otroke od 4. leta dalje
20.30: Fiume o morte
Dokumentarni
PETEK, 15. 8.
18.00 Poletje v školjki
Slovenski mladinski film; velika uspešnica osemdesetih let
20.30 Živiva v času
Romantična drama
SOBOTA, 16. 8.
18.00 Super škratki
Animirani; primerno za otroke od 5. leta dalje
20.30: Praslovan
Dokumentarec o življenju in karieri Zorana Predina

NEDELJA, 17. 8.
18.00 Trije razbojniki
Animirani; primerno za otroke od 4. leta dalje
20.30 Maria
Biografska drama

Seviq 2025: Festival stare glasbe
NEDELJA, 17. 8.
18.30 Mestna kavarna Celje
Bach Collegium Barcelona <i>Klepet z umetniki</i>
19.30 Stara grofija Celje
Bach Collegium Barcelona(ES): Stylus Phanasticus – glasbena oaza med vojnama <i>Koncert</i>
PONEDELJEK, 18. 8.
18.30 Mestna kavarna Celje
Capella Helvetica <i>Klepet z umetniki</i>
19.30 Knežji dvor Celje
Capella Helvetica (CH): Panta Rhei – renesančna glasba o poteku in spremembah <i>Koncert</i>
SREDA, 20. 8.
18.30 Kavarna Oaza Celje
Eva Dolinšek in Anja Mejač <i>Klepet z umetnicama</i>
19.30 Glasbena šola Celje
Eva Dolinšek(SI)& Anja Mejač(SI): Goldberg variacije – plesni concert <i>Koncert</i>

Druge prireditve
ČETRTEK, 14. 8.
9.00 Zdraviliški park Laško
Tehnike sproščanja na prostem
9.00 Atrij Ipavčevega kulturnega centra Šentjur
Pravljice pod krošnjami dreves <i>Boštjan Oder: Kamišibaj, vstop prost; v primeru slabega vremena v IKC Šentjur</i>
10.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Počitniško ustvarjalno druženje v Hermanovem brlogu <i>Druženje Ročna lutka ob občasni razstavi Svet Hermanovih prijateljev</i>
10.00 Knjižnica Vojnik
Počitniške ustvarjalnice <i>Počitniška delavnica, kjer boste packali, rezali, lepili, barvali in se zabavali z različnimi materiali; namenjeno otrokom od 5. do 12. leta.</i>
12.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan Celje
Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
18.00 Celjski dom
Uvod v učenje Bruna Gröninga

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

<i>Uvodno predavanje o pomočeh in ozdravitvah po naravni poti</i>
PETEK, 15. 8.
16.00 Parkirišče pred gasilskim domom Rimske Toplice
Domači kotiček
18.00 Cerkev sv. Roka ob Sotli
Praznik Marijinega vnebovzetja <i>Sveta maša pri svetem Roku</i>
SOBOTA, 16. 8.
7.00 Ploščad Centra Nova Velenje
Mestna tržnica Velenje
8.00–11.00 Jurijev trg Tabor
Kmečka tržnica
9.00 in 12.00 Fotohiša Pelikan Celje
Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
10.00 Cerkev sv. Roka ob Sotli
Rokovo <i>Procesija in sveta maša, srečanje župnije Sv. Rok in sosednjih hrvaških župnij</i>
10.00 Grilova domačija Lipje pri Velenju
Odperta vrata Grilove domačije
11.00 Tehnopark Celje
Izdelava naglavnih obročkov <i>Usrvarjalna delavnica za otroke</i>
13.00–15.00 Rokodelski center Rogatec
Polstenje – izdelava polstene kroglice (obesek) <i>Deavnica z mentorico Ireno Kitak</i>
15.00–17.00 Muzej na prostem Rogatec
Izdelava nunalice, preprostega ljudskega glasbila, in peka žulik <i>Mentorica pri peki: Brigita Božičko</i>
19.00 Rečica ob Paki pred bistrojem C1
Hmeljski likof – Rečiška noč
NEDELJA, 17. 8.
10.00 Velenjska plaža
Nedelja – dan za družine <i>Animacijski program, ustvarjalne delavnice, predstavitev potapljaške dejavnosti</i>
11.00–7.00 Pozojevo otroško igrišče na Visti Velenje
Ogled Pikine hiše vila Čira-Čara
PONEDELJEK, 18. 8.
8.00–12.00 Center Nova Velenje – Planet generacij
Počitnikarije v Planetu generacij <i>Brezplačne počitniške aktivnosti so namenjene osnovnošolskim otrokom; vsak delavnik do 29. 8.</i>
8.00 do 16.00 Hiša sadeži družbe Žalec
Poletni počitniški tabor <i>Kopanje, pohodi in raziskovanje narave, ustvarjalne delavnice, igre in športne aktivnosti za otroke od 6. do 12. leta; vsak dan do 22. 8.</i>
9.00 Center sodobnih umetnosti Celje
Poletne počitniške ustvarjalne delavnice za otroke

10.00–12.00 Hiša generacij Laško
Sovica iz Teksasa <i>Delavnica</i>
10.00–12.00 Vila Rožle Velenje
Poletni počitniški Živ-žav v Sončnem parku <i>Ustvarjalne delavnice, branje v senci dreves, družabne igre, športni izzivi; vsak delavnik do 29. 8.</i>
21.00 Ploščad pri Domu kulture Velenje
Zvezde pod zvezdami: Dražen <i>Biografska športna drama</i>
TOREK, 19. 8.
9.00 Društveni prostori DU Šmartno ob Paki
Ročna dela – kvačkanje, pletenje, igranje šaha
10.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Počitniško druženje v MnZC <i>Vodeni ogledi in igrivo raziskovanje po razstavi Svet Hermanovih prijateljev</i>
od 10.00 do 12.00 Hiša generacij Laško
Vrtnica kozarčnica <i>Delavnica</i>
10.00 in 17.00 Travnik pri Domu kulture Velenje
Torkove igrarije z Muzejem Velenje <i>Muzejske igre in raziskovanje Velenjskega gradu, ki letos praznuje 755 let, življenje na gradovih nekoč in stare igre</i>
12.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan Celje
Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan Celje
18.00 Kavarna Zvezda Celje
Mrežimo poezijo <i>Bralna delavnica z nominiranimi pesniškimi zbirkami za Veronikino nagrado, z vami bosta Barbara Gradič Oset in Nuša Komplet Peperko</i>
20.30 Atrij Ipavčevega kulturnega centra Šentjur
Poletni kino na prostem: Tartinijev ključ <i>Detektivska pustolovščina, vstop prost; v primeru slabega vremena v Ipavčevem kulturnem centru Šentjur</i>
SREDA, 20. 8.
7.00 Hiša generacij Laško
Kleklanje
10.00 Knjižnica Velenje
Druženje s tačkami pomagačkami <i>Obisk vodnikov s kužki, ki bodo pokazali kakšen je pravilen pristop do psa</i>

Razstave
Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Stara grofija: »Prevzeto v zaščito« Poskus rekonstrukcije provenience predmetov na primeru Zbirke vzhodnoazijskih predmetov Pokrajinskega muzeja Celje, Obtežilniki za papir, spregledana steklarska dediščina Slovenije; do nadaljnjega, Grb grofov Celjskih in sistem kvaternijev; do nadaljnjega Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Knežji dvorec: Otroci ustvarjamo – kolišča in situle; do maja

Muzej novejše zgodovine Celje: spletna razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do 3. 9.
Otroški muzej Hermanov brlog Celje: občasna razstava Svet Hermanovih prijateljev; do 31. 12. 2026
Osrednja knjižnica Celje: gostujoča razstava Janez Puhar (1814-1864): Prvi slovenski fotograf in izumitelj fotografije na steklo; do nadaljnjega
Galerija Božena Celje (FHP): občasna fotografska razstava Odmevi zmage; do nadaljnjega
Dvorec Novo Celje: razstava Ostaline preteklosti – za drugačno uporabo možganov; do 5.10. Stalna postavitev Procesi spominjanja in pozabe; do 5. 10.
Razstavišče Kulturnega centra Laško: območna likovna razstava, Ekološki odtisi; do nadaljnjega
Muzej Laško: 80 let vzgoje in izobraževanja v Laškem: do nadaljnjega
Savinov likovni salon Žalec: Še smo tu, skupinska razstava likovnih del članov Likovnega krožka UTŽO Žalec; do 5. 9.
Hiša generacij Laško: Klekljarska razstava »Kitice«; do nadaljnjega
Knjižnica Šentjur: Podobe Resevne, razstava Likovnega krožka Ljudske univerze Šentjur; do 31. 8.
Mestni trg Slovenske Konjice: ulična razstava Žička kartuzija 860: Dva pogleda, ena zgodba; do 31. 12.
Anina galerija Rogaška Slatina: What's the story?, likovna razstava Zvonimirja Haramije Hansa; do 31. 8.
Mestna galerija Kulturnega centra Rogaška Slatina: Petindvajseto poletje, jubilejna likovna razstava DLLU Mavrica; do 7. 9.
Dom kulture Velenje: Podobe Doma kulture Velenje, fotografska razstava; do 31. 8.
Galerija Velenje: Ženska ni osamljen otok čevljev, intermedijska razstava umetnice Jo Cope; do 31. 7.
Muzej na Velenjskem gradu: Poslednjič »Srečno!«!: Rudarska dediščina: osebno; do 31. 8.;
Rondela Velenjskega gradu: Venček intimnosti, skrinja pravil in duhovi na pragu: Nevestina bala skozi čas; do oktobra 2025
Podhod Pesje: fotografska razstava Valterja Kolenca: Skrivnostna stavba Klasirnica; do 31. 8.
Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31. 8.
Podhod Pošta: Pravični prehod v SAŠA regiji, Saleški grad; do 31. 8.
Podhod pri Vili Bianci: Mesto se spominja, fotografska razstava; do 31. 8.
Knjižnica Velenje: Osrednje razstavišče: Zdravilne rastline in začimbe v šaleški, razstava društva zeliščarjev Velenje; do 31. 8.;
Sončna stena: Moja Jordanija, razstava Stanke ledinek; do 31. 8.;
Oddelek za odrasle: S knjigo na potep, izposojna razstava; do 31. 8.;
Mladinska soba: V poletje z grafiko, likovna razstava učencev OŠ Šalek; do 31. 8.;
Steklena dvojčka: Bralka poletja: Urška Stropnik Šonc; do 31. 8.;
Otroški oddelek: Ciciban skozi otroške oči, razstava likovnih del otrok Vrtca Velenje ob častitljivi obletnici revije Ciciban; do 31. 8.
Domoznansko razstavišče: Vila Herberstein, razstava Andreje Jurkovnik; do 31. 8.
Avla Mestne občine Velenje: Šah mat, slikarska razstava ljubiteljske ustvarjalke Urške jernej; do 31. 8.

Podjetje NT&RC, d. o. o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Saša Pukl

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl

E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Barbara Furman, Sintija Jurič, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov) . Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri OTP banka d. d.: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih kopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediarb z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali križank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediarb na www.mediabarb.si.

POSEST

ZAMENJAM

MANJŠO hišo v okolici Celja menjam za večjo (Vojnik z okolico in z nekaj zelenice). Lahko tudi odkupim. Dogovor. Telefon 031 335-299. 367

STANOVANJE

ODDAM

V OKOLICI Prebolda (v hiši, svoj vohod) oddamo eno- ali dvosobno stanovanje. Ostalo po dogovoru. Telefon 031 886-033. 374

ZMENKI

72-letnik išče žensko svojih let. Telefon 071 396-396. 373

Poroke

Žalec

Poročili so se: Jaruwan Janthamat s Tajske in Dominik KOŠMRLJ iz Celja, Ines MOLNAR in Nejc BRINOVEC, oba iz Braslovč, ter Ivana RAŠEVIČ in Maksimilijan KAKER, oba iz Celja

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

PŠENICO za kokoši ali za mletje prodam. Telefon 041 951-092. 364

MEŠANO vino (frankinja in žametna črnina) prodam. Cena 2 EUR/l. Telefon 041 471-910. 366

VINO jurka, cena 0,90 EUR/l, in vinski šnops prodam. Telefon 031 716-693. 369

OSTALO

PRODAM

DRVA, suha, hrastova, prodam. Telefon 041 951-092. 264

DRVA, kratko žagana ter dolga v hlohah, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. 369

KOKOŠI nesnice, za začetek nesnosti, prodajamo vsak dan na sedežu farme. Za enodnevnice piščance brojlerje sprejemamo naročila. V ponudbi imamo lastne visokokakovostne krmne mešanice za kokoši in piščance. Vsak delovni dan od 8. do 16. ure, v soboto do 12. ure. Telefon (03) 700-1446. Farma Zg. Roje, Reja perutnine Dobrave, Šempeter v Savinjski dolini. 369

KLOPOTEC, srednje velik, z železnim stebrom, in mizarsko enofazno tračno žago zev 350, prodam. Telefon 040 575-924. 372

Težko je verjeti, še težje sprejeti, da za vedno odšla si od nas ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, ome, sestre, svakinje in tete

MARIJE PUŠNIK

iz Kuretnega pri Laškem
(11. 3. 1945–31. 7. 2025)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje, sveče in za svete maše, nam pisno in ustno izrazili sožalje ter sočutno stisnili roko.

Zahvaljujemo se patronažni službi Laško, Rimske Toplice ter pomoči na domu – Tini Dergan, Petri Selič in ostalim. Hvala gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in sveto mašo.

Zahvaljujemo se podjetjema Komunala Laško in Pošta Slovenije.

Posebna hvala pevcem za odpete pesmi in govorniku gospodu Matjažu Piklu za lepe besede o življenju pokojnice.

Žalujoča: hči Irma in sin Jože z družino

368

Zapustil nas je dragi prijatelj in »kume«

ŠTEFAN JUG

Za vedno ga bomo ohranili v lepem spominu.

Družina Milovac

370

Uživaj v milijonih brezskrbnih kilometrov na neskončnih cestah.

ZAHVALA

Spoštovani sorodniki, prijatelji, znanci in gasilci! Z globoko hvaležnostjo se zahvaljujemo vsem, ki ste nas ob nepričakovani izgubi našega dragega

TONETA NAGLIČA

iz Žepine 14a na Ljubecni

podprli z besedami tolažbe, prisotnostjo in dejanji. Vaše sočutje nam je dalo moč v tej preizkušnji. Hvala vsem, ki ste bili z nami v teh težkih trenutkih. Posebna zahvala gre vam, gasilci PGD Ljubecna, ki ste poskrbeli za dostojno izvedbo pogreba. Hvala tudi vam, gospod Janko Ivančič, ki ste nam z molitvijo in cerkvenim obredom pomagali, da smo našli tolažbo in mir.

Vaša podpora nam pomeni neizmerno veliko in nas bo spremljala na vsakem koraku.

Hvaležni smo ti za vsak skupen trenutek, ki nam je bil dan.

Tvoji: Vanja, Jure, Zala, Tian, Lina in Darja

371

novi tednik

radio celje

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE CELJE VABI K

vpisu

V ŠTUDIJSKO LETO 2025/2026

VPIS BO POTEKAL MED 1. IN 26. SEPTEMBROM, OD PONEDELJKA DO PETKA, MED 9. IN 12. URO V PISARNI U3O V I. NADSTROPJU.

u3o@knjiznica-celje.si | 03 426 761 | 031 654 359

ŽIVALI

PRODAM

MLADE račke, stare dva meseca, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 502-857. 344

KOKOŠI nesnice, rjave, leghorn bele, grahaste, črne in peščene, prodamo in dostavimo. Kmetija Šraj, telefon 031 751-675. 344

KOKOŠI nesnice, rjave, grahaste, črne in bele, tik pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava. Prodaja tudi na Vranskem. Vzreja nesnic Tibaut, telefon (02) 582-1401; info.nesnice@gmail.com. 344

KOKOŠI nesnice, jarkice, rjave, grahaste, črne in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. 344

JAGNJETA, stara 3 do 4 mesece (8 živali), prodam. Cena po dogovoru. Okolica Laškega. Telefon 051 203-305. 375

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. 369

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. 369

RAZNO

NUDIM urejanje okolic, košnjo trave, čiščenje plevi, prekopavanje vrtov, obrezovanje živih mej. Anže Kovačič s. p., Osrednek 15, Šentjur, telefon 040 175-349. 369

Smrti

Celje

Umrli so: Janez KOVAČ iz Šentjurga, 82 let, Angela

KONEC VOJNE, ŽIVEL MIR! CELJE '45

OBČASNA RAZSTAVA Muzeja novejšje zgodovine Celje

8. maj 2025–8. februar 2026

mnzc muzej novejšje zgodovine celje

POIŠČITE RADIO CELJE NA SVOJEM DIGITALNEM SPREJEMNIKU

Radio Celje vedno z menoj v vsej vzhodni Sloveniji.

www.radiocelje.si

radio celje

Vedno z menoj! TUDI DIGITALNO dab+

JanaLadyRože&VRTČVEK
V KRIŽANKAH

Narodniška akcija

Ob naročilu na Novi tednik za najmanj pol leta oz. do preklica vam podarimo 2 meseca brezplačne naročnine na eno izmed revij: Lady, Jana, Rože in vrt ali Čvek v križankah.

novi tednik

Prijavite se še danes na narocnine@nt-rc.si ali 03/422-51-71 in uživajte v najboljših vsebinah.

Več na:
www.novitednik.si

Skeniraj me!

www.otrocipojejo.si

FINALE 11. SEZONE

Bodite z nami in uživajte v družbi najboljših, v družbi otrok. Vstop je prost.

OTROCI POJEJO SLOVENSKE PESMI IN SE VESELIJO

Generalni sponzor: Perutnina Ptuj

Vsi po svoje polni na Poli!

Minoritski samostan Ptuj, 6. septembra 2025, ob 17.30

MESTNA OBČINA PTUJ

LIVE MEHANO

dem
Dravske elektrarne Maribor

BOLKOP

RADIO PTUJ

Štajerski TEDNIK

radio celje

novi tednik
VESTNIK

triglav

SILKEM

KOMUNALA PTUJ

T L U M

SAZAS

Če so tekmovalci, kolikor je še mogoče, oblečeni v oblačila iz časa starih brizgaln ali imajo oblačila, izdelana kasneje čim bolj po vzoru tedanjega časa, za to prejmejo dodatne točke.

Dober rezultat je dosegla tudi domača ekipa PGD Braslovče.

V Braslovčah že 11. tekmovanje s starimi ročnimi in motornimi brizgalnami

Skrbijo za ohranjanje gasilske zgodovine

Prostovoljno gasilsko društvo Braslovče je minulo soboto pred gasilskim domom organiziralo že 11. tekmovanje s starimi ročnimi in motornimi brizgalnami. Letos se ga je udeležilo deset ekip, ki so kljub visokim temperaturam v oblačilih iz časa starih brizgaln prikazale staro tehniko gašenja požarov. Na tokratni preizkušnji je bila najstarejša ročna črpalka iz leta 1879, najstarejši motorni črpalki pa sta segali v leto 1924.

SINTIJA JURICH

Vse brizgalne na teh tekmovanjih morajo biti starejše od 50 let. Kdor je že bil na katerem tekmovanju starih brizgaln, je lahko videl, da so člani ekip večinoma starejši gasilci veterani, a ne manjka niti mlajših. Gasilci za svoje brizgalne lepo skrbijo in nanje pazijo. Tako jih ohranjajo, da bodo tudi nasledniki lahko videli, kako zahtevno je bilo včasih delo gasilca.

Tudi ekipa iz oddaljenih krajev

Kot so poudarili v PGD Braslovče, so z letošnjim številom ekip zadovoljni. Tekmovanja so se ob ekipah iz savinjsko-šaleške regije ude-

ležile tudi tiste, ki prihajajo iz bolj oddaljenih krajev, kot so Vipava, Studeno iz okolice Postojne in Šmarje-Sap in občine Grosuplje. Pri motornih brizgalnah je pri moških slavila ekipa PGD Kapla-Pondor. Sledile so jim ekipa PGD Gotovlje, PGD Braslovče in Parižlje-Topovlje. Pri moških z ročnimi brizgalnami je največ znanja in hitrosti prikazala ekipa PGD Šmarje-Sap, nato so sledile ekipe PGD Letuš, Studeno, Braslovče in Vipava. Pri ženskah je z ročno brizgalno tekmovala enota PGD Braslovče.

Zmagovalcem sta pokale, ki jih je podarila braslovška občina, podelila predsednik in poveljnik PGD Braslovče

Gasilska društva so pokazala gašenje požara nekoč, ko še ni bilo na voljo takšne tehnike, kot je danes.

Pri ženskah je z ročno brizgalno tekmovala domača ekipa PGD Braslovče.

Zbira modelčke gasilskih vozil

Str. 20

Srce mame proti kamnu sistema

Str. 22-23

Potopis: Z motorjem po Gruziji

Str. 24-25

Eden najboljših slovenskih smučarskih skakalcev tokrat za volanom dirkalnika

Timi ni zajec, zdaj ima dirkalnik za reli

Timi Zajc iz Hramš je edini naš smučarski skakalec, ki je bil državni prvak v vseh starostnih kategorijah. Zdaj je star 25 let in spada med najboljše slovenske skakalce, saj ima dve olimpijski medalji in osem kolajn s svetovnih prvenstev. Tako kot dva njegova moštevna kolega je izpustil uvodno tekmo poletne sezone v Courchevelu in bo manjkal tudi v Wisli. Pred šestimi leti je dirjal z motorjem za motokros po bližnjih obronkih in izrazil željo za zmogljivimi športnimi avtomobili.

DEAN ŠUSTER

Veliko se je – a previdno – vozil iz kraja na kraj na treninge. Letos pa se je Timi Zajc odločil, da bo pritisnil na plin do konca.

Pred dirko za državno prvenstvo v reliju v Žalcu se boste najbrž pojavili že na novinarski konferenci, nekaj dni kasneje boste oblekli kombinezon in sedli za volan. Kdaj se je porodila vaša ideja za prehod z motorja v dirkaški avto?

V začetku leta sva se pogovarjala s prijateljem Zmagom Logarjem. Beseda je dala besedo in odločitev ni bila težka. Nato smo šli hitro v akcijo in našli vse potrebne stike za izpeljavo. Zmago, ki bo na sovoznikovem sedežu, je že izkušen. Pomaga mi celotna ekipa. Nenehno se učim in napredujem.

Kaj ste še morali postoriti?

Pridobil sem licenco za dirkanje. Izdala jo je krovna organizacija za reli v Sloveniji, in si-

cer Zveza za avtošport. Zeleno luč mi je moral prižgati moj skakalni reprezentančni trener Robert Hrgota. Vozim ford fiesto, lastnica je idrijska ekipa IK sport. Pomagajo mi tudi člani Avto-moto društva Vili iz Žalca. Prejšnji teden sem preizkušal dirkalnik in predvsem svoje sposobnosti na cestah nad Idrijo. Spet sem izvedel veliko novih stvari. Dobivam navodila in jih skušam upoštevati. Zelo sem navdušen.

Reli Dolina zelenega zlata bo v Žalcu in okolici 22. in 23. avgusta. Boste dirkali tudi drugod?

Ne, ne. Naslednji teden si bom privoščil uživanje in sproščal adrenalin, potem se bom vrnil k svojemu športu.

Se vam porajajo dvomi v svoje sposobnosti oziroma ali vas je malce strah, da bodo ljudje rekli, ta pa bo potreboval še veliko časa, da bo spodobno dirkal?

Ne, sploh ne. Če bi želel zmagovati v tem športu, bi moral nadoknaditi precej let učenja. V Žalcu želim uživati, rezultatskih ciljev pa seveda nimam. Nobene obremenitve ne čutim. A je res, da komaj čakam na adrenalinski odmerek, ki ga poleti ni bilo in sem ga pogrešal.

Avtomobil je precej bolj varen kot motor. Kako gledate na to?

Marsikaj, kar počneš v življenju, je nevarno, tudi spust po skakalnici. Skušam vse početi tako, da čim manj ogrožam svojo športno pot v smučarskih skokih. Na reliju se ne bom »postavljaj na glavo« za ceno zmage, zame bo dirka zanimivo doživetje.

Se je srčna izbranka Nuša že sprijaznila z vašimi adrenalinskimi pustolovščinami?

V bistvu se je. Rada spremlja tovrstne športe in nima nič proti.

Ste kdaj pomislili, da bi posnemali nekdanjega smučarskega skakalca Primoža Rogliča in poskusili s kolesarstvom? Imate sploh tovrstne, aerobne sposobnosti?

Niti pomislil nisem na to. Kar je uspelo njemu, uspe enemu na milijon ali na več milijonov ljudi. Ostal bom v svojem športu, dokler bom lahko.

Olimpijska sezona je pred vrati. Kdaj in kako se boste lotili priprav?

Vaditi smo začeli že v maju. Vmes tudi testiramo opremo, ki se nenehno izboljšuje. Moramo jo preverjati, da bomo ostali v stiku z najboljšimi. Časa za počitek je le malo.

Še leto ni minilo, odkar je nemško podjetje Fluege nepričakovano končalo proizvodnjo skakalnih smuč. Pred vami je druga sezona na smučeh Slatnar. Kdaj boste preverili, kateri par vam najbolj ugaja?

Timijev jekleni konjiček za reli (Foto: osebni arhiv)

Timi Zajc je našo redakcijo obiskal pred šestimi leti. (Foto: arhiv NT-RC)

Timi Zajc in Zmago Logar (Foto: osebni arhiv)

»Kar je uspelo Primožu Rogliču, uspe enemu na milijon ali na več milijonov ljudi. Ostal bom v svojem športu, dokler bom lahko.«

Prihod na sprejem v domači kraj pred tremi leti.

»Vsaj 15 minut po koncu tekme sem bil zelo jezen. Niti pomislil nisem, da imam bronasto kolajno. Zdelo se mi je, da sem vse izgubil.«

Za nami je že veliko preizkusov, toda poleti je povsem drugačno ozračje in ne dobiš uporabnih podatkov. Zato čakamo na september in oktober, ko bo temperatura zraka nižja in bo jasno, s katerimi pari smuči bomo začeli sezono.

Hramše so v žalski občini, a so zelo blizu še treh občin. Osnovno šolo ste obiskovali na Dobrni, nato srednjo šolo v Celju. Vaša mama živi v Velenju, kjer ste prvič tekmovali, kajne?

Dobil sem pokal za najmlajšega udeleženca. Star sem bil šest, morda sedem let. Približno leto pred tem smo doma stalno gledali prenose tekem v smučarskih skokih. Oče me je odpeljal v Vizore. Tam sem se »zastrupil« s skoki.

Kdo vas je vodil na treningih?

Trener je bil Stanislav Grm. Ko sem bil star 14 let, je zame skrbel še Miha Sušnik. Moj starejši brat Marko je hitro opustil skakanje. Oče je tekmoval kot osnovnošolec, ni bil vrhunski športnik, a me je uspešno spremljal na vsakem koraku.

Tudi ko so sodniki poskušali ukrasti nekaj metrov?

Tudi takrat. To se je dogajalo na tekmovanjih mlajših kategorij in se še dogaja. Oče je s pomočniki zgradil skakalnico v Hramšah, ko sem bil star deset let. Na njej so bile kasneje tekme.

Kot drugi otrok mame Klavdije in očeta Boštjana ste bili 13. Slovenec po vrsti z zmago v svetovnem pokalu ...

... in prvi Štajerec s stopničkami v svetovnem pokalu. Navduševala sta me Avstrijca Gregor »Schlierer« Schlierenzauer in Thomas Morgenstern. Imela sta vsak svoj slog, ki ga ni možno posnemati. Ostala sta moja vzornika.

Katerega padca se najbolj spominjate?

Bili smo na treningu v Beljaku. Padel sem zelo grdo. Že kmalu po odskoku so se pojavile težave v zraku. Obrnilo me je in sem padel na glavo. Imel sem pretres možganov, poškodoval sem si tudi roko. A to me ni zaustavilo. Koga je najbolj strah? Mami je vedno živčna, ko spremlja moje skoke.

Kmalu bo minilo pet let od vašega kritičnega in iskrenega zapisa na družbenem omrežju zaradi skromnega izkupička naše ekipe v Planici. Najprej ste morali oditi vi, potem še glavni trener Gorazd Bertonec. Nehote ste ustoličili Velenjčana Roberta Hrgoto, ki je zdaj prižgal zeleno luč za vaše udejstvovanje v religiji.

Teh stvari nočem pogrevati. Vsi delamo za boljši jutri in skrbimo, da odnosi ostanejo profesionalni.

Kako se spominjate nastopov na olimpijskih igrah v Pekingju? Na veliki skakalnici ste bili šesti (tretji po prvi seriji), osvojili ste zlato medaljo z mešano ekipo, z moštvo

pa s srebrno. V Pekingju je bilo zame zelo zahtevno. Epidemija je še kazala zobe. Z zdravstvenega vidika ni bilo prijetno. Testiranja so se vrstila drugo za drugim. Tekme so bile na skakalnicah, ki so bile zelo oddaljene od drugih prizorišč. Navijačev ni bilo in zato tudi pravo veselje ni bilo prisotno. Šele ko smo se vrnili v domovino, smo občutili, kaj ti naši uspehi pomenijo vsem okoli nas. Doma smo dojeli vso pomembnost olimpijske medalje.

»Nobene obremenitve ne čutim. A je res, da komaj čakam na adrenalinski odmerek, ki ga poleti ni bilo in sem ga pogrešal.«

Začetek sprejema v Hramšah pred dvema letoma (Foto: Andraž Purg)

Slavje z ekipo v Vikersundu (Foto: osebni arhiv)

»Imel sem pretres možganov, poškodoval sem si tudi roko. A to me ni zaustavilo. Koga je najbolj strah? Mami je vedno živčna, ko spremlja moje skoke.«

Že štiri leta prej ste bili kot nepolnoleten na olimpijskih igrah v Pjongčangu. Imeli ste najdaljši skok na prvem treningu. Kateri so najmočnejši vtisi?

Priložnost sem dobil zgolj na srednji skakalnici in pristal na 33. mestu. Že tekme svetovnega pokala so bile zame zelo velike, zato sem vse okoli sebe na olimpijskih igrah opazoval z velikimi očmi. Moram priznati, da sem bil vesel že zaradi tega, ker sem bil član reprezentance in sem bil del nečesa velikega.

Imate že olimpijski kolajni, zlato z mešano ekipo in srebrno z moštvo. Lepo bi bilo dodati posamično, kajne?

Vsekakor. Pred leti sem izrazil svoje

želje. Svetovni prvak sem že postal. Lepo bi bilo slaviti tudi na posamični tekmi na olimpijskih igrah in postati končni zmagovalec noveletne turneje.

Zdi se, da ste v sebi nakopičili ogromno energije, kajti tako razpoloženega vaš še nismo videli. Ste se spremenili?

Zdi se mi, da sem bolj umirjen. Opazil sem, da se ne obremenjujem tako, kot sem se včasih. Tudi nikamor se mi ne mudi. Imam dober občutek pri oceni svoje pripravljenosti. Če mi ne gre, se ne jezim in se znam umiriti. Prej tega nisem znal.

Najbrž ste se morali umiriti po posamični tekmi na svetovnem prvenstvu v smučarskih poletih na Kulmu, ko ste osvojili bronasto medaljo, a bili besni.

Zagotovo je tretje mesto uspeh, a kazalo je bolje. Žal sem moral biti zadovoljen z bronom. Ne vem, ali sem pri poletu storil kakšno napako. Meni se ne zdi, da bi jo. Dejstvo je, da je bila tekma nepoštena. Šli so z glavo skozi zid. Veter je bil na strani Avstrijca.

Vodili ste po dveh serijah, tretjo so avstrijski organizatorji naslednji dan kljub slabim vremenskim razmeram na vsak način skušali izpeljati. In so jo.

Vsaj 15 minut po koncu tekme sem bil zelo jezen. Niti pomislil nisem, da imam bronasto kolajno. Zdelo se mi je, da sem vse izgubil. Ko sem se umiril, sem se začel zavedati, da vseeno imam medaljo, da bom na podelitvi, zato sem se sprijaznil s tem, kar se je zgodilo. Spremeniti nisem mogel ničesar, moral pa sem se zbrati za ekipno tekmo, vseeno sem želel imeti zlato lesk doma. To me je gnalo naprej, z malo jeze sem nato želel, da bi na ekipni tekmi premagali konkurenco. S tolažbo in z nasveti mi je pomagal tudi Peter Prevc, ki je edini vedel, kako sem se počutil, saj se je njemu zgodilo podobno.

Tudi na ekipni tekmi bi se lahko zgodilo podobno kot na posamični. Čakal vas je zadnji skok. Zlata medalja je bila pred nosom, toda ...

Na ekipni tekmi za razliko od posamične, na kateri se je tekmovalje vlekel, razmere pa so bile spremenljive, pred zadnjim skokom nisem bil živčen. Fantje pred mano so zagotovili udobno razliko, niti pomislil nisem, da bi lahko vse pokvaril. Nisem pa tvegaj, želel sem si svoj običajen skok. Če bi tvegaj, bi hitro lahko prišlo do napake. Najbrž bi lahko skočil 10 ali 15 metrov dlje, če bi bilo treba.

Vprašanja predstavnikov medijev o tem, kaj razmišljate, ko ste v zraku, so izginila. Kaj je najbolj zahtevno pri smučarskih skokih, kdaj se najbolje počutite?

Najtežje je obdržati stalnost visoke ravni pripravljenosti in odličnih uvrstitev. Skoraj vsi se s tem ubadamo. Izjeme so le nekateri šampioni. Najlepši je zame trenutek, ko letim in se bližam zadnji črti na letalnici ter se zavedam, da lahko prevzamem vodstvo.

Foto: Nik Jarh

Prvega je kupil na bencinski črpalki

Zbira modelčke gasilskih vozil

Ljudje zbiramo različne predmete in z njimi gradimo zbirke, ki imajo lahko veliko vrednost, čustveno, spominsko ali tudi v denarju, lahko le za zbiratelja ali tudi širše. Med zbiratelje se je pred dvema desetletjema vpisal tudi Robert Šuman, gasilec od malih nog, član PGD Velenje, ki zbira gasilska vozila.

DIANA JANEŽIČ

Zbirka je najprej nastajala pri njem doma, po rojstvu otroka, ki sta vozila hotela imeti za igračke, je romala v klet, nato so Robiju, kot mu pravijo prijatelji, uredili vitrino v velenjskem gasilskem domu. Tam je zdaj na ogled 131 vozil, nekaj jih ima še doma. Vitrina pritegne poglede obiskovalcev gasilskega doma, Robi je nanjo zelo ponosen. »Prvi modelček sem kupil na velenjski bencinski črpalki, potem se je začelo. Nekaj sem jih kupil po spletu, veliko na gasilskem sejmu, ki je vsakih pet let v Nemčiji. Tam je tudi velika izbira,« pravi Robi, ki je intenzivnost zbiranja nekoliko zmanjšal, vsekakor pa ga kakšen izjemen model še pritegne.

Na skoraj vseh je 112

V vitrini so na ogled gasilska vozila iz različnih obdobjev gasilstva, različnih držav, različnih izdelovalcev (MAN, Iveco, Mercedes ...) in za različne načine uporabe. Tako so

to cisterne, vozila z lestvijo, vozila za prevoz moštva, džipi, kombinirana vozila za gašenje na letališčih, vojaška gasilska vozila ... Sodoben je model električnega vozila, ki ga uporabljajo gasilci v Berlinu, v zbirki je veliko vozil, ki niso več v uporabi. Zbirka kaže tudi, koliko različnih vrst vozil je potrebnih v gasilstvu in za kakšne namene jih uporabljajo. Skupno jim je, da je skoraj na vseh napisana številka 112. »V nekaterih državah imajo za klic gasilcev drugo številko, a če pokličeš 112, jih vseeno dobiš,« pojasni Robi. »Čar zbiranja je v tem, da dobiš vozilo starejšega letnika – na primer nemško vozilo iz druge svetovne vojne – in ta so redka. Prav tako je zanimivo, kakšna vozila uporabljajo v drugih državah. V zbirki so poleg evropskih tudi iz ZDA, Južne Amerike, Azije ... Zanimiv je primer modela vozila, ki sem ga kupil na Kubi in je narejen iz pločevink za pijačo. Imam tudi modele vo-

Robert Šumah za vsak modelček ve, kje ga je kupil. Mnogi nosijo s seboj tudi zgodbo.

zil, ki smo jih imeli v našem gasilskem društvu.« Cene modelov so seveda različne; gibljejo se od 20 evrov in tudi do 300, 400 evrov. Gasilski sejem v Nemčiji bo spet na sporedu prihodnje leto, zato se bo skoraj zagotovo Robijeva zbirka povečala še za kakšen primerek – starejšega letnika.

Zgodbe s srečnim koncem

Robi je gasilec od šestega leta, kar je v njegovi družini tradicija. Gasilca sta bila njegova mama in oče, zdaj so v

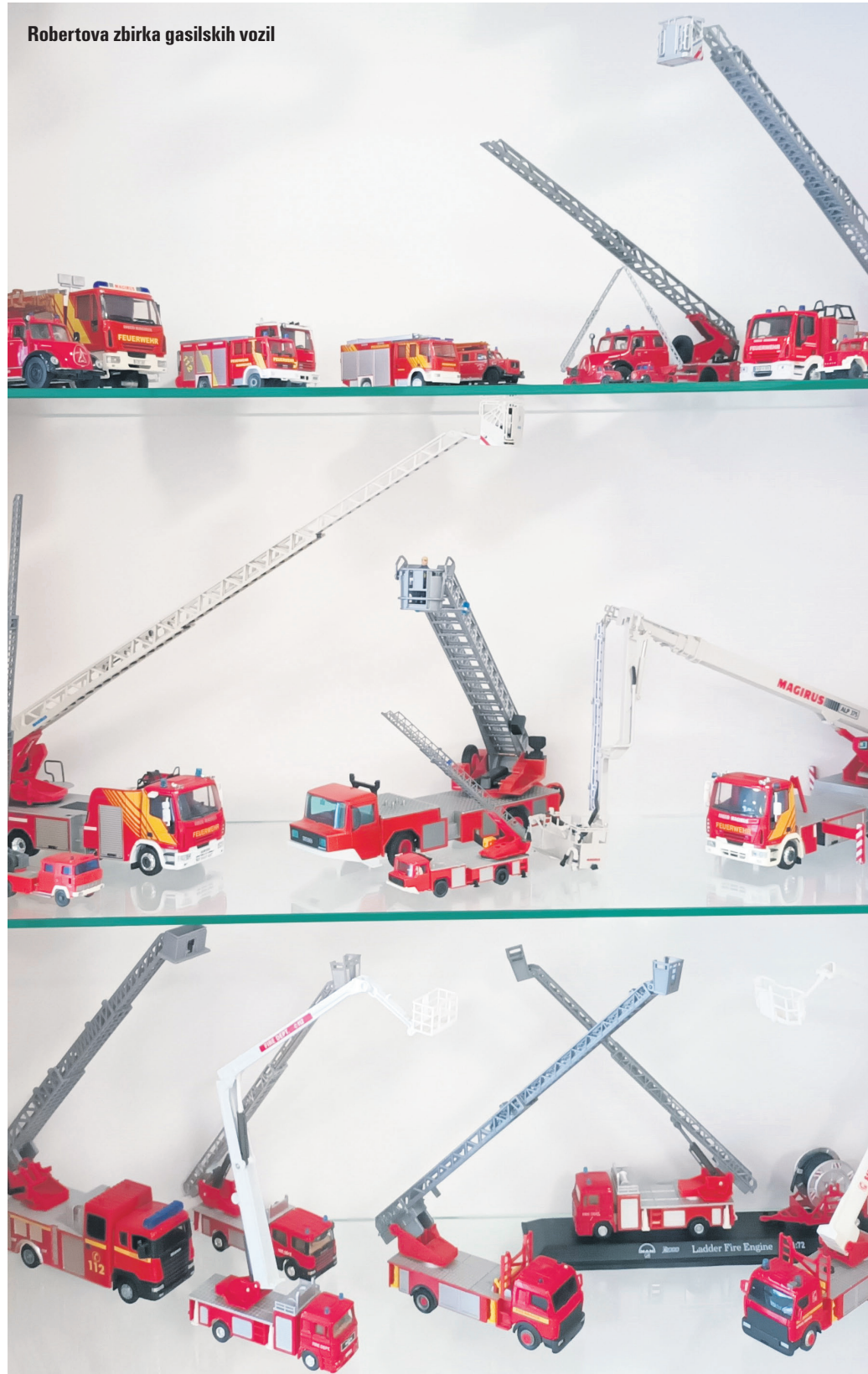
magati in se dogodki končajo tragično.

Veliko pomeni beseda hvala

Nemalokrat se rešeni ljudje pridejo zahvalit za pomoč in četudi gasilci tega ne pričakujejo, so veseli srečanja s temi ljudmi. »Beseda hvala nam veliko pomeni, čutimo hvaležnost ljudi, čeprav ne delamo za to. Velikokrat pokličejo tudi center za obveščanje 112, a mi smo le posredniki, zahvala pa bi šla gasilcem, reševalcem, policiji ...« Njegovo delo ga zadovoljuje, pravi, je človek, ki rad pomaga in nič ne zahteva v zameno. »Zato smo tukaj, čeprav nas ljudje velikokrat pokličejo, ko ne vedo, kaj storiti, pri čemer bi morda prej pomagali vlečna služba, policija, ključavničar, čebelar ...«, malo v smehu, malo zares našteva Robi in za konec doda še lastno – zdaj zabavno – dogodivščino, ko ga je žena zaprla na balkon, odšla v trgovino, v sobi pa sta spala njuna dojenčka. Ni mu preostalo drugega, kot da je poklical gasilce. K sreči je imel pri sebi telefon ...

Foto: Robert Šuman

Robertova zbirka gasilskih vozil

V Braslovčah spet počastili hmelj

Poklon zemlji, delu in tradiciji

S slavnostnim sprevodom povorke skozi braslovški trg se je minulo nedeljo popoldne začela osrednja prireditev ob 63. Dnevu hmeljarjev. Na čelu zastavonoš, ki so jim sledile mažoretke in Laška pihalna godba, so se na okrašenih vozovih do prireditvenega prostora Skup'n plac pripeljali dosedanja in novi hmeljarski par ter starešine in drugi gosti. Za njimi so mladi iz Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline na svojih vozovih prikazali nekaj spomladanskih opravil, pri katerih se je z razvojem spreminjal način obdelave. Na osrednji prireditvi so nato razglasili tudi nov hmeljarski par, ki bo skrbel za promocijo slovenskega hmeljarstva.

SINTIJA JURIČ

Tradicionalni Dan hmeljarjev, ki so ga tudi letos pripravili Turistično društvo Braslovče, Združenje hmeljarjev Slovenije in Občina Braslovče, velja za enega najstarejših etnoloških praznikov v Sloveniji. S slavnostno sejo, povorko, primopredajo starešine in princese, s prikazi hmeljarskih opravil, s kmečkimi igrami ter z veliko zabavo so se tako že 63. leto zapored poklonili tradiciji hmeljarstva, ki se je skozi stoletja zapisala v srce kraja.

Prikaz spomladanskih opravil

Na slavnostni povorki so bili kot vselej tudi letos posebne pozornosti deležni vozovi mladih iz Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline. Na s hmeljem okrašenih vozovih so prikazali, kako so se čez čas spreminjala spomladanska opravila v hmeljiščih, in opravila, ki so ostala nespremenjena do današnjega časa. Na prvem vozu so mladi iz **Grušovelj** prikazali jesensko »odoravanje« hmelja danes, ki je zaradi potlačene zemlje,

ki je posledica velikega števila voženj s traktorjem po hmeljiščih, zelo pomembno. Prvo spomladansko opravilo nekoč je bilo ročno odkopavanje hmelja, ki so ga na svojem vozu prikazali mladi iz **Drešnje vasi**. Na tretjem vozu so mladi iz **Podloga** prikazali ročni rez hmelja še pred prihodom prvih »štrajharjev« in rezalnikov. Na naslednjem, četrtem vozu so mladi iz **Braslovč** prikazali strojno rez danes.

Peti voz so pripravili mladi s **Polzele**, ki so prikazali nekdanje zelo težko delo – postavljanje hmeljev, ki so ga na večjih kmetijah opavljali fantje iz Hrvaškega Zagorja. S prvo graditvijo hmeljskih žičnic se je za oporo hmelju začela uporabljati žica in kasneje polipropilenska vrstica, kar so na šestem vozu prikazali mladi iz **Petrovč**. Na sedmem vozu so mladi iz **Tabora** prikazali, kako so morali v času hmeljev poganjke še prive-

Mladi s Polzele so prikazali postavljanje hmeljev. Vmes so se tudi povsnelili in nazdravili.

Mladi so na desetih vozovih prikazali številna opravila pri delu na hmeljišču.

zati, saj ti niso obstali na njih. Na osmem vozu so se letos predstavili **braslovški gasilci**, ki so predstavi-

li gašenje sušilnice. Ko so vsa hmeljišča obrabljena, se sezona konča s hmeljarskim »likofom«, ki s ga prikazali mladi iz **Matk in Sv. Lovrenca**. Na zadnjem, desetem vozu so mladi iz **Laškega in Radeč** s poroko Marjetke in Marka prikazali, da bo hmeljarstvo na Slovenskem še dolgo živelo.

Ročno obiranje hmelja in podeželska tržnica

Po predstavitvi vozov sta sledila tudi primopredaja starešinstva in predstavitev nove hmeljske princese. Hmeljarski starešina Vinko Štorman je »hmeljarskega mačka« predal novemu starešini Božu Koboldu iz Šmarnega pri Slovenj Gradcu. Hmeljska princesa Anja Kupec Oset pa je hmeljski škaf, poln posušenih kobul, predala Urški Brinovcu iz Podloga. Nov hmeljarski par je nato nazdravil in zaplesal ob zvokih ansambla Savinjski kvintet, ki je celo popoldne skrbel za glasbeno popestritev.

Povorko skozi središče Braslovč so vodili konjeniki in zastavonoše.

Popoldansko zabavo so z odprtjem soda piva popestrili tudi laški pivovarji. Mladi so se pomerili tudi v ročnem obiranju hmelja, na braslovški podeželski tržnici pa so se s svojimi do-

brotami in izdelki predstavljali lokalni in drugi ponudniki. Za zabavo do zgornjih jutranjih ur je nato poskrbela še skupina Vzrock.

Foto: Nik Jarh

Vsi vozovi so bili okrašeni s hmeljem.

Sledilo je tudi tekmovanje v ročnem obiranju hmelja.

Čas je bil tudi za skupinsko fotografiranje.

Osebna asistenca: zgodba uporabnice, ki razgalja zakonodajno praznino

Srce mame proti kamnu sistema

Andreja Pader iz Laškega je ena najglasnejših kritičark sistema osebne asistence. Opozarja na neurejenost sistema, na pomanjkljivosti v zakonodaji in na nestrokovnost komisij, ki odločajo o pravici do omenjene storitve. Ob tem se z neverjetno voljo, močjo in s pogumom spopada z izzivi, ki ji jih prinaša življenje. Pred sedemindvajsetimi leti je v 25. tednu nosečnosti rodila sina Filipa, ki je slep, avtist in ima cerebralno paralizo, zaradi katere je na invalidskem vozičku. Filip zaradi svoje invalidnosti potrebuje stalno, 24-urno pomoč. A tu se zaplete. Dodeljenih mu je 120 ur pomoči tedensko, kar ne zadošča za pokritje celotedske pomoči 24 ur na dan. Andreja, ki je v javnosti znana kot velika bojovnica za otroke s posebnimi potrebami in ki zaradi bolezni tudi sama potrebuje pomoč, zadnjih nekaj let poziva k pravičnejši osebni asistenci.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

»Če bi mi nekoč kdo dejal, da bom rodila slepega otroka s cerebralno paralizo in z avtizmom, ki bo hitreje tipkal na računalnik kot vi, ki bo na porokah igral poročne koračnice in pel z znanimi glasbeniki, bi mu rekla, da ni normalen. Filip ni imel nobene perspektive. Zaradi avtizma bi lahko padel v svet, v katerega ne bi mogli vstopiti. Mogoče ga je pred tem rešila prav njegova slepota. Ker ni videl, sem se kar naprej pogovarjala z njim, mu brala in pela, tudi po štirinajst ur na dan. Tako sva pravzaprav reševala drug drugega, saj me je spodbujal, da sem dajala vse od sebe. On je vse, kar

je dobival, shranjeval v svojo glavico. Zaradi slepote se je tako posvetil zvokom, da je danes to, kar je,« je v enem od intervjujev dejala Andreja, ki se že od sinovega rojstva trudi za njegovo dostojno življenje, dostop do zdravstvene oskrbe in ustrezne storitve. Boji se, kaj bo, ko nje več ne bo. Kdo bo skrbel za njenega Filipa? »Zavedam se, da ga nihče ne bo poljubljal, ampak želim si, da bi ga vsaj kdo spoštoval,« pravi. Zato je pred leti vse svoje moči in sile usmerila v projekt Drugi dom, katerega cilj je bila ustanovitev bivalnih enot po vsej Sloveniji, kjer bi otroci s posebnimi potrebami živeli

po smrti svojih staršev oziroma skrbnikov. Za omenjeni projekt, ki žal (še) ni obrodil konkretnih sadov, je Andreja prejela tudi predsednikovo jabolko navdiha.

Država želi »izpriditi«, kar je dobro

Andreja si vse od sinovega rojstva prizadeva premagovati njegove ovire. S svojo notranjo močjo, z vztrajnostjo in ljubeznijo je iz dečka, ki mu ob rojstvu niso pripisovali veliko, potegnila najboljše. Filip je izjemno nadarjen glasbenik. Ima absolutni posluh, igra in poje lahko več pesmi hkrati, tako da eno začne, na-

daljuje drugo, tretjo in se spet vrne k prvi, kjer jo je končal.

Pri premagovanju ovir pri vsakdanjih opravilih in pri vključevanju v družbeno življenje Filipu pomagajo trije osebni asistenti, Jernej, Dejan in Rok. Andreja zanje pravi, da so zgleden primer, ki dokazuje, kaj bi osebna asistenca, ki jo sicer »želi izpriditi država«, kot pravi, morala biti. »Filip in Jernej pišeta posebne zgodbe. Sta kot dva »divjaka«, ki vzame ta čeladi in gresta z vozičkom čez ovire. V trgovine z glasbili. Na bazen. In ki se peljeta snemat pesem v studio sto kilometrov daleč ...« ponazori Andreja. Tudi De-

Filipu pri premagovanju ovir pri vsakdanjih opravilih in pri vključevanju v družbeno življenje pomagajo trije osebni asistenti, Jernej, Dejan in Rok.

jan in Rok sta zlata vredna, doda. Rokova področja so od kuhanja prilagojene hrane za Filipa (ki ima chronovo bolezen in odklanja nove okuse) do voženj na preglede, skrbi za zdravila, komuniciranja z zdravniki in drugim zdravstvenim osebjem ... Dejan, ki je računalniški »mojster«, Filipu pomaga na tem področju. Spremlja ga tudi na sprehodih, bazenu ...

Andreja sicer poudarja, da pomen osebne asistencije ni zgolj v brisanju zadnjice, britju, ampak v razumevanju, zaupanju in upoštevanju želja uporabnika.

Zakoni, ki ne razumejo življenja

Andreja tudi sama potrebuje pomoč osebne asistencije. Pred leti je zbolela zaradi raka, pestijo jo zdravstvene težave, ki so posledica zdravljenja in zaradi katerih tudi ne more sama skrbeti za Filipa. Ker Filip nima odobrene 24-urne osebne asistencije vse dni v tednu, pomeni, da so tudi obdobja, ko sta prepuščena sama sebi. In tu je sistem, kot pravi sogovornica, povsem zatajil. »Jaz nimam nikogar, ki bi ga lahko poklicala, ko sva s Filipom sama in ko mora na primer na stranišče. Filip bi moral imeti najvišje število ur osebne asistencije, kar pomeni še četrtega asistenta. Tako pa sistem od mene pričakuje, da bom počela stvari, ki bi jih moral asistent.«

Prikrajšana za pomoč je tudi Andreja. Po odločitvi komisije ji pripada le trideset ur tedenske pomoči. »To je minimum, ki sem ga dosegla pri tretji ocenitvi. In kako naj si teh trideset ur pomoči razporedim v cel teden?« je ogorčena.

Andreja poudarja, da ni onkološka bolnica, ki bi čakala na morfij. Meni, da se onkološki bolniki ocenjevalni komisiji »ne zdijo pomembni v smislu pomoči«. Kot dodaja, imata lahko dva bolnika isto diagnozo bolezni, a ima eden odobreno 24-urno pomoč, drugi pa le trideset ur na teden. Zato Andreja predlaga uvedbo nadzora, ki bi pokazal, ali nek uporabnik res potrebuje tri osebne asistente, ob čemer lahko dela na vrtu, se vozi z avtomobilom in še kaj. Za določitev, koliko pomoči dejansko po-

Andreja Pader je znana po svoji izjemni predanosti, pogumu in nepopustljivem boju za pravice svojega sina Filipa ter za izboljšanje sistema za osebe s posebnimi potrebami v Sloveniji. Je ena najglasnejših kritičark sistema osebne asistencije.

trebuje posameznik, torej po njenem prepričanju ni dovolj le diagnoza, temveč realno stanje posameznika.

»Sama ne morem do stranišča in se stuširati, ne morem niti dvigniti noge na posteljo, da bi legla k počitku. Za darilo sem dobila električni voziček, a še nisem zbrala dovolj poguma, da bi se z njim sama odpeljala po opravkih, na bankomat, v trgovino, na pokopališče ... Osebno asistenco si predstavljam tako, in to je tudi njen smisel, da z njeno pomočjo ohranim čim več tistih stvari, ki sem jih počela, preden sem zbolela. Ker tega ne morem, se počutim socialno izolirana. Potrebujem nekoga, ki bo šel z menoj po opravkih, ki me bo spremljal na zdravljenju v zdravilišču, kamor pač ne morem sama in zato se mi zdravstveno stanje slabša ... A države to očitno ne zani-

ma,« našteva Andreja. Njena prošnja za odobritev pravice do več ur osebne asistencije je bila že dvakrat zavrnjena,

postopek je zdaj že dve leti na sodišču.

»Ne želim si več ur pomoči zato, ker bi hotela izkorišča-

ti sistem, ampak zato, ker to pomoč potrebujem. Veste, pri osebni asistenci gre za zelo intimne stvari. Mislite, da si želim, da me kdorkoli gleda golo pod tušem in da posega v moj intimni svet?« poudarja.

Poziv k pravičnejši osebni asistenci

Andreja Pader ob opozarjanju na neurejenost sistema in na pomanjkljivosti v zakonodaji glede osebne asistencije izpostavlja več konkretnih predlogov za izboljšanje sistema. Ena od največjih krivic se ji zdi to, da invalide ocenjujejo neusposobljene komisije oziroma da slednje pogosto nimajo medicinskega znanja, kar vodi do nepravičnih odločitev. »V komisiji so na primer kineziolog, učitelj telovadbe, socialni delavec, ni pa zdravnika, ki bi moral biti. Govori se si-

cer, da naj bi bil po novem v komisiji tudi strokovnjak s področja zdravstva, ki pa ga bo izbrala država. Kar je spet velik nesmisel. Kako bo ta zdravnik, ki me ni nikoli videl, lahko ocenil, kakšno pomoč potrebujem?« se sprašuje. Smiselno po njenem bi bilo, da bi bil v komisiji osebni zdravnik oziroma specialist, ki je uporabnika zdravil, saj le ta lahko ustrezno oceni njegovo zdravstveno stanje. Absurdno se ji tudi zdi, da člani komisije pri uporabnikih izpostavljajo to, česa slednji ne zmorejo, namesto da bi pri njih iskali tisto, kar zmorejo oziroma kar bi s pomočjo lahko počeli. Andreja zase pravi, da bi na primer lahko štirikrat letno opravila limfne drenaže, a jih ne more, ker nima pomoči. Njeno zdravstveno stanje se zato slabša in tako je v dveh letih pristala na invalidskem vozičku.

Sogovornica med drugim opozarja tudi na visoko stopnjo zavrženih vlog, kar po njenem mnenju kaže na sistemske pomanjkljivosti. Ob tem poudarja, da mora biti obrazložitev odločbe jasna in razumljiva, da bo uporabnik razumel, zakaj je bila njegova prošnja zavrnjena in na podlagi česa je bila sprejeta takšna odločitev. Podpira spremembo zakonodaje, ki bi zagotovila objektivno in pregledno ocenjevanje potreb uporabnikov.

Boj za Filipa in za pravičnost

Andreja je bojevnica. Čeprav se sama spopada z zdravstvenimi težavami, ostaja Filipova glavna opora. A dejstvo je, da njena bolezen vpliva tudi na sinovo psihično stanje. »Filip je žalosten, ker ima bolno mamo. Vsak dan mi govori, naj grem nekam, kjer mi bodo pomagali. Sprašuje me, kje me boli. In potem me masira in mi poje, da bi mi olajšal bolečine ... A bistvo, na katero želim opozoriti, je, da ljudi, kot je Filip, po našem odhodu še povohal ne bo nihče. Asistenca, prava asistenca, je rešitev. A ne v Sloveniji, kjer nas ocenjujejo neusposobljene komisije in kjer mnenje zdravnikov ne šteje,« pravi Andreja in dodaja, da energije, ki jo izžareva Filip, nihče na tem svetu ne sme ustaviti.

Foto: osebni arhiv Andreje Pader

O pravici do osebne asistencije, številu ur in vsebini odloči center za socialno delo na podlagi mnenja strokovne komisije. Slednja je izvedenski organ, ki deluje v okviru Inštituta RS za socialno varstvo. Člani komisije so strokovnjaki, ki imajo najmanj štiri leta strokovnega in praktičnega znanja s področja invalidskega, socialnega in zdravstvenega stanja. Vsaj en član komisije mora imeti stalno prebivališče v statistični ali sosednji statistični regiji, v kateri ima stalno ali začasno prebivališče uporabnik oziroma upravičenec do osebne asistencije. Komisija izdela mnenje o številu ur in vsebini osebne asistencije na podlagi osebnega razgovora z uporabnikom oziroma njegovim zakonitim zastopnikom na domu uporabnika. Pri ocenjevanju vrste, vsebine in obsega potreb komisija in uporabnik oziroma zakoniti zastopnik uporabljata ocenjevalni obrazec o dejavnostih, za katere uporabnik potrebuje pomoč in jih sam ne more opraviti. Uporabnik ali njegov zakoniti zastopnik z izvajalcem osebne asistencije pripravi izvedbeni načrt, ki je pisni dogovor o storitvah osebne asistencije.

Vir: Gov.si

Filip je izjemno nadarjen glasbenik. Nastopal je z znanimi glasbeniki, pel je celo z Andreo Bocellijem.

Na dveh kolesih po Gruziji

Motoristični odklop med Evfratom in Kazbekom

Cerkov Gergeti
Trinity –
simbol Gruzije

Včasih se potovanje začne z dežjem – ne neprijetno, temveč kot preizkus trdoživosti. S prijateljema Matjažem in Vinetom smo se na pot odpravili v motorističnih dežnih oblačilih. A kmalu po Zagrebu je vreme stopilo na našo stran in pred Sofijo se je pokazalo sonce. Prvo noč smo prespali v Pazardžiku, tisoč kilometrov od doma. Drugi dan smo prestopili turško mejo in po osemsto kilometrih avtoceste do Eskişehirja sta se zgodila le dva omembe vredna dogodka. Števec na mojem motorju se je obrnil na sto tisoč in Matjaž jo je srečno odnesel ob trčenju od zadaj.

POLONA ZAKOŠEK

Tretji dan, ko smo prispeli globoko v Turčijo, se je začelo tisto pravo potovanje.

Skrenili smo z avtoceste. Na poti do Kapadokije, kjer smo bili že leto pred tem, smo se ustavili v enem največjih slanih jezer na svetu Toz Gölü in ugotovili, da se turistom flamingi še vedno skrivajo.

V Kapadokiji smo zavili na razgledno točko nad Göremejem. Z vrha vulkanske skale je čudovit razgled na mesečevo pokrajino, mesto Göreme pa je videti kot v gnezdu. Še približno štiri ure dneva smo imeli na voljo, zato smo se odločili, da ne bomo čakali na jutranje babilone. Noč nas je ujela v Kayseri.

V Evfratovem kanjonu: adrenalinska epopeja

Napočil je dan največjega izziva na poti. Dark canyon Evfrat, ena najbolj ekstremnih cest na svetu. Na vrhu planote s čudovitim razgledom na travnato oblečeno kamenjem, v predorih vozili po blatu in lužah, ki so bili posledica deževja preteklih dni. Na nekaterih delih nezavarovane ceste si nisem upala gledati v levo, v prepad. Najtežji del je bil zagotovo vzpon po kamnitem vozišču tik pred vrhom. Na koncu pa evforično navdušenje. Zmogla sem, ne bi pa šla še enkrat. Najbrž. Zapeljali smo v slikovito vasico Kemaliye, ki je vpisana v Unescov seznam kulturne dediščine in rahlo spominja na Švico, le da je bistveno cenejša. Privoščili smo si kosilo na žlico. V domači gostilnici, kjer smo pogledali v lonce, kaj

imajo v ponudbi. Zelo okusno je bilo. Pot je od tam naprej peljala po fantastični cesti z neopisljivo čudovito pokrajino. Vse do Erzincana. Že v temi smo natočili gorivo in se ogreli z brezplačnim čajem.

Pokrajina, ki jemlje sapo

V torek smo vozili po planoti, visoki precej več kot tisoč metrov in kar nekajkrat šli čez prelaze, visoke več kot dva tisoč metrov. Pokrajina vzhodne Turčije je prava paša za oči, občudovala sem zemeljske barve, ki si jih še v domišljiji težko priključiš. Za vsakim prelazom se odpre dolina z razgledom na hribe, ki kar valovijo drug za drugim in se nadaljujejo tudi čez mejo.

Popoldne smo na mejnem prehodu Vale prestopili v Gru-

zijo. Pred izstopom iz Turčije smo morali plačati kazen za prehitro vožnjo. 35 evrov na motor, kar je še malo, glede na to, da so nas kar pogosto ustavljali. Policija in vojska.

V Gruziji so nas pozdravile ceste z značajem

Ob vstopu v Gruzijo smo zavarovali motorje, zamenjali denar in dan končali v Akhaltsikhe. Večer smo preživeli v trdnjavi Rabati Castle, muzeju kulturne dediščine iz 9. stoletja, ob lokalnem pivu in žganici.

Najbolj očitna razlika med Turčijo in Gruzijo so poleg življenjskega standarda ceste. V Turčiji so že običajne ceste ločene v dvopasovnice ter zaradi velikih razsežnosti in ugodne pokrajine precej ravne. V Gruziji se precej zožijo in so polne presenečenj. Poleg lukenj, prometnega kaosa, prehitevanja po levi ali desni, vožnje vzporedno, kar že samo po sebi zahteva polno pozornost, so na cesti še domače živali. Lokalna praksa je, da se krave prosto sprehajajo naokoli in nič nenavadnega ni, če ležijo v senci dreves, ki padajo na cesto. Srečaš lahko še konje, ovce, prašiče, perjad.

Da so krave povsod, poskrbijo kar lastniki sami. Ogradijo namreč posesti, kjer jih ne želijo, in to so po navadi domačije. Tako se pasejo naokoli in se zvečer vračajo v domači hlev.

Še preden smo naslednje jutro zapustili mesto, sta morala fanta opraviti test alkoholiziranosti. Postavila sem se v vrsto za pihanje, a je policist rekel: »Madam, no problem.« Ker smo vzorni vozniki, kar zadeva alkohol, in nazdravljamo, šele ko parkiramo, ni bilo kazni.

Diamant v soteski in balon nad Tbilisijem

Na poti v Tbilisi smo se ustavili na mostu Diamond. Stekleni most prek soteske Dashbashi z diamantno konstrukcijo na sredini privablja z izvirno konstrukcijo, obiskom kanjona in slapov, mene pa je bolj kot to pritegnila adrenalinska ponudba. Zipline na kolesu čez 240 metrov široko globel.

Cesta in pokrajina od tam čez Orbeti in proti glavnemu mestu sta bili prava motoristična poezija, vijugasta, uživaška.

V Tbilisiju je bil promet kot v vseh prestolnicah: bolje bi se mu bilo izogniti. Tako je tudi na hitro padla odločitev, da se

Ushguli, najvišje naseljena vas v Evropi

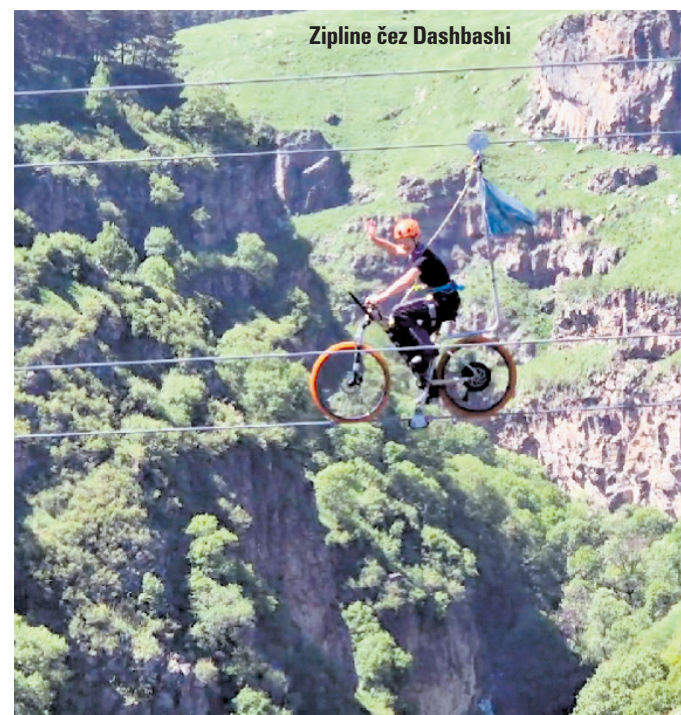
Dark canyon Evfrat, ena najbolj ekstremnih cest na svetu

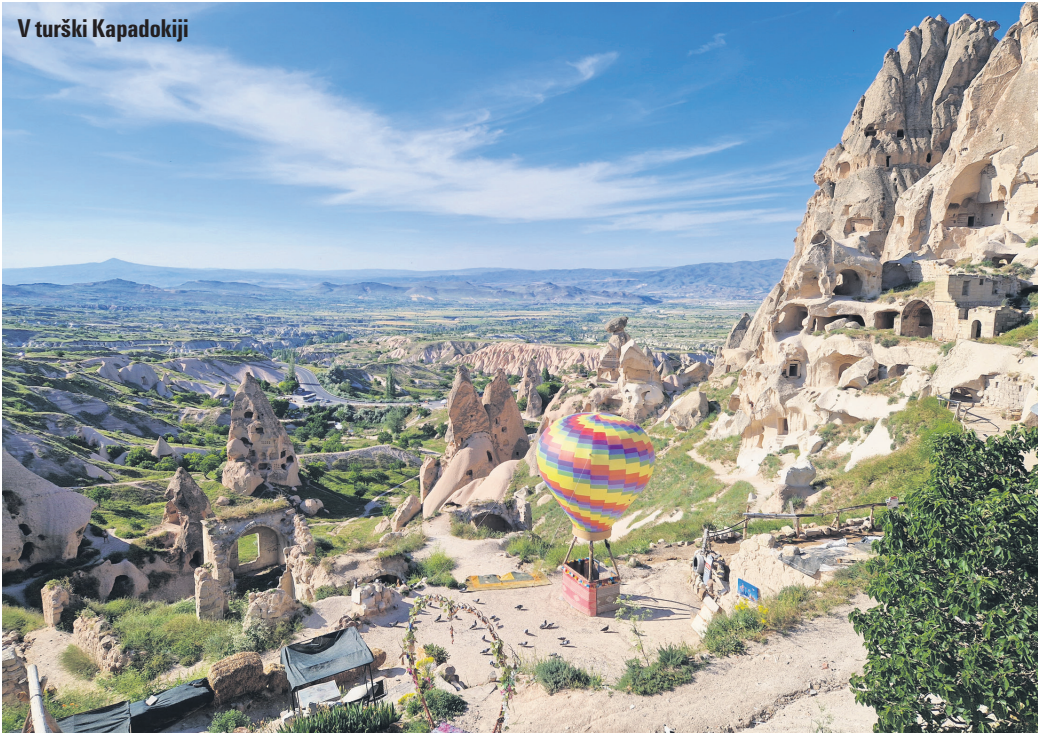
Trije popotniki – pogled z Ushgulija

Gospa nam je na hitro pripravila kosilo.

Zipline čez Dashbashi

naslednji dan ne bomo več vračali v prestolnico. Mesto smo si ogledali zvečer v soju lučk in z balona. Čudovito. Ena od znamenitosti mesta je sodobno oblikovan Most miru čez reko Kuro, darilo italijanske vlade Gruziji, ki je bil v nočnih urah še posebej lep in predvsem prazen. Taksist nam je med vožnjo do središča predstavil nekaj točk, ki jih je treba obiskati. Trdnjavo Narikala, najpomembnejši srednjeveški grad v Gruziji, kamor pelje gondola, gruzijsko pravoslavno katedralo Holy Trinity Cathedral of Tbilisi, spomenik materi Gruzije. Vse to smo prihranili za naslednje dopoldne.

Cerkev Gergeti Trinity in poti po zgodovini

Iz Tbilisija smo startali sredi dneva pri 32 stopinjah Celzija. Po gruzijski vojaški cesti smo zavili proti Kavkazu. Na poti proti Kazbegu je bil večji zastoj. Gonjači na konjih so po cesti gnali čredo ovc na gorske pašnike, po moji oceni približno deset tisoč. Nepregledna množica. Menda je to v maju in juniju pogosta situacija. Pokrajina južne planote Velikega Kavkaza je neopisljivo čudovita. Pogledi na hribe so tako veličastni, da sem morala paziti na ritem dihanja. Kmalu po Jvari passu na 2.395 metrih smo peljali mimo smučišča Gudauri. Ustavili smo se na osupljivi razgledni točki, kamor so postavili barvit polkrožni spomenik rusko-gruzijskega prijateljstva. Še nekaj dobrih ovinkov lepe ceste in v Stepatsmindi smo parkirali tik pred dežjem.

Jutro je bilo sveže in oprano. Iz apartmaja smo na vrhu sosednjega hriba videli cerkev Gergeti Trinity – simbol Gruzije. Do nje pelje pred kratkim asfaltirana cesta. Ob njej so v dolini reke Terek kot filmska kulisa prostrani pašniki s konji. Vrh hriba, kjer stoji ljubka majhna cerkev, je odlično izhodišče za pohode po hribih Kazbeka, katerega vrh meri 5.054 metrov. Nam, toplo oblečenim, je ponudil krasne kulise za razglede na gorovje in doline Kazbeka.

Bili smo tako blizu Rusije, da smo morali zapeljati do meje. Proti zahodu smo se vračali po poti prejšnjega dne, ker druge možnosti ni. Izognili smo se Tbilisiju in se ustavili v mestu Gori, Stalinovem rojstnem kraju. Ogromen muzej so mu postavili, vreden ogleda. Pred vstopom stoji pod nadstre-

škom ohranjena Stalinova rojstna hiša, ob muzeju je razstavljen moder železniški vagon, ki je bil v času uporabe nadvse sodobna zadeva.

Naša končna postaja ta dan je bilo tretje največje mesto te države, Kutaisi. Petkov večerni sprehod po živahnem starem mestnem jedru je potrdil, da ima kraj dolgo zgodovino, a seveda tudi sodobno nadgradnjo. Vroč sobotni dan je bil kot nalašč za premik na hladno v Narodni park Martvili Canyon. Erozijski kanjon reke Abasha je podoben Tolminskim koritom, le da je kanjon višji in daljši. Sprehodili smo se po zavarovanih poteh čez kanjon in ob njem ter se pustili s kanujem zapeljati po reki.

Po zelenih hribih do najvišje naseljene vasi v Evropi

Zajahali smo naše »konje« in nadaljevali pot proti pokrajini Svaneti.

Super urejena ovinkasta cesta je vodila do sotočja rek Nenskra in Enguri. Od tam je sledila luknjasta betonska pot z občasnimi odseki, ki jih je utrgal plaz. In tako vse do Mestie,

kjer se že čuti porast turizma. Kraj v središču spominja na italijanske vasice v Dolomitih. Na pobočju v starem delu, ki je pod Unescovo zaščito, seveda ostaja pristnost svanetskih naselbin, za katere so značilni visoki obrambni stolpi. Enega si je možno ogledati tudi od znotraj in se povzpeti po strmih lestvah vse do vrha. V tem zgodovinskem starem delu že nekaj let prebiva Slovenka Ana, odlična poznavalka gruzijske kulture. Lepo je bilo poklepetati z njo in njeno deklico Saro. Veliko smo izvedeli o deželi iz prve roke.

Deseti dan našega potovanja po Gruziji smo obiskali najvišjo stalno naseljeno vas v Evropi. Leži v kavkaškem gorovju na 2.150 metrih višine in je zaradi srednjeveške arhitekture del Unescove dediščine. Do tja vodi cesta, ki ni bila najbolj primerna za naše motorje in še deževalo je ponoči, zato smo najeli terensko vozilo. Pot ob kanjonu reke Enguri je bila v zadnjem delu precej razmočena, z blatinimi odseki, ob dežju s potoki čez cesto. Pokrajina nam je vzela dih. Osupljiv gorski razgled, zeleni hriboviti pašniki, v ozadiju zasneženi vršaci. V

NAVDUŠITE NAS S POTOPISOM!

Z Novim tednikom naokrog

Avtorje najboljših treh potopisov čakajo

LEPE NAGRADE!

GALANTERIJA

BAGS & MORE

PAPIRNICAR

OFFICE & MORE

Pokrovitelj akcije

Ushguliju so štiri vasice. V tej, kjer smo se ustavili, se že precej pozna vpliv turizma. Opaziti je bilo mogoče kar precej novogradenj, ki niso več v skladu s tradicionalno kulturno dediščino. V vasi so dolga leta živeli po družbenih pravilih, ki so jih izoblikovala stoletja tradicije in izročil. O tem je bil leta 2017 posnet tudi večkrat nagrajen film po resničnem dogodku z naslovom Dede. Ogledali smo si ga v kinu v Mestii. In to s slovenskimi podnapisi. Vrteli so ga posebej za nas tri in na koncu smo srečali in celo poklepetali z režiserko Mariam Khatchvan.

Mestia je bila skrajna točka naše poti. Kar malo otožna sem bila, ko smo v deževnem jutru zapuščali te čudovite kraje. Vračali smo se po isti betonski cesti. Ni druge izbire, razen če bi imeli motorje za brezpotja. Na poti nazaj smo se ustavili pri ogromnem, petem največjem jezu na svetu Enguri damu, ki ga tržijo s turističnimi ogledi. Preganjal nas je čas, zato smo izbrali krajšo, enourno različico. Turbine bomo pogledali kdaj drugič.

V kraju Poti je za nami z lučmi in s sireno privijala poli-

cija. Umikali smo se, ker smo predvidevali, da je na nujni vožnji. Izkazalo se je, da smo naredili hud prekršek. V deželi, kjer so cestnoprometni predpisi španska vas, kjer se prehitava v škarje, po desni ali levi, se vozi vzporedno in maha motoristkam, smo si dovolili prehitovati čez polno črto. Policist je bil precej hud, a je vseeno kazen z zagroženih tisoč znižal na trideset evrov. In pihati sta morala fanta. Meni so prekršek oprostili. Rekel je: »Yo, woman. First time warning, no charge.« (Ženska, prvič vas samo opomnim, brez kazni.) Do Batumija na Črnem morju so mi najbolj ostale v spominu krave. V črnemorski Las Vegas smo prispeli, ko je bilo sonce še precej visoko. Zapeljali smo do plaže, se sprehodili po sodobnem obmorskem sprehaljšču in še z zadnjimi »geli« nahnarili popotniške želodce. Cene prenočišč so bile nekaj kilometrov naprej, čez mejo, višje, zato smo se z lahkoto odločili za še eno noč v Gruziji.

Ko je sonce vzhajalo nad Batumijem, smo se poslovili od krav, ki so postale skoraj sopotnice naše poti. Vijugali smo

po panoramskih cestah Turčije vse do zgodovinsko zanimivega mesta Silivri. Od tam nas je čakalo dva dni in malo več kot 1.300 kilometrov do doma. Vedeli smo, da bo to avtocesta, tako je bilo tudi v načrtu.

Pri Edirneju smo vstopili v Bolgarijo, peljali mimo Sofije, na mejnem prehodu Gradina stopili v Srbijo in prespali v Jagodini. Za soboto je ostala še pot mimo Beograda in Zagreba. Na Obrežju smo spili še zadnjo skupno kavo in se vsak po svoji poti odpeljali proti domu.

Kavkaz v srcu

Gruzija v spominu ostane kot dežela presenečenj. Meni sta v srce vtisnjena Svaneti in Kazbek – pokrajini, ki dihata z nebom. Čudovita, prijazna, cenovno dostopna in presenetljivo čista dežela. Ceste? Kot zgodbe, vsaka s svojim zasukom.

Skupaj smo prevozili več kot osem tisoč kilometrov. Bila je pustolovščina, ki se ne meri zgolj v razdalji, temveč v trenutkih, ki smo jih ujeli. In v družbi, ki iz kilometrov dela spomine.

Foto: osebni arhiv

Verica Skok (prva z leve) je povezala ljudi – za pomoč drugim.

Humanitarno društvo Vera iz Štor

Kakovostno preživet prosti čas

Kadar ne pomagajo ljudem ali živalim, pomagajo okolju. Udeležujejo se čistilnih akcij, ki v dobri družbi hitro minejo, rezultat pa osreči srce. Idej, kako narediti svoj kraj lepši, jim preprosto ne zmanjka: bodisi obiščejo brezdomce ali polepsajo dan naključnemu mimoidočemu. V Sloveniji smo precej dobrodelnih, zato se nam nemara zdi, da je malo tistih, ki so v stiski in potrebne pomoči ne bi dobili. A Verica opaža, da je to lahko le lažen vtis. »Ljudje v stiski se pogosto ne znajdejo, zato jih je treba malce 'potipati'. V našem domačem kraju, kjer se med seboj poznamo, je to veliko lažje. Ko vidimo, da nekdo potrebuje pomoč, ponudimo roko in pomagamo. Ne samo z oblačili, tudi s hrano, gospodinjskimi aparati, pohištvom, komu morda pomagamo zgolj napisati prošnjo, ki je sam ne zna. Včasih kdo potrebuje pomoč ravno toliko, da preživi do naslednje plače ali pokojnine, tudi takrat priskočimo na pomoč. Stojnice imamo zato, da občani ne pozabijo, da smo tu zanje. Vsako težavo pa se trudimo rešiti čim bolj diskretno, da lahko človek, tudi ko se nad njim zgrinjajo temni oblaki, ohrani svoje dostojanstvo.« Komu kdaj pomagajo že samo z lepo mislijo, pogovorom ali objemom. Nikoli ne veš, kdaj komu pride prav – danes tebi, jutri meni.

Včasih je pogovor vse, kar potrebujejo

Verica sklene najin pogovor z naslednjo mislijo: »Če zgolj eno ómiko osrečim z novim predpasnikom, prtom ali knjigo, je moj dan izpopolnjen, saj sem nekomu pričarala drobnih trenutek sreče. Nekdo se je spomnil nanjo in ji polepsal dan. To pa je vse, kar šteje.« Ena njenih največjih želja, odkar imajo stojnice, je, da ljudje ob njih postojijo, tudi če nič ne potrebujejo – da malo poklepetajo. Pogosto ji kdo pove, kako prijetno mu je bilo spregovoriti tistih nekaj besed, ker doma nimajo nikogar, s komer bi se lahko pogovarjali. Tako so se sčasoma naučili še nečesa: da sta včasih pogovor in čas, ki ga človeku nameniš, vse, kar ta potrebuje.

Foto: osebni arhiv

Včasih pomaga že objem

Vsak kraj bi moral imeti takšno humanitarno društvo, sem pomislila, ko sem izvedela za humanitarno društvo Vera, ki deluje v Štorah. Ustanovila ga je tamkajšnja krajanka Verica Skok iz preproste želje, da bi kar najbolj pomagala sočloveku. »Stiska in revščina sta še vedno tabu temi, o katerih se ne govori, društvo pa s svojimi člani lažje spremlja, kdo v naši bližini potrebuje pomoč in kakšne vrste naj ta bo,« pravi. Med njihovimi mnogimi dobrodelnimi deli pa so se spletla tudi močna in trajna prijateljstva.

LARA JELEN

V mladosti si je Verica Skok želela postati medicinska sestra, a je zaradi bolezni nato končala šolo za bolničarko. Želja po pomoči pa jo je spremljala še naprej. Zato je pred dvema letoma ustanovila svoje humanitarno društvo, ki mu je nadela ime Vera, ker je bilo njeno ime v Štorah že poznano po dobrotah, poleg tega pa vera pomeni tudi upanje. In prav slednje si

želi deliti med soljudi. Sokrajanom skupaj z drugimi člani društva pomaga z izmenjavo in zbiranjem oblačil, obutve, pohištva, hrane in tistega, kar nekdo v nekem trenutku pač potrebuje. Ker se zavedajo, da je marsikomu še vedno težko priznati, da potrebuje pomoč, so se znašli in pred časom začeli projekt mala klopca. To so postavili v spodnjih Štorah, nanjo pa lahko

kdor koli odloži še kakšno uporabno stvar ali vzame tisto, kar potrebuje, in to kar tako mimogrede, ne da bi moral komur koli razlagati, kaj je vzel. Imajo tudi tematsko stojnico, ki je enkrat mesečno postavljena na Lipi, kjer po enakem načelu ponujajo ljudem oblačila, obutev, posodo, igrače in podobno.

Kava z razlogom

Še en njihov navdušujoči in nagrajeni projekt je poimenovan Kava z razlogom. Namenjen je starostnikom, ki bivajo v tamkajšnjem domu za starejše občane. »Povabimo jih, da gredo z nami na kratek sprehod, nato pa jih v bližnji kavarni pogostimo s kavico. To vedno spremljajo prijetni in zanimivi pogovori, radi se kaj pošalimo in kdaj kakšno tudi zapojemo,« je ponosna Verica, ki pravi,

da je dan lepši, ko nekomu pomagaš ali zanj storiš nekaj dobrega. Člane ekipe, ki se je pridružila njenemu društvu, je zbirala po dobrosrčnosti. »Ni jih bilo težko najti,« pripomni.

Prostovoljstvo zbližuje

Zvezdana Holcinger je bila prva, ki jo je že takoj na začetku povabila, da se kot prostovoljka včlani v društvo. »Poznala sem jo že od prej in vedela, da je velika zaščitnica živali, poleg tega je že pred tem vedno priskočila na pomoč, kadar sem na družbenih omrežjih objavila, da kaj zbiramo v dobrodelni namen. Z društvom sodeluje že od njegovih začetkov,« razlaga Verica in dodaja: »Med Zvezdano in Darinko Marinkovič se je prav zaradi dela v prostovoljstvu spletla posebna

vez. Čeprav sta živeli v isti občini, sta se pred tem le bežno poznali. Verjetno je bilo tako namenjeno, da ju združi obojestranska želja po nude nju pomoči. Vso dejavnost v okviru društva prevzemata z veliko odgovornostjo, disciplino in natančnostjo. To se društvu pozna po naraščanju prepoznavnosti, s tem pa tudi po prejemanju več donacij pomoči. Njuno prijateljstvo, povezano s humanitarnostjo, so opazili občani in tudi župan občine Štor, ki je obema podelil županovo priznanje,« je ponosna na svoji članici, ki delujeta še v Društvu proti mučenju živali Celje. Zvezdana ima doma kar šest mačk, vse so rešenke, k sebi jih je vzela v začasen dom, dokler zanje ne bi našli drugega lastnika, potem pa se je nanje tako navezala, da se jih je odločila obdržati kar za stalno.

Ko se jim ljudje približajo na stojnicah, jim je pogosto težko kaj vzeti, saj jih skrbi, da bi jih videli drugi in se bodo zato znašli na slabem glasu. Pa so se v društvu znašli in pripravili 24-urno stojnico po načelu Vzemi ali pusti, kjer so na voljo različne stvari, posameznik pa jih lahko vzame kar mimogrede, ne da bi ga pri tem kdor koli videl.

Na kavi z razlogom. Starejšim občanom Štor takole polepsajo dan.

Medgeneracijski tabor

Junija so članice Društva za razvoj civilnih iniciativ Most Žalec tudi letos preživele nekaj nepozabnih dni na tradicionalnem medgeneracijskem taboru v sodelovanju s Centrom za socialno delo Savinjsko-Šaleška, enota Žalec. Letos so se družile v Termah Olimia pod sloganom S smehom in prijateljstvom v poletje.

Tabor, ki neprekinjeno traja že od leta 1995, ima poseben namen – spodbujanje medgeneracijskega sodelovanja, prenos izkušenj, medsebojno razumevanje ter ustvarjanje prostora za solidarnost in pomoč. Na njem se na edinstven način srečujejo in povezujejo tri generacije: otroci, starejši in srednja generacija, ki s strokovno podporo skrbi za vsebinski in organizacijski okvir.

Poleg vsakoletne osrednje teme, ki usmerja program, je največja vrednost tabora prav v živih stikih. Udeleženci so z igro, ustvarjalnimi delavnici, pogovori in skupnim bivanjem gradili medsebojno

zaupanje, razumevanje in občutek pripadnosti.

Za otroke je bila to še posebej dragocena izkušnja – prejeli so toplino, pozornost in podporo starejših, ki so v njih videli vnuke, s katerimi lahko delijo del svoje življenjske modrosti. Posebej ganljivi so bili večeri, ko so članice skupin za samopomoč pripovedovale zgodbe iz mladosti, ki so v otrocih vzbudile radovednost, empatijo in spoštovanje do starejših.

Letos nam bodo ostali v spominu tudi koncert skupine Tabu, nastop udeležencev Pokaži, kaj znaš ter obisk Koče pri čarovnici in minoritskega samostana v Olimju. Zadnji dan smo zaključili s kosilom na Jelenovem grebenu in z druženjem z jeleni.

Udeleženci tabora so ponovno potrdili, da – ne glede na starost – vsi potrebujemo povezanost, bližino in občutek, da smo sprejeti. Prav tabori, kot je ta, so pomemben prispevek k socialni vključenosti in grajenju bolj povezanih skupnosti.

Tudi v Slovenski filantropiji, PE Hiša Sadeži družbe Žalec, v poletnih mesecih ne manjka živahnega dogajanja. Med počitnicami tam poteka otroški počitniški tabor, ki ponuja raznolik program in priložnost za dragoceno medgeneracijsko povezovanje.

Povabilu so se odzvali tudi člani društva Most Žalec, natančneje skupina Mavrica, ki se sicer redno srečuje prav v prostorih Hiše Sadeži družbe. Z otroki so preživeli dan, poln sodelovanja, učenja in srčnih trenutkov.

Posebno doživetje je bilo ob pripovedovanju Iva in Lidije, ki sta otroke popeljala v čas obiranja hmelja nekoč in z njimi delila počitniške spomine iz mladosti. Pogovor je nadgradil tudi mlad fant s kmetije, ki je slikovito opisal, kako danes poteka gojenje in obiranje hmelja – od rasti na žičnicah do obiralnih strojev. Nastala je zanimiva izmenjava znanja o hmeljarstvu v občini Žalec – včeraj in danes.

Za telesno razvedrilo je poskrbel Stanka, ki je otroke vodila skozi razgibavanje in športne igre z žogo, pri čemer

je poudarila pomen varnega gibanja. Kulturno noto dnevu je dodala Fani, ki je s svojim toplim glasom brala pravljice in otroke popeljala v čarobni svet domišljije.

Skupaj so gradili prijateljstvo, sodelovali, se poslušali in učili drug od drugega. Ob

koncu srečanja je štirinajst otrok in štiri odrasle spremljal lep občutek bližine – ter obljuba, da se bodo še srečali. Počitnice so še dolge, priložnosti za druženje pa nešteto.

Zahvaljujemo se Občini Žalec, Centru za socialno delo Savinjsko-Šaleška, enota Žalec,

udeležencem medgeneracijskega in poletnega tabora ter vsem podpornikom programa. Tovrstno sodelovanje si želimo tudi v prihodnje in verjamemo vanj.

Hvala vsem!
DRUŠTVO MOST ŽALEC
IN HIŠA SADEŽI DRUŽBE

Polna dvorana dvorca Strmol v Rogatcu

Razstava likovnih del Erne Ferjanič na dvorcu Strmol

Na dvorcu Strmol v Rogatcu so odprli razstavo slik Erne Ferjanič. Slikarka je povedala, da je to najnovejši cikel, ki je nastajal zadnji dve leti, in prikazuje 50-letno pot njenega umetniškega ustvarjanja.

Dela so zelo zanimiva, posebna, saj gre za kolaže iz recikliranih gradiv, ki bi sicer končala v smeteh, umetnica

pa jim je dala novo življenje – odpadke spreminja v umetnine. Pri delu uporablja čipke, mrežice, vrvice in vrvi,

kose tkanin, juto, kokosova vlakna, akrilno pasto, pesek, ponekod dodaja zlate lističe, večkrat dela patinira z zlato akrilno barvo in s tem doseže, da nitke, ki bi sicer ostale nevidne, izstopijo v vidno polje.

Na odprtje je prišlo veliko ljudi, da je bila dvorana dvorca napolnjena do zadnjega kotička; prišli so Ernini slikarski kolegi iz Slovenije in tujine, bilo je veliko prijateljev od blizu in daleč ter domačinov. V programu je nastopil mlad pianist Hugo Ferjanič, ki je svoje izobraževanje začel v glasbeni šoli v Rogaški Slatini pri prof. Desnici, zdaj ga nadaljuje v Glasbeni šoli Celje pri prof. Mavriču. Z dvema skladbama je zaslužil velik aplavz.

Slike na razstavi je predstavil Alojz Konec, akademski slikar, pedagog, likovni teoretik in pisec, ki se je zelo poglobil v vsebino slik, v gradnjo in

pomen in kot dolgoletni prijatelj, poznavalec strokovno in pretanjeno opisal celoten opus Erninih slik. Bogato in pestro ustvarjanje Erne Ferjanič na več področjih je na kratko predstavila Ksenija Korez iz Zavoda za turizem, kulturo in razvoj Rogatec in tudi vodila ves program. Ob množici obiskovalcev je Erna Ferjanič povedala: »Odprtje razstave je za slikarja praznik, saj takrat pokaže, kaj je ustvarjal v nekem obdobju in se s svojim delom nekako razgali pred občinstvom; ta praznik je najlepše praznovanje s prijatelji in nocoj jih ne manjka. Res sem vesela tega obiska, to je večer za spomine.«

Razstava bo na ogled do 24. avgusta, tako da bodo dela lahko videli tudi mnogi dopustniki.

Besedilo in foto:
MILENKA BLAŽEVIČ

Odličen uspeh na ekonomski olimpijadi

V Bakuju se je končala 8. mednarodna ekonomska olimpijada, na kateri je sodelovalo 258 tekmovalcev iz 52 držav. Slovenijo je zastopala petčlanska ekipa, v kateri sta bila tudi maturanta 1. gimnazije Celje Matija Lakner in Žiga Vučajnk.

Ekipa si je v izjemno zahtevni konkurenci priborila kar dve bronasti medalji, eno od njiju je osvojil prav naš Matija.

Že uvrstitev na olimpijado je izjemen dosežek, osvojena medalja pa je še dodatna potrditev, da se trud in znanje obrestujeta. Matiji in Žigi iskreno čestitamo ter jima želimo prijetne počitnice ter veliko uspeha na njuni nadaljnji študijski poti.

NATAŠA PEUNIK

Žiga Vučajnk in Matija Lakner sta dosegla odmeven uspeh.

Nadžupnik Jože Vehovar je blagoslovil lipo.

Kresni noči na Juneževi domačiji

Z besedo, s pesmijo, z glasbo in blagoslovom lipe na Juneževi domačiji v Rogaški Slatini so zbrani dva večera ob svetlobi kresnic praznovali z bogatim kulturnim programom, ki so ga prvi večer oblikovali Mešani cerkveni pevski zbor Kostričnica, Moški pevski zbor Rogaška Slatina in Vokalna skupina Pegazove muze. Pesmi so se prepletale z recitacijami Literarnega društva Sončnica, program je povezovala Erna Ferjanič.

Za uvod v drugi večer sta zaigrala citrarka Helena Hartman in harmonikar Boštjan Letnar. V kulturnem pro-

gramu sta nastopila tudi Jože Čakš in Igor Habjan; prebirala sta pesmi in pripovedi o kresni noči ter o čarovniji rastlin

na to noč. Med govornicami nastopi je prepevala Vokalna skupina Vitis, oglasile so se tudi citre in harmonika.

Lipo na Juneževi domačiji je blagoslovil nadžupnik Jože Vehovar. Na obeh kulturnih prireditvah se je gospodar Miran Junež nastopajočim zahvalil in jih povabil na veselo druženje ob domačih dobrotah pred staro domačijo, ki s svojim šarmom očara in navduši obiskovalce.

Besedilo in foto:
MILENKA BLAŽEVIČ

Zabava ob začetku šolskega leta.

Šolačinkarije pred Citycentrom Celje

Ob začetku šolskega leta se marsikateri starš srečuje s stisko, še zlasti ko ne more omogočiti svojim otrokom, kar bi želel. Nekateri otroci so tako žal prikrajšani za marsikaj, tudi za druženje z vrstniki v šoli v naravi ali na taborih.

V naši medijski hiši Novi tednik in Radio Celje želimo pomagati. V petek, 5. septembra, od 16. ure bomo že tradicionalno s Citycentrom Celje in z Rotary klubom Celje pripravili prireditev Šolačinkarije. Na dobrodelni zabavi na zunanjem parkirišču pred Gala Caffejem pred Citycentrom Celje bomo otrokom omogočili prvovrstno zabavo, poseben poudarek bo namenjen preventivi in varnosti v prometu. K sodelovanju smo namreč povabili Policijsko upravo Celje, ki bo opozorila na varnost v cestnem prometu. Zavod Vozim bo poskrbel za e-skiro simulator. Na zaslonu bodo udeleženci s pospeševanjem in z zaviranjem videli simulacijo vožnje po ulici. Na cesti se lahko zgodijo nepredvidljivi dogodki, na katere se moramo pravilno in pravočasno odzvati z zaviranjem. Po končani vožnji boste dobili podatke o hitrosti vožnje, odzivnem času in zavorni poti.

Na prireditvi bosta z nami tudi otroški park Džungla iz Citycentra Celje in maskota Gibi. Organizatorji bodo poskrbeli za različne družabne igre. Za zelo zanimivo dogajanje bo letos poskrbel tudi Magic Aleksander, mednarodno nagradjen iluzionist. Program bodo obogatili še finalisti projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo iz savinjske regije.

Zamigali bomo s plesno skupino Superstar iz Celja

Na prireditvi bomo z dijaki in s profesorji strokovno-izobraževalnega centra Alme M. Karlin pekli dobrodelne palačinke in »šmorn«. Lahko se boste posladkali s sladledom. Prav gotovo bo navdušilo tudi napihljivo igralo – poligon. Prav tako bo na prireditvi vedno več kot dobrodošel srečelov, ki bo postregel z bogatimi nagradami.

Vstopnine na prireditev ne bo, zato si že danes rezervirajte 5. september za posebno doživetje ob začetku šolskega leta.

Na prireditvi Šolačinkarije brez odličnih palačink in tudi »šmorna« ne gre. (Foto: Andraž Purg)

Iluzionist Magic Aleksander bo pričaral izjemno čarovniško izkušnjo.

Maskota Viki bo tudi letos v torbi skrivala lepo darilo za mlade obiskovalce. (Foto: Andraž Purg)

Napihljivo igralo – poligon – bo postavilo podjetje Napihljiva igrala Košec. (Foto: Andraž Purg)

E-skiro simulator je navdušil na lanskih Šolačinkarijah pred Citycentrom Celje, zato bodo v Zavodu Vozim tudi letos poskrbeli, da bodo mladi lahko preizkusili simulator vožnje po ulici. Foto: Andraž Purg

Z nami bo plesna šola Superstar.

VSE ZA VAŠO PISARNO

• PISARNIŠKI MATERIAL
• NAJEM, SERVIS IN PRODAJA
MULTIFUNKCIJSKIH NAPRAV

BiRO bit
W: birobot.si
T: 03 425 6100

novi tednik

V podjetju Novi tednik & Radio Celje svojim naročnikom omogočamo prejemanje računa na e-naslov.

Pošljite svoj elektronski naslov na narocnine@nt-rc.si ali pokličite na tel. št.: **03 422 51 44**

Naročite se na tovrstno prejemanje računa in tako prispevajte k varovanju narave.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Ustanovitev Narodne čitalnice v Šmarju pri Jelšah

Narodna čitalnica v Šmarju pri Jelšah (5)

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Soseda je imela prometno nesrečo. Policistu je rekla, da je moški, v katerega se je zaletela, imel v trenutku nesreče pivo v roki. Policist ji je dejal, da lahko človek v svoji dnevni sobi počne, kar ga je volja.

Ko ste stari več kot 50 let in vam doktor reče: »Tam, kjer vas boli, si dajte ledene obkladke.«

Danes sem kupil v trgovini enkraten paradižnik. Ko sem ga povonjal, sem se čisto raznežil. Spominjal me je na otroštvo, na sandale Jugoplastika.

Danes sem spet pozabil, da bi moral v fitness. Tako je že tri leta.

Želel sem psa, ki bi mi čuval hišo. Medtem moj pes ...

Imam najpametnejši pralni stroj na svetu. Ko konča s pranjem, sam pride v dnevno sobo, da ga izključim.

Moje so samo kratke hlače, kratka majica in kopalke. Drugo je ženino.

»Rodili ste prekrasna dvojčka. Zakaj jočete?«

»Ne vem, kdo je oče drugemu.«

Kadar moški odpre ženski vrata na avtomobilu, ste lahko prepričani v dve stvari: ali ima nov avto ali pa drugo žensko.

Oven

Venera vam bo podarila uvid, kaj morate spremeniti in kje lahko izboljšate svoj odnos. Odlično se boste počutili doma in v krogu družine. Na drugi strani boste precej močnejši in kljub vsemu je prilagajanje v ljubezni ključ do ravnovesja in skladnosti. Delovni procesi bodo polni novih spoznanj in raziskovanja. Odkriti pogovori bodo prinesli ravnovesje in napredek. Čas bo ugoden za napredovanje, kjer je videti uspeh in dobro voljo. Ključno bo, da boste opravili osebno analizo in sledili novim spoznanjem.

Bik

Pred vami je teden, ko boste morali najti notranjo moč in slediti svojim občutkom. Srčni izvoljenec vam bo skozi namige pomagal uvideti, kam morate vlagati energijo. Če boste poslušali svoje srce, boste prejeli ključno sporočilo. Spremljali vas bodo tiha sreča, pozitivni odnosi in plodna sodelovanja. Omenjeno vam bo vtilo samozavesti, kar bo dobra iztočnica za poslovno rast. Dovoliti si morate slediti sebi in pri tem usmeriti svojo energijo v fokus, kajti tako pridejo rezultati.

Dvojčka

Dejstvo je, da bo pri vaši hiši precej dinamično in ob tem sledijo pozitivni preobrati. Merkur vam bo ponudil nekaj dobrih iztočnic za rast in v odnosu bodo sledili pozitivni preobrati. Venera vam bo podarila nekaj analitike in dobrih iztočnic za osebno rast. Pomembno bo, da boste znali slišati, kam morate vlagati energijo. Sprostila vas bo glasba; čas bo namenjen temu, da prepevate vesele pesmi, in tako bo prišlo ravnovesje.

Rak

Srčni izvoljenec vam bo prinesel paleto ugodnosti in vsekakor se bo potrdil. Jasno je, da boste v tem obdobju napredovali in da se bodo stvari razpletle pozitivno. Sodelavci vam bodo v pomoč in oporo. Zanimivo je, da boste morali narediti tudi načrt, kaj si želite, kaj so vaši cilji in kaj osebna motivacija. Naklonjenost boste čutili ob prijateljih, kjer se boste lahko iskreno pogovorili. Izgubljeno energijo vam bosta povrnila narava in delo na vrtu.

Lev

Ognjevitost se vam bo obrestovala ves teden in vendarle morate najti v sebi tudi dodatno moč in motivacijo. Modro bo, da se ta teden prilagodite in greste osvoboditi naprej. Jasno je, da boste v tem obdobju stopili v ospredje in odločno povedali svoje mnenje. Obdobje prinaša precej učinkovitih preobratov, spremljala vas bosta sreča in zadovoljstvo. Skozi duhovna znanja boste dobili uvid, kaj morate spremeniti in kaj sprejeti.

Devica

Mars v sebi skriva drznost, učinkovite rešitve in preobrate na bolje. Dovolite si stopiti korak naprej, spremljala vas bo osebna sreča. Brezpogojna ljubezen bo prinesla napredek in notranje zadovoljstvo. Denarno se boste znašli v labirintu drznih odločitev, a šteje previdnost. Sledili boste svojemu srcu in notranji mir boste našli v naravi ter med ljudmi. Odkrili boste svojo moč in tako spoznali, kaj lahko spreminite in do katere mere.

Tehtnica

Zelena barva vam bo prinesla notranji mir in tako bodo vaše odločitve pravilne. Zanimivo je, da se vam lahko izpolni srčna želja in spoznate svoje prave vrednote. Rdeča nit bodo pogovori, ki lahko prinesejo dodatno zaupanje. Pomembno bo, da v sebi najdete ravnovesje; dinamika obveznosti se bo na delovnem mestu obrnila v vašo korist. Venera vam bo podarila nekaj dobrih odločitev in smisel za analizo. Počasi se vendarle daleč pride, to bo tudi dobra iztočnica za napredek.

Škorpion

Magnetična energija vas bo pripeljala daleč, kajti čas prinaša prijetne energije. Res pa je, da boste morali najti čas za ravnovesje in slediti notranjim smerokazom. Na delovnem mestu se bodo zadeve obrnile v vašo korist in spremljala vas bodo modre odločitve. Pridobili boste informacije, na katere boste lahko ponosni, in v osebno pomoč vam bodo sodelavci. Mars vam bo pomagal razumeti širšo sliko in tako boste ponosni na svoje dosežke. Rdeča nit bodo sodelovanja, ki bodo glede na zvezdne namige plodna, in čas bo namenjen raziskovanju.

Strelec

Venera vam bo prinesla magnetično energijo in tako boste kos vsem nalogam. Odkriti morate svojo energijo in slediti smerokazom, ki vam bodo dani. Čas v sebi skriva modrost, kar bo dobra iztočnica za srečo, in tudi Venera vam bo namenila srečo. Prihajajo pozitivni preobrati glede denarja, kar vam bo prineslo zaupanje in okrepilo samozavest. Modro bo, da naredite načrt in tako spoznate, kaj spada v ospredje.

Kozorog

Rdeča nit bodo pogovori in brezpogojna ljubezen vam bo v pomoč. Spremembe so sestavni del življenja in pridobili boste tudi nekaj dobrih iztočnic za osebni napredek. Čas prinaša pametno rešitev in nagrado, kar vam bo v ponos. S svojim znanjem boste pomagali drugim ljudem. Bodite ponosni nase. Pomembno bo, da sledite svoji moči ter najdete energijo in ljubezen do sebe. Čas bo ugoden za sprostitve v naravi in pisanje svojih občutkov.

Vodnar

Občutili boste radost in posebno motivacijo. Saturn vam bo podaril varnost in pomembno bo, da najdete v sebi moč ter ozavestite nova spoznanja v vašem odnosu. Poglobili se boste v zadeve, s katerimi ste odlašali, in spremljala vas bo romantika. Kocke usode nakazujejo denarne premike, našli boste srečo in zadovoljstvo. Pozitivno bo tako na področju denarja kot poslovnih odločitev. Rdeča nit bodo odnosi in spremljali vas bodo premiki na bolje.

Ribi

Brezpogojna ljubezen vas bo polepšala in spremljala vas bosta notranja moč in volja. Odkrili boste, da so določeni odgovori v vas, in prepoznali moč preobrazbe. Pridobili boste informacije, ki vam bodo v pomoč in oporo. Dogodki se bodo odvijali v pričakovani smeri. Poglobili boste svoje znanje in Uran vam bo podaril nove ideje. Če boste osredotočeni, bo kmalu prišel uspeh. Poglobili se boste v skrita znanja, kjer boste napredovali.

Tadej Šink, horarni astrolog,
041 428 966

Nagradna križanka

3K	... BI RADI GNALI, PA ČREDE NIMAJO	ČLAN SAZU	BITJA, LJUDJE	OZNAKA BATERIJ	3K	SLOVENSKI KNJIŽEVNIK JARC	PODUHOV LJENOST	SAN ... JE MESTO V ITALJI	SLOVENSKI SLIKAR GROHAR
GLAVNO MESTO BAN GLADEŠA					OPRAVLJA MERITEV BELA, GLADOVNA				14
DEKORACIJA									13
AMERIŠKA IGRALKA WEST					STRAH PRED NASTOPOM				
SLAVILNA PESEM					AM. SKLAD. COPLAND		1		
SAN MARINO					AM. FILM. NAGRADA				
			15					DAŠ IZJAVO	SLOVENSKA REVUIA
KRIŽANKA & UGANKE	POLITIČNI, PROTESTNI, JAVNI	ZDRAV MLEČNI IZDELEK	PREBIVALEC LAOSA	DAJO V NAJEM	DECIMETER NASPROTNOST OD DA	TEHNOLOŠKI MOGOTEC (ELON)		... PREJ POMENI KAR SE DA HITRO	4
ELEGANTEN ŽENSKI ČE VELJ Z VISO KO PETO						PREBIVALKAZELENEGA OTOKA IZRAEL	20	NOVA ZELANDUJAMINISTR. ZA INFRASTR.	18
NASPROTNOSTOPEL					16	ŠVED. IND. KONCERN ...SDEN JE V NEMČIJ		MI2: ...TETA ESTERA BITI ... NE BITI	
OGRODJEREŠETA						LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE		ČASTITLJIV MOŽ	RAZSADITEV MAROGASTA
SLOVENSKA IGRALKA POČKAJ	17					AVSTR. IGRALEC FLYNN ČLAN VER. SKUPNOSTI V ZDA		VILNA JE V ... FRANCOŠKI SLIKAR (AUGUSTE)	
Povsod z vami	RAZMAJANE KAMEN ZA BRUŠENJE							RAZJEDE NA KOŽI VŠITEK	
DVOČLENIKI							19	NARCIS JE ZAGLEDAN ...	SL. LITERAT ZLOBEC NEKD. SL. KOŠARKAR (JAKA)
KAR IMA ČRNA IN NIMA ČETA	7					LJUBEZEN (ANG.)		MUSLI MANSKI DUHOVNIK	
MOLITE IN BOSTE ...									SRAMOTA NAREJEN S ČOPIČEM IN BARVAMI
POVEJ MI, ... HODIŠ, IN POVEJ TI, KDO SI									11
3K	AM. IGRALKA GARDNER SEŠTIČ, SEDMIČ, ...	2				JAMARSKA SEKCIJA ČEPRAV		ZAREBRNICA VRSTA PROJEKCIJE	
SESTAVLJE NA IZ 8 DELOV									6
SMUČARSKI KLUB						DREJČKOV MARSOVČEK		LETALEC VODIL JO JE ARAFAT	
BOLEZEN, KI POVZROČA VNETJE ŽLEZ SLINAVK	9							SREDIŠČE GORENJSKE ...DRANSKO MORJE	
SOSEDI AVSTRIJE									8
ANTON AŠKERC JE NAPISAL ... NESMRT NOSTI									10
						ITALIJANSKA TISKOVNA AGENCIJA			
								AMERIŠKA ZNAMKA ŠPORTNIH OBLAČIL	5

Nagradni razpis: 1., 2. in 3. nagrada – majica Novega tednika & Radia Celje.

Geslo iz številke 32: Zadnji mesec počitnic

Izid žrebanja:

1., 2. in 3. nagrado, majico NT&RC, prejmejo: Ivan Ribič iz Laškega, Marija Završnik z Vranskega in Silvo Bokal iz Celja.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade lahko dvignejo osebo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje v obdobju enega meseca.

Vedno z menoj!

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 19. avgusta.

Upoštevali bomo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo. Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si.

SUDOKU 687

						5	4	7
5				6	8			
9	1	4						8
8	5	1						
						6	2	1
	4			3	9			
						7	9	
7			2	5	3			
8	6					4		

SUDOKU 378

6			1		5	3		
8			4			7		
3	1		8			2		
		5			9		7	
		8			3	4	9	
		1	7		8		6	
9	8			2				4
	4							5
	2			6				

REŠITEV SUDOKU 686

7	8	6	5	9	1	3	2	4
3	2	5	8	7	4	1	9	6
9	1	4	6	3	2	8	7	5
2	9	8	3	6	7	4	5	1
5	6	1	4	2	9	7	3	8
4	3	7	1	8	5	2	6	9
1	7	3	9	5	8	6	4	2
8	5	2	7	4	6	9	1	3
6	4	9	2	1	3	5	8	7

REŠITEV SUDOKU 377

4	3	2	5	8	6	9	1	7
6	8	9	1	7	2	3	5	4
5	1	7	3	4	9	8	2	6
8	5	1	6	2	4	7	9	3
9	2	4	7	1	3	5	6	8
7	6	3	8	9	5	2	4	1
3	4	5	2	6	8	1	7	9
2	7	6	9	3	1	4	8	5
1	9	8	4	5	7	6	3	2

eKrižanka
DNEVNO SVEŽA
DNEVNO ONLINE

www.trik.si

Novo

3K

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20				

Ime in priimek: _____

Naslov: _____ Telefon: _____

E-naslov: _____ Velikost majice (obkrožite): S M L XL XXL

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Radeče ob prestopu Benjamina Šeška pokajo od ponosa

V obdobju, ko vsi svetovni mediji pišejo in govorijo o prestopu Benjamina Šeška, so na nogometaša Manchester Uniteda zelo ponosni tudi v Radečah, kjer je naredil prve korake na svoji uspešni športni poti. Tam je začel žogo brcati, ko je bil star sedem let. »Vedno pozdravi, kadarkoli ga pokličemo, se odzove na naš klic, popolnoma nič se ni spremenil,« so nam povedali Radečani. Vsi ga poznajo kot prijaznega delovnega fanta, ki ni pozabil na svoj prvi klub, na prijatelje in sokrajane. Pri vseh je mogoče čutiti ponos, da je postal član enega najbolj slovitenih nogometnih klubov na svetu, in to za neverjetnih 85 milijonov evrov.

»Občutki so fenomenalni, še posebej ker je Benjamin domačin, tukaj so bili njegovi začetki, v domačem nogometnem klubu. Vsi smo ponosni nanj, tako tisti, ki delamo v klubu, kot vsi Radečani,« je povedal Šeškov prvi trener in sekretar Nogometnega kluba Radeče Jernej Čeh. »Bilo je nekaj negotovosti, ko so spremljale celotno sago glede prestopa iz Leipziga v enega od klubov velike angleške lige. Vendar so kljub temu vedeli, da se bo to slej ko prej zgodilo in da Benjamina Šeška čaka nekaj zares velikega. Verjel sem, da se slej ali prej mora nekaj premakniti oziroma zgoditi en tak odmeven prestop,« je bil ves čas prepričan v uspeh Šeška eden njegovih trenerjev.

Benjamin Šeško je bil star približno sedem let, ko je začel brcati žogo na

Jernej Čeh je bil prvi trener Benjamina Šeška. (Foto: Matej Krže)

nogometnem igrišču tik ob radeški osnovi šoli, le nekaj minut hoje od svojega doma. Jernej Čeh je ravno takrat začel trenersko pot. »Že takrat je kar malo izstopal. Bil je visok, hiter, že takrat tehnično boljši od sovrstnikov. Pri teh letih je težko reči, ali bo ali ne bo, a na koncu se je izkazalo, da se je pri njem vse samo stopnjevalo,« je prve korake slovenskega nogometnega zvezdnika opisal njegov prvi trener. Dodal je, da je Šeško tudi sicer večino časa preživel na igrišču. »Ko sem imel trening s katero od drugih selekcij, se je Benjamin pridružil, spraševal, ali lahko trenira. Če želiš uspeti, moraš tudi sam nekaj narediti za to,« še ugotavlja Čeh in doda, da je najbolj pomembno, da športnik ne obupa, ko pride slab dan.

Vsestranski športni talent

Sicer pa Šeško ni blestel samo v nogometu. »Tudi brez

dodatnih treningov bi lahko čisto enakovredno igral za slovensko košarkarsko reprezentanco, ker je tako vseplošen športnik,« je prepričan Čeh. Šeško ima namreč odličen odziv. Obstajajo tudi posnetki, ko se je z nogo dotaknil mrežice na košarkarskem obroču. Vendar Čeha nikoli ni skrbelo, da bi Benjamin zamenjal šport in stopil pod košarkarske obroče.

Vedno si vzame čas za domačine

Čeprav je bil Šeško že pred prestopom k angleškemu velikanu nogometni zvezdnik, nikoli ni pozabil na domači kraj. »Zaradi obveznosti ni prav pogosto doma, a kadar pride, se vedno oglasi v domačem klubu ali šoli. V juniju je bil pri nas na stadionu več kot uro. Vzel si je čas, vsak se je lahko fotografiral z njim, vsak je dobil po dva, tri avtograme. Veselje med otroki je bilo res nepopisno,« je povedal Jernej Čeh.

Čeh. Ko pride Šeško domov, se novica hitro razširi po kraju, ljudje, predvsem otroci, ga včasih tudi čakajo pred blokom. Že zdaj so v kraju precej priljubljeni dresi z napisom Šeško. Za dodatno spodbudo otrokom, ki trenirajo v Radečah, je na steni telovadnice velika ilustrirana podoba Benjamina Šeška.

Da Šeška, njegove starše in stare starše poznajo vsi v Radečah, ni težko ugotoviti. Domačini imajo le dobre besede, da jih vedno pozdravi, je prijazen, nikoli ne pozabi nanje, tudi zvezdnštvo ga ni spremenilo, so dejali. Eden nam je povedal, da mu je

Šeško obljubil dres Leipziga. Ko ga je pred kratkim vprašal, kaj je zdaj s tistim dresom, mu je odvrnil, da Leipzigo ne bo več aktualen in da bo dobil dres novega kluba.

Pomaga svojemu prvemu klubu

Šeško je radeškemu nogometnemu klubu podelil

drese za vse selekcije, rekvizite, majice za trenerje. Njegov uspeh se pozna tudi pri vpisu otrok v omenjeni nogometni klub. Nekaj drobtinic bo v klubsko blagajno kapnilo tudi od 85 milijonov evrov, kolikor je od Uniteda iztržil Leipzig. Koliko, v klubu še ne vedo. Kakršenkoli znesek bo za tako majhen klub veliko pomenil, saj je danes težko dobiti sponzorje. Zdaj imajo klubske prostore v leseni hiški ob igrišču. Želijo si, da bi dobili spodobne prostore za delovanje kluba in da bi zgradili še pomožno igrišče. MP

»Šeško je bil junija pri nas na stadionu več kot uro. Vzel si je čas, vsak se je lahko fotografiral z njim, vsak je dobil po dva, tri avtograme. Veselje med otroki je bilo res nepopisno,« je povedal Jernej Čeh.

Benjamin Šeško (Foto: Andraž Purg)

Na svoj račun bodo prišli kačjeljubci

Danes (14. avgusta) v Mozirski gaj prihaja tradicionalna poletna razstava Bioexo, ki bo tudi tokrat postregla s številnimi eksotičnimi živalmi in poletnim cvetjem. Na ogled bo do vključno nedelje, 17. avgusta.

Poudarek letošnje razstave je na kačah in paličnjakih, obiskovalci si bodo lahko ogledali tudi eksotične ptice, orjaške želve, nekaj kuščarjev ter žuželk. A v park ne vabijo le živalice, temveč tudi cvetje, drevesa in zgodovinski objekti, saj Mozirski gaj ni le park cvetja, temveč je tudi muzej na prostem. »Gredice so cvetoče, drevesa stojijo pokončno, zgodovinski objekti so spet vredni ogleda, saj pripovedujejo svoje zanimive starodavne zgodbe, tematski vrtovi pa so ponovno čudoviti,« poudarja Maja Horvat iz Mozirskega gaja. V parku so to sezono dodali še nekaj novosti. Obiskovalci se lahko sprehodijo v povsem prenovljenem zeliščnem vrtu, v kapelici sv. Valentina si lahko ogledajo razstavo ljubenskih »potic«, sredi parka so postavili tudi posebno stezo, ki vodi do velikega soda. Skupaj tako predstavljata umetniško instalacijo, ki slavi slovensko vinsko kulturo. »Na novo je zgrajen tudi zeleni tunel, ki so ga odnesle poplave, le da ima zdaj malce drugačno mesto,« je poudarila Horvatova in dodala, da se trudijo kljub številnim izzivom narave še naprej ustvarjati enega najlepših koticov narave sredi Zgornje Savinjske doline. SJ

Razstava bo na ogled od 9. do 19. ure, le zadnji dan, 17. avgusta, se bodo živalice poslovile ob 18. uri. (Foto: Maja Horvat)

Ponosni tudi v Štorah

Prestop Benjamina Šeška s ponosom spremljajo tudi v Štorah. Kot smo se lahko prepričali lani, si Šeško vzame čas tudi za kraj, kjer sta doma njegova stara starša. Nekaj let je tam živel njegova mama, Šeško je tja hodil tudi na počitnice.

Šeško je julija lani obiskal gasilski dom Prostovoljnega gasilskega društva Štore, kjer ga je pričakalo ogromno otrok. Vsi so dobili zvezdnikov avtogram in še fotografirali so se z njim. Priložnostni darili sta mu takrat izročila župan Občine Štore Miran Jurkošek in vodja Prostovoljnega gasilskega društva Štore Jaroslav Grajžl. Slednji je povedal: »Benjaminove korenine so tudi v Štorah, njegova mama je bila naša gasilka. Njegova strica sta naša aktivna gasilca. V bližini stanujeta njegova stara starša. Včasih, ko je bil na počitnicah v Štorah, je igral nogomet z vrstniki na bližnjem igrišču. Benjamin nam je podaril svoj dres, ki smo ga prodali na licitaciji za izdaten znesek, in smo lahko kupili nekaj gasilske opreme. Štorovčani smo nanj zelo ponosni.« DŠ

Otroci so si julija lani, ko je Šeško obiskal gasilski dom PGD Štore, zagotovili lep spomin. (Foto: Andraž Purg)